

DET KONGELIGE
KUNNSKAPSDEPARTEMENT

Gjennomførings- barometeret

2012:1

Dette er tredje utgave av Gjennomføringsbarometeret for Ny GIV. Rapporten er utarbeidet av Utdanningsdirektoratets statistikkavdeling. Rapporten inneholder statistikk og viser tilstand for vedtatte indikatorer, og er grunnlag for å se om vi når målsettingene for prosjektet. Endelige tall er publisert i Skoleporten. Foreløpige tall publiseres kun i denne rapport. Rapporten er tilgjengelig på www.regjeringen.no/nygiv

NyGIV

Utdanningsdirektoratet 19. april 2012

Ny GIV – gjennomføring i videregående opplæring

Ny GIV er et tre-årig prosjekt forankret i Kunnskapsdepartementet. Målet med prosjektet er å etablere et varig samarbeid mellom stat, fylkeskommuner og kommuner for å bedre elevenes forutsetninger for å fullføre og bestå videregående opplæring. På både nasjonalt og lokalt nivå vil det bli satt i verk tiltak for å sikre at elevene når formell kompetanse i videregående opplæring.

Samarbeidet har tre hovedtema:

- Felles mål for å bedre gjennomføring av videregående opplæring – og et felles data og statistikkgrunnlag for å vurdere måloppnåelsen.
- Overgangsprosjektet: et systematisk samarbeid mellom kommuner og fylkeskommuner om oppfølging av elever med svake faglige prestasjoner og forutsetninger. Målet er at de svakeste elevene skal få bedre forutsetning for å gjennomføre videregående opplæring.
- Oppfølgingsprosjektet: bedre samarbeid mellom fylkeskommunene og NAV om ungdom som over tid har vært ute av utdanning og arbeidsliv. Oppfølgingstjenesten i fylkeskommunene skal også styrkes.

I tillegg til de to hovedprosjektene, består Ny GIV av en rekke andre tiltak.

I forbindelse med innhenting av data og vurdering av statistikkgrunnlaget har vi laget denne rapporten – Gjennomføringsbarometeret – som viser tilstand og utvikling over tid for vedtatte indikatorer.

Utdanningsdirektoratet leder arbeidet med å utvikle og utarbeide Gjennomføringsbarometeret. Hensikten med arbeidet er å samle inn data, utvikle og presentere et felles statistikkgrunnlag og indikatorer for vurdering av måloppnåelse i Ny GIV. Statistikk og indikatorer omfatter overgangsprosjektet og oppfølgingsprosjektet, men også annen statistikk og indikatorer som kan være relevante for vurdering av om vi når målene i Ny GIV.

Gjennomføringsbarometeret skal, så langt det er mulig, gi informasjon på to nivåer:

- relevant styringsinformasjon til partnerne som kan brukes til utforming av tiltak på nasjonalt og lokalt nivå
- relevant styringsinformasjon til skoleeier som kan brukes i deres kvalitetsutviklingsarbeid

Det er i samråd med fylkeskommunene utviklet et indikatorsett som skal danne et grunnlag for fastsettelse av målsettinger om gjennomføring av videregående opplæring og vurdering av måloppnåelse i dialogen mellom stat og fylkeskommuner. Av plasshensyn og leservennlighet er det ikke begrunnet hvorfor de ulike indikatorene er valgt. Videre er det lagt vekt på å gjøre rapporten leservennlig. En del informasjon er derfor utelatt fra rapporten, slik som de mest detaljerte beskrivelsene av indikatorene og datagrunnlaget. Lesere som ønsker denne informasjonen henvises til vedlegg A og B. Rapporten vil oppdateres etter hvert som oppdaterte tall blir tilgjengelige.

Mer informasjon om Ny GIV og prosjektene i Ny GIV finnes på nettsiden:

www.regjeringen.no/nygiv

Innhold

I.	Indikatorsettet Ny GIV	5
II.	Presentasjon av indikatorene	5
III.	Presentasjon av de nasjonale målene.....	6
IV.	Endringer siden forrige utgave	6
1.	Gjennomføring, overganger, sluttet og frafall.....	8
1.1.	Gjennomføring.....	9
1.1.1.	Når vi det nasjonale målet?	10
1.1.2.	Hvordan gjør fylkene det i forhold til det nasjonale målet?.....	11
1.1.3.	Utdanningsprogram	12
1.1.4.	Detaljer nasjonalt.....	14
1.1.5.	Detaljer fylkeskommunalt	15
1.1.6.	Forklaringer nasjonalt	15
1.2.	Overganger i videregående opplæring	18
1.2.1.	Når vi de nasjonale målene?.....	19
1.2.2.	Hvordan ligger fylkene an i forhold til det nasjonale målet?.....	22
1.2.3.	Hvordan er utviklingen i fylkene?.....	27
1.2.4.	Utdanningsprogram	27
1.2.5.	Detaljer nasjonalt.....	27
1.2.6.	Detaljer fylkeskommunalt	29
1.3.	Overgang fra grunnskolen til videregående opplæring	31
1.3.1.	Hvordan er den nasjonale utviklingen?.....	32
1.3.2.	Hvordan ligger fylkene an i forhold til den nasjonale utviklingen?.....	32
1.4.	Sluttet i løpet av skoleåret	34
1.4.1.	Hvordan er den nasjonale utviklingen?.....	35
1.4.2.	Hvordan ligger fylkene an i forhold til den nasjonale utviklingen?.....	35
1.4.3.	Hvordan er utviklingen i fylkene?.....	36
1.4.4.	Utdanningsprogram	36
1.5.	Flytskjema	41
1.6.	Ungdom utenfor og uten videregående opplæring	42
1.6.1.	Hvordan er den nasjonale utviklingen?.....	43
1.6.2.	Hvordan er utviklingen i fylkene?.....	43
1.6.3.	Detaljer fylkeskommunalt	45
1.7.	Frafall.....	46
1.7.1.	Hvordan er den nasjonale utviklingen?.....	46
1.7.2.	Hvordan ligger fylkene an i forhold til den nasjonale utviklingen?.....	46
1.7.3.	Hvordan er utviklingen i fylkene	46
1.7.4.	Detaljer/mål utdanningsprogram.....	46
2.	Indikatorer knyttet til oppfølgingsprosjektet.....	48
2.1.	Innhold i kapittel 2.....	49
2.2.	Revidert kodeverk og nye rapporteringstidspunkter i OT påvirker statistikken og OT-indikatorene	49
2.2.1.	Nye rutiner for rapportering av data fra OT	49
2.2.2.	Nytt revidert kodeverk for OT tatt i bruk høsten 2011	49
2.2.3.	Endringer i kodeverket og nye rutiner for rapportering av data fra oppfølgingstjenesten medfører tidsbrudd i datainnsamlingen.....	50
2.3.	Status fra oppfølgingstjenesten per 1. februar 2012	51
2.3.1.	En av to ungdommer er i OT fordi de ikke har søkt videregående opplæring ...	51

2.3.2.	Årsakene til at ungdom tilmeldes OT varierer med alder	52
2.3.3.	Ni prosent av ungdom med ungdomsrett er registrert i oppfølgingstjenesten ...	53
2.3.4.	En av fem ungdommer er ukjente for OT	53
2.3.5.	Antall ukjente ungdommer i OT har aldri vært lavere	54
2.3.6.	En av fem ungdommer er i en oppfølgings- og veiledningsprosess med OT	55
2.3.7.	En av tre ungdommer har kommet i aktivitet.....	55
2.3.8.	En av fire ungdommer i OT er i et NAV- eller fylkeskommunalt tiltak	56
2.3.9.	En del ungdommer er i en situasjon der videregående opplæring og arbeid ikke er aktuelt.....	57
2.3.10.	Store variasjoner i andel ungdommer som er registrert med koden takket nei til oppfølging	57
2.3.11.	Andelen ungdommer som kommer i aktivitet stiger med alderen.....	58
2.3.12.	40 prosent av ungdommene er registrert i OT to skoleår på rad	59
2.3.13.	Ungdom som er i institusjon eller er syke er oftest gjengangere i OT	60
2.4.	OT og innvandrere	62
2.4.1.	Andel innvandrere registrert i OT	62
2.4.2.	Innvandrere i OT og foreldrenes utdanningsbakgrunn.....	64
2.5.	OT-ungdommer som er registrert i NAV	65
2.5.1.	Om statistikken.....	65
2.5.2.	Dubletter i statistikken	66
2.5.3.	Ungdom som er ukjente for OT, men registrert hos NAV	66
2.5.4.	Mange av de ukjente ungdommene i OT er registrert som sysselsatt i NAV	68

Vedlegg som publiseres separat:

Vedlegg A: Detaljert informasjon om indikatorene

Vedlegg B: Datakilder

Vedlegg C: Tabeller med overganger fordelt på fylke og utdanningsprogram og flytskjema

I. Indikatorsettet Ny GIV

Statistikkprosjektet åpner for endring av indikatorsettet underveis. Nedenfor finner dere alle indikatorene i Statistikkprosjektet med kapittelreferanse. Mer informasjon om indikatorene finnes i de respektive kapitlene.

Indikatorer		Kapittel
Gjennomføring	Gjennomføring på fem år	1.1
	Gjennomføring på ti år	
Overganger	Overganger i videregående opplæring	1.2
	Ordinær progresjon i videregående opplæring	
	Overgangen fra grunnskole til videregående opplæring	1.3
Sluttet i løpet av skoleåret (videregående opplæring)		1.4
Ungdom utenfor og uten videregående opplæring		1.6
Frafall fra videregående opplæring		1.7
Oppfølgings-tjenesten	Ungdom med ungdomsrett registrert i OT	2.3.3
	Ungdom ukjente for OT	2.3.4
	Ungdom under oppfølging og veiledning av OT	2.3.6
	Ungdom i aktivitet	2.3.7
	Ungdom i tiltak (NAV/fylkeskommunale) i OT	2.3.8
	Ungdom registrert i OT to skoleår på rad	2.3.12
	Ungdom i OT tilbake i skole/lære påfølgende skoleår	[kommer]

II. Presentasjon av indikatorene

I kapittel 1 og 2 presenteres det indikatorer vi for tiden har data for. Nullpunkt for Ny GIV er satt til 2010 som er det siste året før det første kullet med elever fra overgangsprosjektet begynner i videregående opplæring. Etter hvert som vi får ytterligere målinger vil indikatorene presenteres som tidsserier. Der det anses som hensiktsmessig har vi inkludert data fra før 2010 for å få et sammenligningsgrunnlag for nullpunktdataene.

Årets rapport inneholder indikatorer som er brutt ned på regionalt nivå (fylke). Indikatorer på lokalt nivå (institusjon) presenteres for skoleeier i Skoleporten.

III. Presentasjon av de nasjonale målene

I Ny GIV er det satt nasjonale mål for fire av indikatorene i Gjennomføringsbarometeret. Tabellen nedenfor oppsummerer mål og nullpunkt for de fire indikatorene:

Indikator	Nullpunkt nasjonalt	Nasjonale mål	Status nasjonalt
Fullført og bestått etter 5 år	69 % (2004-kullet)	75% i 2015 (2010-kullet)	70% 2005-kullet
Overgang fra Vg1 til Vg2	83,8 % (2010)	+ 2% poeng i 2013	84,9 % (2011 - foreløpig)
Overgang fra Vg2 til Vg3/lære	79,9 % (2010)	+ 2% poeng i 2013	79,9 % (2011 - foreløpig)
Overgang fra Vg3 til studiekompetanse/lære	70,8 % (2010)	+ 2% poeng i 2013	70,8 % (2010)

Nullpunktet for indikatoren «fullført og bestått etter fem år» var gjennomføringstallene som var tilgjengelige i 2010, og det var for kullet som begynte i videregående opplæring i 2004. Det nasjonale målet om 75 prosent som fullfører og består innen 2015 gjelder for kullet som i 2015 har vært i videregående opplæring i fem år, med andre ord kullet som begynte i videregående opplæring i 2010. Statistikken for dette kullet vil være klar i 2016.

Nullpunktet for de nasjonale målene for indikatorene «overgang fra Vg1 til Vg2», «overgang fra Vg2 til Vg3/lære» og «overgang fra Vg3 til studiekompetanse/lære» er overgangene som skjedde i 2010 – med andre ord overgangene fra skoleåret 2009-10 til 2010-11. Tilsvarende gjelder målet for de overgangene som skjer i 2013 – fra skoleåret 2012-13 til 2013-14. Statistikken for denne overgangen vil være klar i 2014.

IV. Endringer siden forrige utgave

Vi har gjort relativt store endringer i Gjennomføringsbarometeret siden versjon 2011:2. Den største endringen er at delen om oppfølgingstjenesten er vesentlig større nå enn sist. Videre har statistikkdelen av barometeret økt i omfang. Vedleggene, som tidligere var en integrert del av rapporten, er nå skilt ut og publiseres separat. Dette er for å unngå at rapporten blir for stor, og fordi vedleggene må oppdateres hyppigere enn statistikken.

1. Gjennomføring, overganger, sluttet og frafall

Hovedmålet i Ny GIV er å få flere ungdommer til å fullføre og bestå videregående opplæring. I denne forbindelse er det i samarbeid med fylkeskommunene etablert et indikatorsett for å vurdere tilstand og måloppnåelse i arbeidet med å øke gjennomføringen. Indikatorsettet belyser ulike områder av gjennomføringsproblematikken, og består av følgende indikatorer:

1. **Gjennomføring** med nasjonal målsetning om å øke andelen som fullfører og består innen fem år etter at de begynte i videregående opplæring. Indikatoren er den eneste som følger et kull gjennom hele utdanningsløpet, og gir en god beskrivelse av hvor stor andel av et kull som fullfører og består videregående opplæring.
2. **Overganger i videregående opplæring** med nasjonal målsetning om å øke andelen som fortsetter i videregående opplæring etter Vg1 og Vg2 og som fullfører Vg3 med vitnemål eller fag/svennebrev. Indikatorene viser hvor stor andel som fortsetter på neste trinn for hvert skoleår, og gir en god oversikt over hvor i utdanningsløpet man finner de største utfordringene.
3. **Overgang fra grunnskolen** til videregående opplæring viser hvor stor andel som har direkte overgang fra grunnskolen til videregående opplæring.
4. **Sluttet i løpet av skoleåret** viser andelen elever som slutter på hvert trinn for hvert skoleår.
5. **Ungdom utenfor og uten videregående opplæring** viser hvor stor andel av 16-25-åringene som skoleeier ikke har klart å gi videregående opplæring.
6. **Frafall fra videregående opplæring** viser andelen elever som er borte fra utdanning i mer enn ett år på hvert trinn for hvert skoleår.

1.1. Gjennomføring

Om gjennomføring

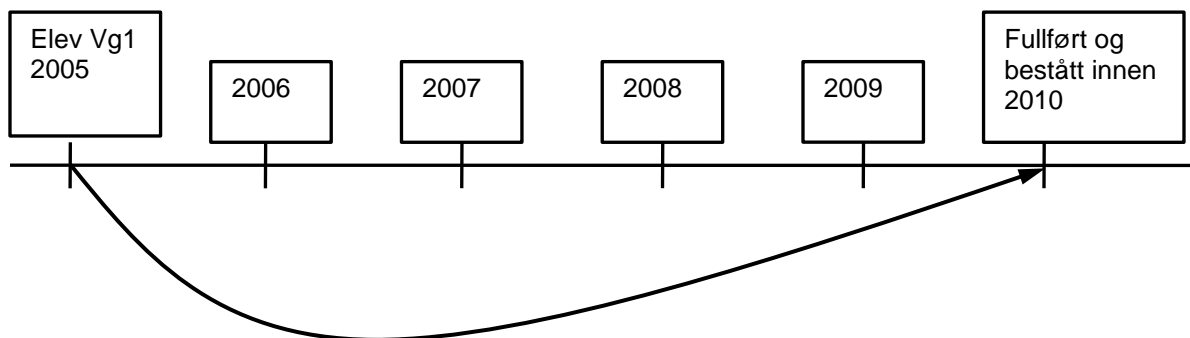
Gjennomføringsindikatorerne gir et større bilde av effektiviteten til utdanningssystemet – hvor mange fullfører og består innen ønsket tid. Indikatorerne gir også informasjon om status for de som ikke har fullført og bestått.

I Ny GIV er ønsket tid satt til normert tid pluss to år. Begrunnelsen for dette er ungdomsretten, og at den må tas ut i løpet av fem år, eller seks år for de som tar deler eller hele opplæringen i bedrift (opplæringsloven § 3-1). Til tross for dette er det nasjonale målet for gjennomføring knyttet til fem år, noe som skyldes at det er slik statistikken publiseres i dag. Gjennomføringen måles også etter 10 år for å vise hvor mange av de som ikke har fullført og bestått innen 5 år som fullfører og består på et senere tidspunkt.

På grunn av en måling 5 (og 10) år etter påbegynt grunnkurs må endringer vurderes på bakgrunn av aktiviteter som ligger flere år tilbake i tid. Som styringsindikator gir indikatoren derfor informasjon med begrenset aktualitet. Indikatoren er allikevel viktig fordi den som den eneste indikatoren følger kompetanseoppnåelsen til ett enkelt kull gjennom opplæringsløpet.

Det er satt et nasjonalt mål om å øke andelen som har fullført og bestått innen fem år med seks prosentpoeng innen 2015. Dette innebærer en økning fra 69 for 2004-kullet til 75 prosent for 2010-kullet.

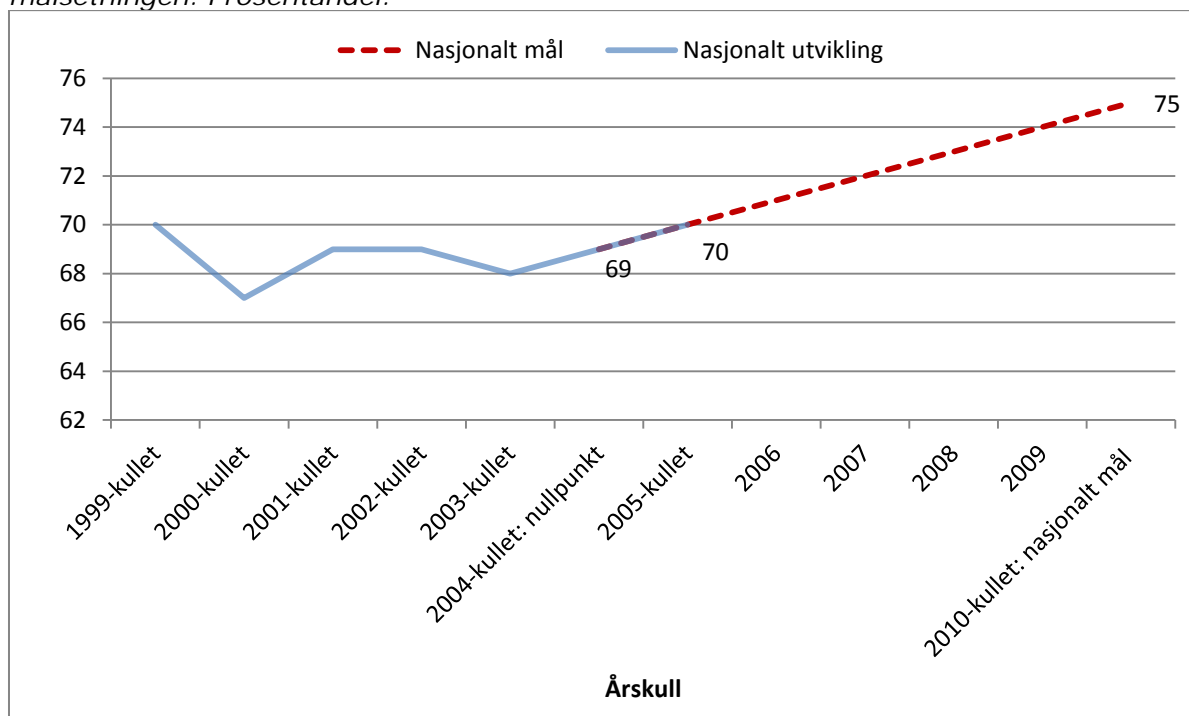
Andel som har fullført og bestått videregående opplæring innen 5 år etter at de begynte er definert ved prosentandelen av et elevkull som begynte i Vg1 for første gang, som fem år senere har oppnådd vitnemål eller fag- og svennebrev. Illustrasjonen nedenfor viser hvordan målingen gjøres for 2004-kullet.

For flere detaljer om indikatorerne vises det til vedlegg A (egen publisering).

1.1.1. Når vi det nasjonale målet?

Figur 1.1.1: Elever og lærlinger som fullfører og består innen fem år etter at de begynte i videregående opplæring. Den nasjonale utviklingen sett i lys av den nasjonale målsetningen. Prosentandel.

Inkluderer både private og offentlige skoler.
Se vedlegg A for flere detaljer om indikatoren.

Kilde: [Skoleporten](#)

Veiledning til lesing av figur

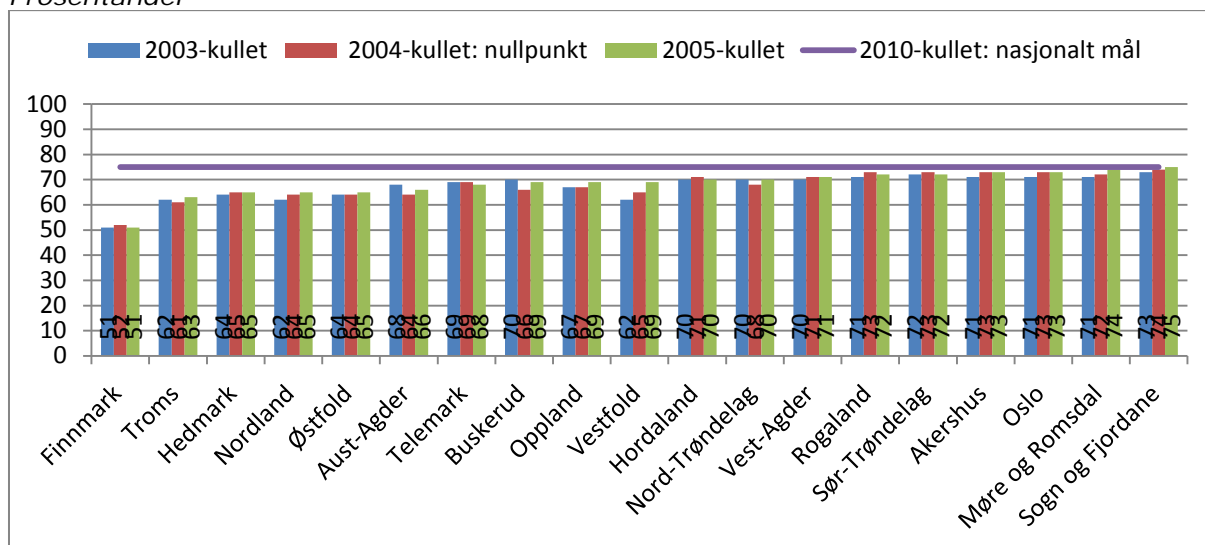
Av alle som begynte i videregående opplæring for første gang i 2004, hadde 69 prosent fullført og bestått videregående opplæring i 2009 – fem år etter at de begynte. Det er et nasjonalt mål å øke denne andelen til 75 prosent for kullet som begynte i videregående opplæring i 2010.

Figuren viser først og fremst at andelen som fullfører og består innen fem år har ligget stabilt mellom 67 og 70 prosent siden 1999. Siden 1999 har andelen som fullførte og besto sunket frem til 2003-kullet. Etter dette har andelen begynt å øke igjen, og for 2005-kullet er nivået det samme som i 1999.

I Ny GIV er det satt ett nasjonalt mål om å øke andelen som fullfører og består fra 69 prosentene for 2004-kullet, til 75 prosent for 2010-kullet. Den stiplede linja viser utviklingen som skal til dersom dette målet skal nås. Økningen i andelen som fullfører og består fra 2004- til 2005-kullet, gjør at vi nasjonalt ligger på skjema for å nå et mål om 75 prosent som fullfører og består.

1.1.2. Hvordan gjør fylkene det i forhold til det nasjonale målet?

Figur 1.1.2a: Elever og lærlinger som fullfører og består innen fem år etter at de begynte i videregående opplæring. Den fylkeskommunale utviklingen. Sortert etter 2005-kullet. Prosentandel

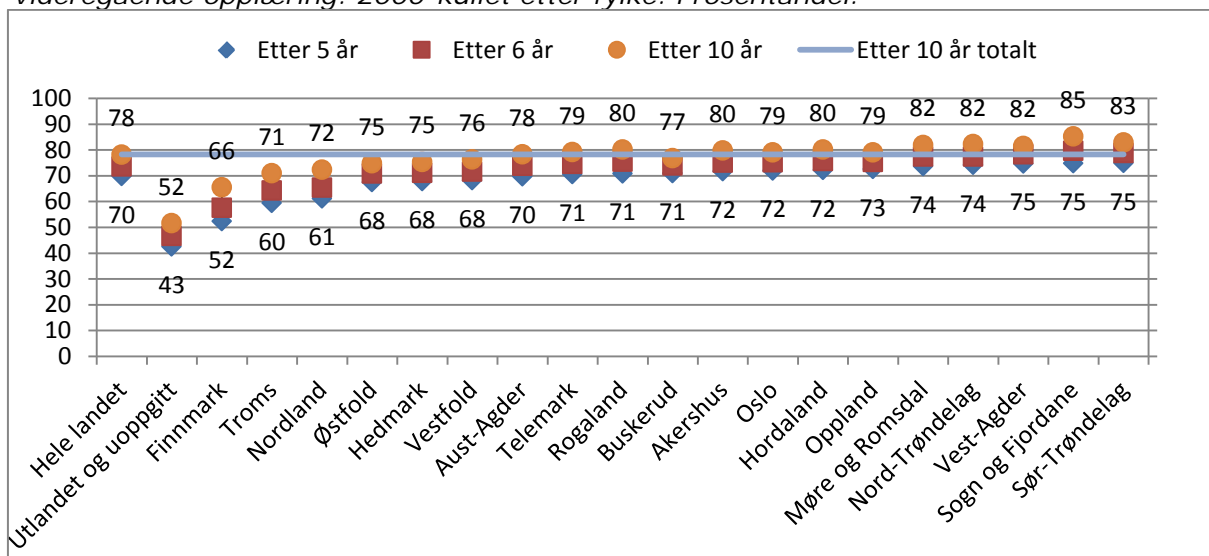
Inkluderer både private og offentlige skoler.
Se vedlegg A for flere detaljer om indikatoren.

Kilde: [Skoleporten](#)

Figuren viser først og fremst at det er stor variasjon mellom fylkene i andelen elever som fullfører og består innen fem år – fra Sogn og Fjordane med 75 prosent, til Finnmark med 51 prosent. Innen hvert enkelt fylke er andelen som fullfører og består relativt stabil over de tre årene figuren viser tall for.

Figuren viser at en nasjonal målsetning om at 75 prosent skal fullføre og bestå innen fem år er en ambisiøs målsetning. Det er kun et par fylker som for 2005-kullet lå i nærheten av dette målet. Siden den nasjonale målsetningen er et gjennomsnitt, må alle fylker øke andelen som fullfører og består for at målet skal nås. Fylkeskommunene skal selv sette egne fylkeskommunale mål for hvor mye gjennomføringen skal økes.

Figur 1.1.2b: Elever og lærlinger som fullfører og består innen ti år etter at de begynte i videregående opplæring. 2000-kullet etter fylke. Prosentandel.

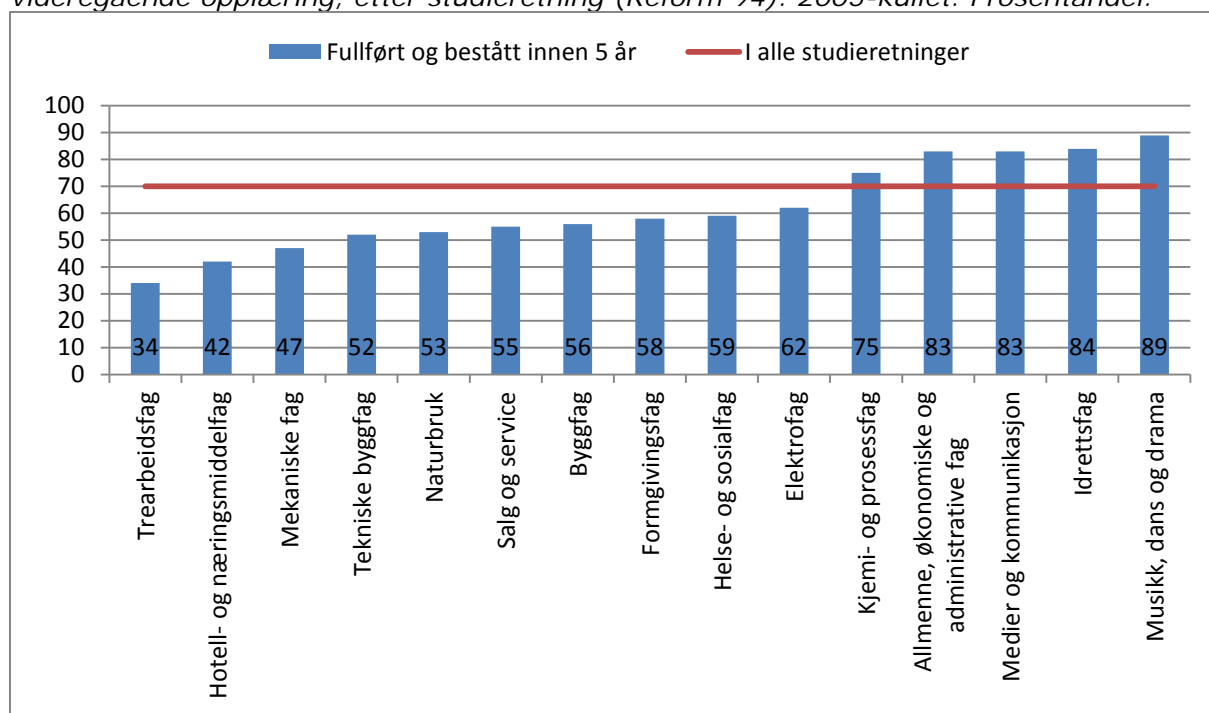
Inneholder både private og offentlige skoler.
Se vedlegg A for flere detaljer om indikatoren.

Kilde: SSB

Figuren viser at det er mange elever som fullfører og består i perioden fem til ti år etter studiestart – nasjonalt øker andelen som fullfører og består med åtte prosentpoeng. Figuren viser også at det er store forskjeller mellom fylkeskommunene i andelen fullført og bestått etter fem år, fra Finnmark på 52 prosent til Vest-Agder, Sogn og Fjordane og Sør-Trøndelag på 75 prosent. Etter ti år er det Sogn og Fjordane som har høyest andel med fullført og bestått, mens Møre og Romsdal og Nord-Trøndelag kommer opp på nivå med Vest-Agder og Sør-Trøndelag. Dette skyldes at etterslepet i gjennomføringen er ulik mellom fylkene. Vest-Agder, Østfold og Hedmark har det minste etterslepet (7 prosentpoeng), mens Finnmark har det største (13 prosentpoeng). Dette gjør også at det er mindre variasjon mellom fylkene etter 10 år enn etter fem år.

1.1.3. Utdanningsprogram

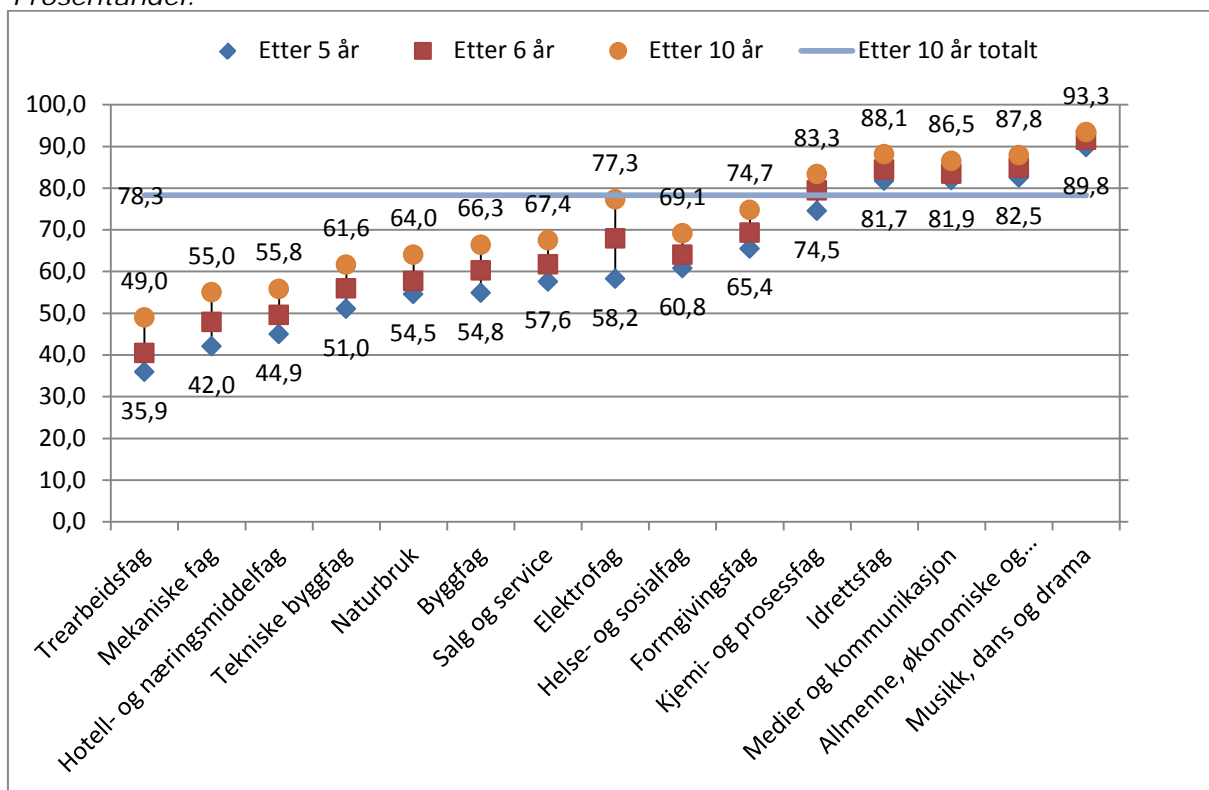
Figur 1.1.3a Elever og lærlinger som fullfører og består innen fem år etter at de begynte i videregående opplæring, etter studieretning (Reform 94). 2005-kullet. Prosentandel.

Inkluderer både private og offentlige skoler.
Se vedlegg A for flere detaljer om indikatoren.
Kilde: SSB

2005-kullet var en del av Reform-94, så navnet på studieretningene avviker derfor fra de utdanningsprogrammene som finnes under Kunnskapsløftet i dag. Det er store forskjeller mellom studieretningene i andelen som fullfører og består innen 5 år. De studieforberedende studieretningene har høyest andel som fullfører og består. For de yrkesfaglige studieretningene markeres ytterpunktene med 34 prosent som fullfører og består på trearbeidsfag og 83 prosent på medier og kommunikasjon.

Figur 1.1.3b Elever og lærlinger som fullfører og består innen fem, seks og ti år etter at de begynte i videregående opplæring, etter studieretning (Reform 94). 2000-kullet. Prosentandel.

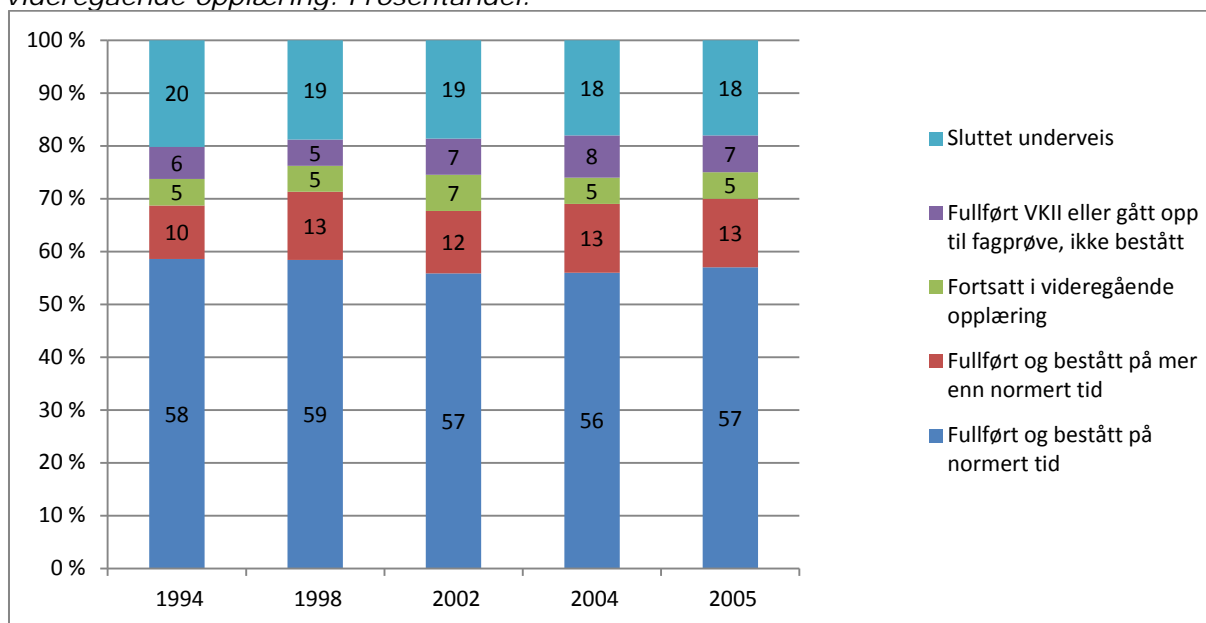
Inkluderer både private og offentlige skoler.
Se vedlegg A for flere detaljer om indikatoren.
Kilde: SSB

Figuren viser gjennomføringen for 2000-kullet etter fem, seks og ti år fordelt på studieretninger. 2000-kullet var en del av Reform-94, så navnet på studieretningene avviker derfor fra de utdanningsprogrammene som finnes under Kunnskapsløftet i dag. De studieforberedende studieretningene ligger vesentlig høyere enn de yrkesfaglige. Enkelte av de yrkesfaglige studieretningene ligger lavt – under 50 prosent har fullført og bestått etter fem år. Alle studieretningene har et etterslep av elever som fullfører og består. Etterslepet varierer fra 4 prosentpoeng i *musikk, dans og drama* til 19 prosentpoeng i *elektrofag*. Dette gjør at det er mindre variasjon mellom studieretningene etter 10 år enn etter fem år.

Elektrofag er i en særstilling når det gjelder etterslep. *Elektrofag* har mange utdanningsløp som er lengre enn hovedmodellen for lærefag (2+2), slik at en måling etter fem år er tilnærmet normert tid for enkelte av løpene. Blant de yrkesfaglige studieretningene, har *elektrofag* – sammen med *kjemi og prosessfag* og *medier og kommunikasjon* – høyest andel fullført og bestått etter 10 år.

1.1.4. Detaljer nasjonalt

Figur 1.1.4: Gjennomføring innen fem år etter studiestart, etter årstall for påbegynt videregående opplæring. Prosentandel.

Inkluderer både private og offentlige skoler.
Se vedlegg A for flere detaljer om indikatoren.
Kilde: SSB

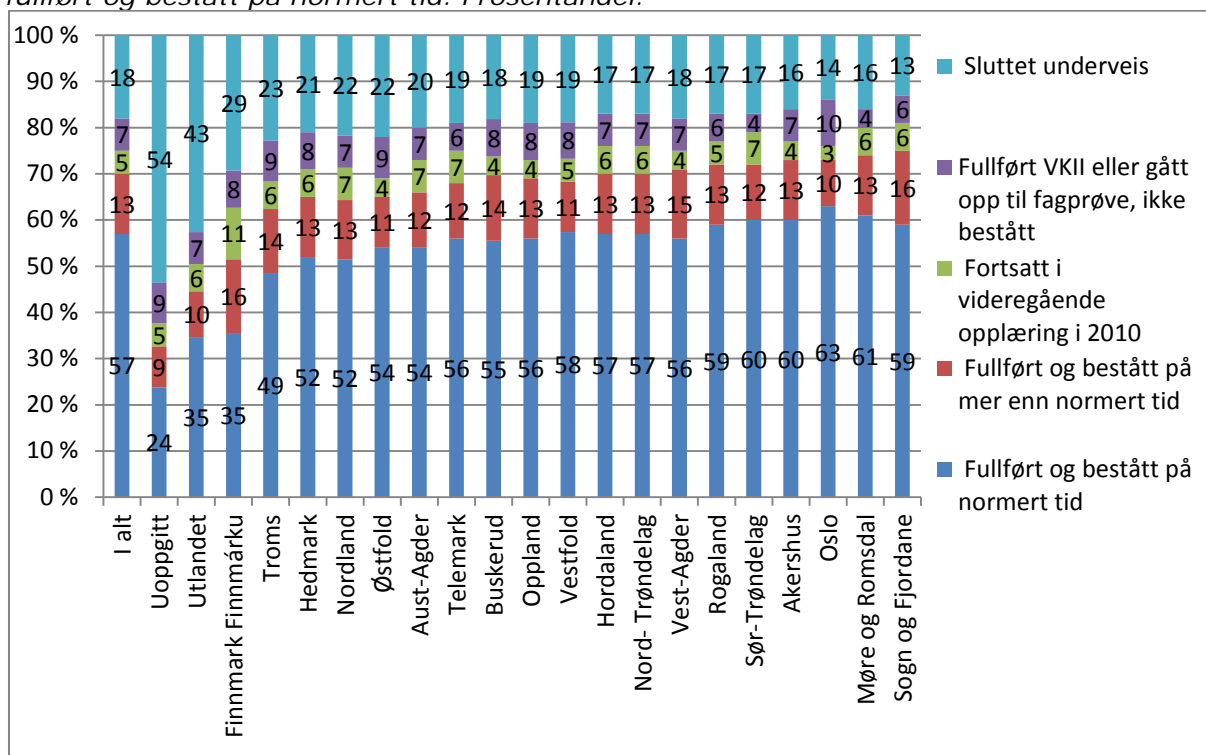
Veiledning til lesing av figur

Av alle som begynte i videregående opplæring for første gang i 2005, hadde 57 prosent fullført og bestått på videregående opplæring på normert tid. I 2010 – fem år etter at de begynte – hadde ytterligere 13 prosent fullført og bestått (på mer enn normert tid). Fem prosent befant seg fremdeles i videregående opplæring i 2010. Syv prosent hadde fullført siste året på videregående opplæring uten å bestå. 18 prosent sluttet underveis, før avslutningen av siste år.

Gjennomføringsindikatoren viser også status for de som ikke fullfører og består innen fem år. Gjennomføringsmønsteret for elever som begynte i videregående opplæring i 2005 avviker i liten grad fra tidligere årskull. I likhet med tidligere kull i videregående opplæring oppnådde rundt 70 prosent av elevene som startet på grunnkurs i 2005 studie- eller yrkeskompetanse innen fem år – i underkant av 60 prosent på normert tid, og i overkant av 10 prosent på mer enn normert tid. Andelen av 2005-kullet som fremdeles befinner seg i opplæring, som fullfører uten å bestå, og som slutter underveis er også på nivå med tidligere kull.

1.1.5. Detaljer fylkeskommunalt

Figur 1.1.5: Gjennomføring innen fem år for 2005-kullet, etter fylke. Sortert etter andel fullført og bestått på normert tid. Prosentandel.

Inkluderer både private og offentlige skoler. Se vedlegg A for flere detaljer om indikatoren.

Kilde: SSB

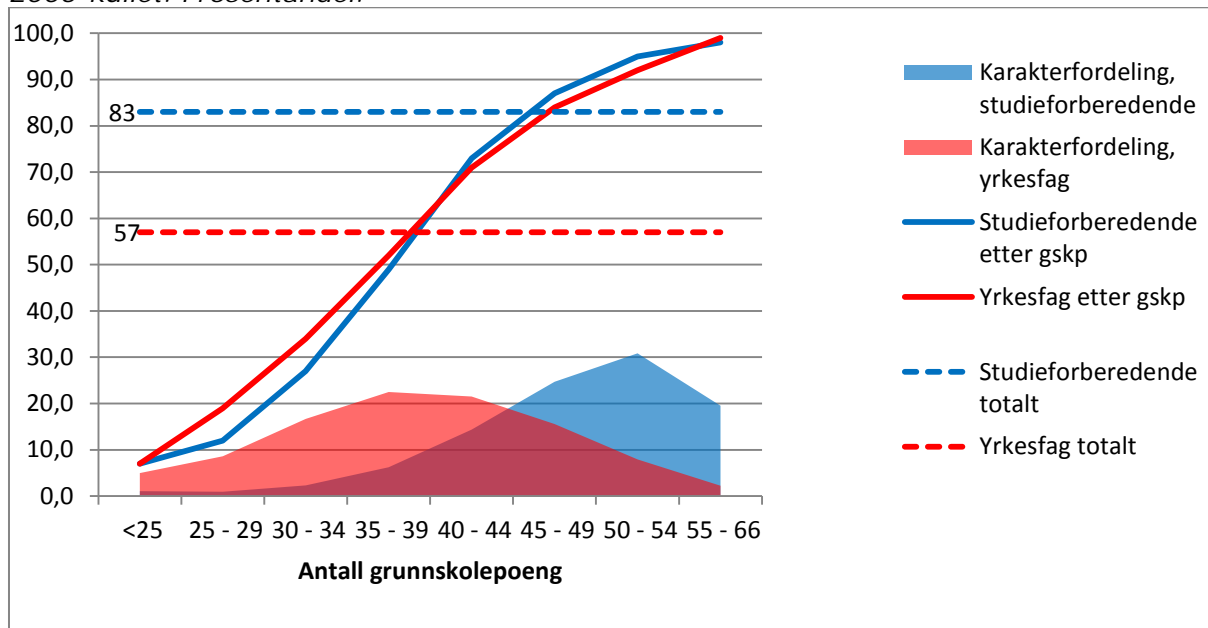
Figuren viser at det er store variasjoner i gjennomføringsmønsteret mellom fylkene. Andelen som fullfører og består innen fem år varierer som vist tidligere en del. Blant de som ikke har fullført og består er det store variasjoner i andelen som fremdeles er i videregående opplæring, som har fullført VKII uten å bestå og som slutter underveis. Andelen som fortsatt er i videregående opplæring varierer fra 11 prosent i Finnmark til 3 prosent i Oslo. Andelen som fullfører VKII uten å bestå varierer fra 10 prosent i Oslo til 4 prosent i Møre og Romsdal. Andelen som slutter underveis varierer fra 29 prosent i Finnmark til 13 prosent i Sogn og Fjordane.

1.1.6. Forklaringer nasjonalt

Dette kapitlet inneholder statistikk om hvilke faktorer som påvirker sannsynligheten for å fullføre og bestå. Statistikken er hentet fra SBB sin artikkel om gjennomstrømning i videregående opplæring for 2005-kullet (<http://www.ssb.no/emner/04/02/30/vgogjen/>)

Det er, ikke overraskende, en klar sammenheng mellom antall grunnskolepoeng og andelen som fullfører og består. Det er elever med høy grunnskolepoengsum fra grunnskolen som i høyest grad oppnår studie- eller yrkeskompetanse i løpet av fem år. Mens nesten alle som hadde grunnskolepoengsum over 50 fullførte og besto, gjaldt dette under 20 prosent av dem som hadde grunnskolepoengsum under 30. Figur 1.1.6a og 1.1.6b viser at forskjeller mellom studieforbereidende og yrkesfaglig og kjønnsforskjeller reduseres betraktelig ved å ta høyde for forskjeller i antall grunnskolepoeng.

Figur 1.1.6a: Fullført og bestått innen fem år, etter retning og antall grunnskolepoeng. 2005-kullet. Prosentandel.

Inkluderer både private og offentlige skoler.
Se vedlegg A for flere detaljer om indikatoren.

Kilde: SSB

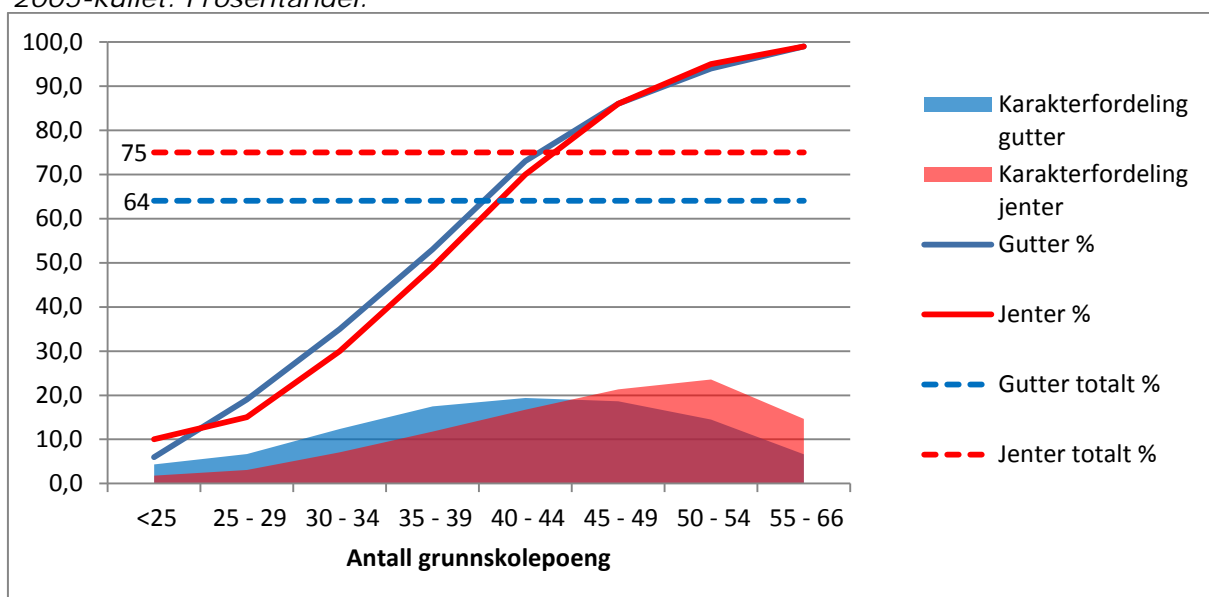
De vannrette stiplede linjene viser at det er en større andel som fullfører og består av de som begynner på studieforberedende enn yrkesfag. Av elevene som begynte i studieforberedende i 2005, har i gjennomsnitt 83 prosent oppnådd studie- eller yrkeskompetanse i løpet av fem år, mens det tilsvarende gjennomsnittet for yrkesfaglig var 57 prosent. 2005-tallene avviker lite fra tall fra tidligere år.

Kurvene viser at andelen som fullfører og består varierer med antall grunnskolepoeng. På studieforberedende fullfører og består for eksempel 12 prosent av elevene med 25-29 grunnskolepoeng, mens tilsvarende andel for elever med 45-49 grunnskolepoeng er 87 prosent. Dette mønsteret er svært likt for studieforberedende og yrkesfaglig. Med andre ord – ved å ta høyde for antall grunnskolepoeng, så er det ikke store forskjeller i andelen som fullfører og består mellom studieforberedende og yrkesfaglig. Blant de elevene med mer enn 40 grunnskolepoeng er andelen som fullfører og består noe høyere i studieforberedende enn i yrkesfaglig, mens den er noe høyere i yrkesfaglig enn studieforberedende for elever med mindre enn 40 grunnskolepoeng.

De fargede arealene i bunn viser karakterfordelingen. Det er over fire ganger flere elever som begynner i studieforberedende med 50 grunnskolepoeng eller mer sammenlignet med yrkesfag, og det er over fem ganger flere elever med mindre enn 40 grunnskolepoeng som begynner på yrkesfag enn studieforberedende.

Den store forskjellen mellom studieforberedende og yrkesfag i andelen som fullfører og består kan med andre ord forklares av at elevene som begynner i yrkesfag har systematisk svakere forutsetninger for å fullføre og bestå enn elevene som begynner i studieforberedende.

Figur 1.1.6b: Fullført og bestått innen fem år, etter kjønn og antall grunnskolepoeng. 2005-kullet. Prosentandel.

Inkluderer både private og offentlige skoler.
Se vedlegg A for flere detaljer om indikatoren.
Kilde: SSB

De vannrette stiplede linjene i figur 1.1.6b viser at det er en større andel som fullfører og består av jentene enn av guttene. Av jentene som begynte i videregående opplæring i 2005 har 75 prosent fullført og bestått i løpet av fem år, mens tilsvarende andel for gutter er 64 prosent. 2005-tallene avviker lite fra tall fra tidligere år.

Kurvene viser at andelen som fullfører og består varierer med antall grunnskolepoeng. Den blå linja ligger noe over den røde frem til 45 grunnskolepoeng hvor den røde ligger øverst. Dette betyr at ved å sammenligne gutter og jenter med likt antall grunnskolepoeng, så er faktisk andelen som fullfører og består noe høyere blant gutter enn jenter for de som har færre enn 45 grunnskolepoeng. Forskjellen mellom gutter og jenter skyldes med andre ord at det nesten er dobbelt så mange jenter med 50 grunnskolepoeng eller mer sammenlignet med gutter, noe som vises i de fargede arealene i bunn.

Siden det er store forskjeller mellom gutter og jenter i valg av utdanningsprogram påvirker kjønnsforskjellene i antall grunnskolepoeng gjennomføringen i utdanningsprogrammene. Jenter velger i større grad studieforbereende utdanningsprogram, og som figur 1.1.6a viste, er andelen som fullfører og består her større enn for yrkesfaglige utdanningsprogram.

Andre tabeller fra SSB sin publisering viser at det også er en klar sammenheng mellom foreldrenes utdanningsnivå og andelen som fullfører og består. En høyere andel av elevene og lærlingene som har foreldre med høyere utdanning fullfører og består enn elever og lærlinger som har foreldre med utdanning på grunnskole eller videregående nivå. 88 prosent av elevene med foreldre med lang høyere utdanning fullførte og besto. Bare 55 prosent av elevene med foreldre med grunnskoleutdanning fullførte og besto, mens 65 prosent av elevene med foreldre på videregående nivå fullførte og besto.

Videre viser SSB sin statistikk at det er en klar sammenheng mellom innvandrerbakgrunn og andelen som fullfører og består. 50 prosent av innvandrere (utenlandsfødte med to utenlandsfødte foreldre) i 2005-kullet fullfører og består i løpet av fem år (mot 70 prosent av hele befolkningen). 67 prosent av etterkommerne (norskfødte med to utenlandsfødte foreldre) fullfører og består mot 70 prosent av alle elever sett under ett.

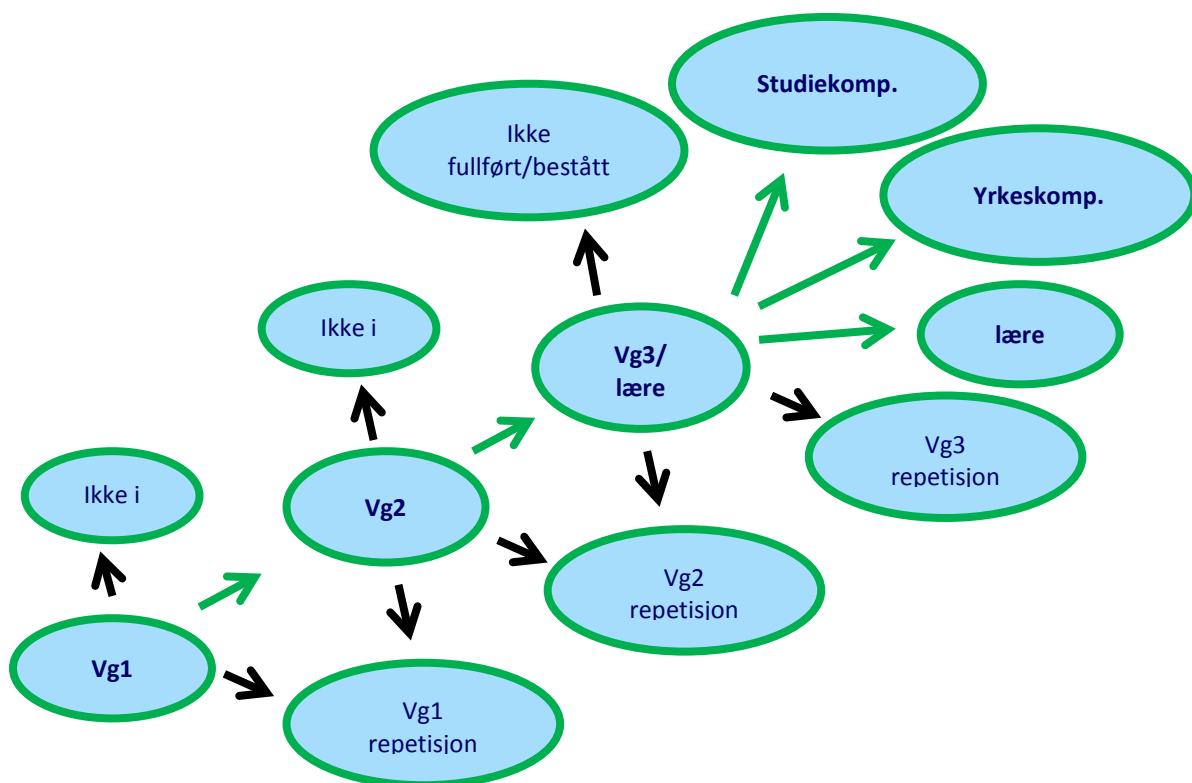
1.2. Overganger i videregående opplæring

Om overganger i videregående opplæring

Indikatorene for overganger i videregående opplæring gir informasjon om overgangene mellom trinnene i videregående opplæring, og viser status for de som var i videregående opplæring året før. Det er tre hovedoverganger som måles for hvert trinn; ordinær progresjon, repetisjon og ute av utdanning. Indikatorene på overganger i skoleløpet i videregående opplæring er ferdig utviklet, mens indikatorer på overganger fra læreplass er under utvikling. I figurene som følger er derfor bare elever med i indikatorene, ikke lærlinger.

Indikatoren gir et mer detaljert bilde av gjennomstrømningen i videregående opplæring enn det gjennomføringsindikatoren gjør. Som styringsindikator gir indikatoren aktuell informasjon siden det er mulig å vurdere resultater på bakgrunn av fjorårets aktiviteter. Informasjon om overganger i videregående opplæring kan ikke si noe direkte om hvor stor andel som kommer til å fullføre og bestå videregående opplæring. Det er allikevel rimelig å anta at en økning i andelen med ordinær progresjon vil føre til høyere andel med fullført og bestått.

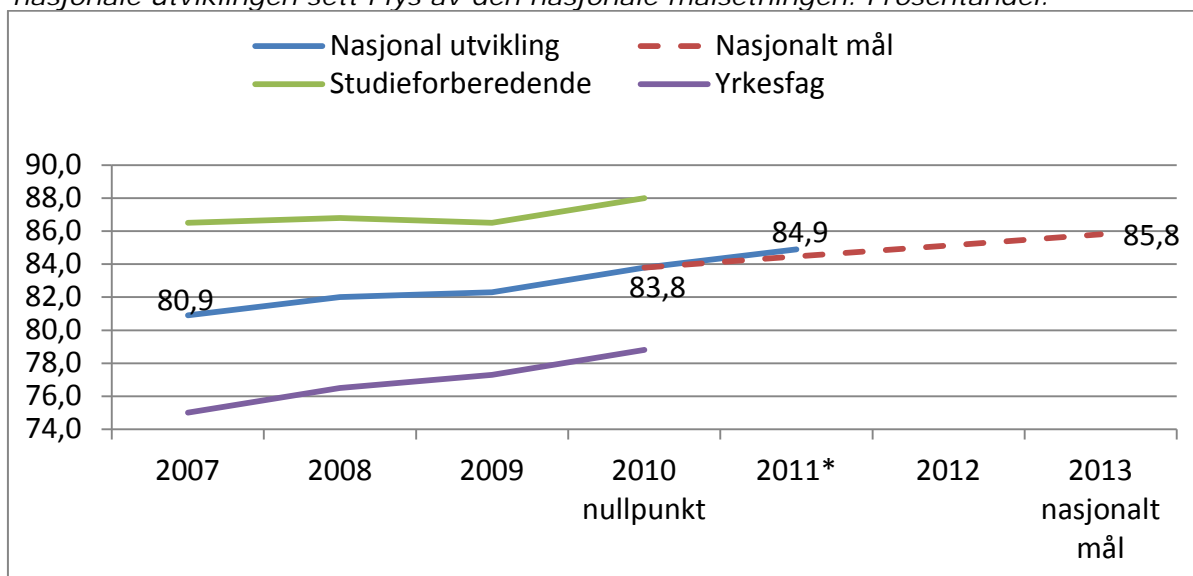
Det er satt et nasjonalt mål om å øke andelen med ordinær progresjon med to prosentpoeng for hvert trinn i videregående opplæring i løpet av prosjektperioden. Ordinær progresjon er fra Vg1 og Vg2 definert som overgang til et programområde på høyere nivå (definert ved 6. posisjon i programområdekoden), mens den fra Vg3 er definert som oppnådd vitnemål/fag- eller svennebrev/læreplass (inkluderer såkalte alternativ Vg3/fagopplæring i skole som avlegger fag- eller svenneprøve). Repetisjon av trinn er definert som overgang til et programområde på samme eller lavere nivå (definert ved 6. posisjon i programområdekoden). Ute av utdanning i ett år er definert ved ikke å være registrert i videregående opplæring i Norge året etter. Illustrasjonen nedenfor viser hvordan målingen gjøres for hvert enkelt trinn.

For flere detaljer om indikatorene vises det til vedlegg A.

1.2.1. Når vi de nasjonale målene?

Figur 1.2.1a: Ordinær progresjon fra Vg1 – overgang til Vg2, lære eller Vg3. Den nasjonale utviklingen sett i lys av den nasjonale målsetningen. Prosentandel.

Inkluderer både private og offentlige skoler.

Elever som fortsetter videregående opplæring i utlandet og ungdom som tar Vg1 over to år fanges ikke opp av denne indikatoren.

Ungdom registrert på planlagt grunnkompetanse gis ordinær progresjon.

Indikatoren ble for første gang laget i 2010 og tall tilbake i tid ble laget på et mer usikkert datagrunnlag.

Se vedlegg A for flere detaljer om indikatoren

*Foreløpige tall fra Utdanningsdirektoratet per 1. oktober 2010.

Kilde: [Skoleporten](#) bortsett fra *

Veiledning til lesing av figur

Figuren viser andelen med ordinær progresjon for hvert år. Med ordinær progresjon fra Vg1 menes overgang fra Vg1 til Vg2, Vg3 eller læreplass. Årstallet viser til året overgangen fant sted.

For eksempel viser 2010 til at 83,8 prosent av alle som var registrert i Vg1 skoleåret 2009-2010 begynte i Vg2, Vg3 eller i lære skoleåret 2010-2011 (det er svært få som har en direkte overgang fra Vg1 til Vg3 eller lære, men det forekommer). Det er et nasjonalt mål å øke denne andelen til 85,8 prosent i 2013 – med andre ord er målet at 85,8 prosent av elevene i Vg1 skoleåret 2012-2013 begynne i Vg2, Vg3 eller lære skoleåret 2013-2014.

Indikatoren for overgang fra Vg1 viser hvor stor andel av elevene i Vg1 som begynner i Vg2, Vg3 eller i lære (det er svært få som har en direkte overgang fra Vg1 til Vg3 eller lære, men det forekommer) det påfølgende skoleåret (også kalt ordinær progresjon). Foreløpige tall for overgangen i 2011 viser en økning på 1,1 prosentpoeng fra overgangen i 2010, noe som tilsvarer omtrent 750 elever. I fjor lå det foreløpige tallet noe høyere enn det endelige, så det kan hende at en «høy økning» blir til en «mindre økning» når endelige tall er tilgjengelige i august. Tidsserien med foreløpige tall er imidlertid ikke lang nok til å si noe sikkert om dette.

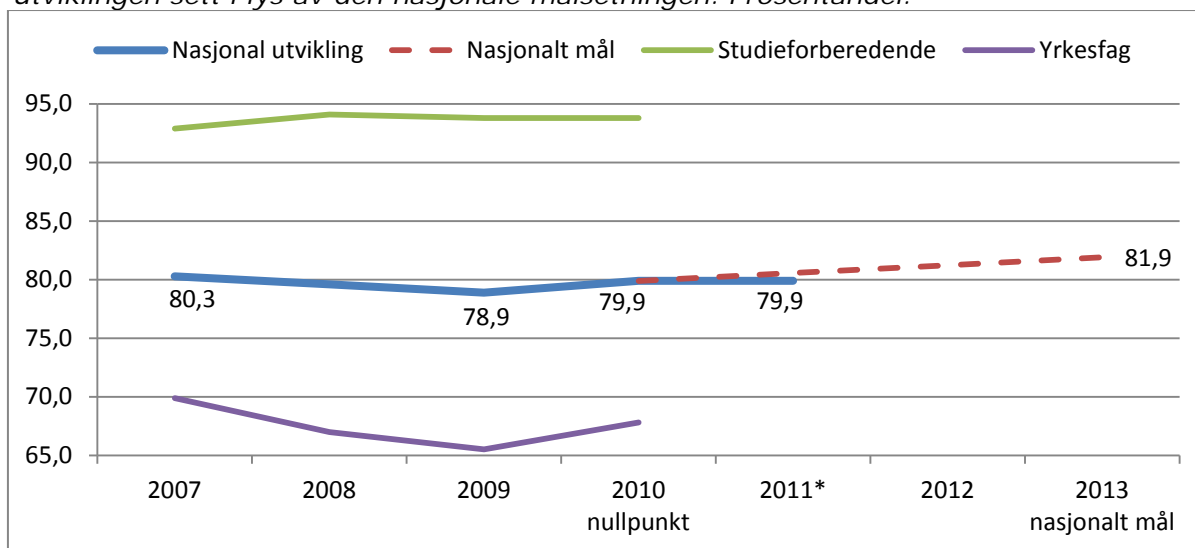
Figur 1.2.1 viser videre at andelen med ordinær progresjon fra Vg1 har økt helt siden det første kullet i Kunnskapsløftet gikk over i Vg2. I 2007 var andelen med ordinær progresjon 81 prosent, og andelen økte til 84 prosent i 2010.

Andelen med ordinær progresjon er høyere i studieforberevende enn yrkesfaglige utdanningsprogram. Økningen i andelen med ordinær progresjon har vært lavere i studieforberevende utdanningsprogram enn yrkesfaglige. Andelen med ordinær progresjon fra studieforberevende utdanningsprogram har økt med i underkant av to prosentpoeng fra 2007 til 2010. Den tilsvarende utviklingen for yrkesfag er på fire prosentpoeng.

Nasjonalt er det satt som mål å øke andelen med ytterligere to prosentpoeng fra 2010 til 2013. Økningen fra 2010 til 2011 kan tyde på at dette er et oppnåelig mål. For å nå målet om to prosentpoengs forbedring, må økningen ligge på i gjennomsnitt 0,7 prosentpoeng årlig. Dersom økningen på 1,1 prosentpoeng blir stående, mangler kun 0,9 prosentpoeng for at målet skal nås. Men igjen, det foreløpige tallet kan være noe høyere enn det endelige.

Det er også viktig å huske på at overgangen fra Vg1 er den overgangen fylkeskommunene har størst kontroll på selv. Mens overgangen fra Vg2 i stor grad avhenger av overgang til læreplass og overgang fra Vg3 avhenger av at elevene oppnår vitnemål eller fag- og svennebrev, er det for overgangen fra Vg1 ikke noe krav til å ha bestått alle kurs og det er i liten grad overganger til læreplass.

Figur 1.2.1b: Ordinær progresjon fra Vg2 – overgang til Vg3 eller lære. Den nasjonale utviklingen sett i lys av den nasjonale målsetningen. Prosentandel.

Inkluderer både private og offentlige skoler.
 Elever som etter Vg1 fortsetter videregående opplæring i utlandet og ungdom som starter i lære etter 1. oktober fanges ikke opp av denne indikatoren.
 Ungdom registrert på planlagt grunnkompetanse gis ordinær progresjon.
 Indikatoren ble for første gang laget i 2010 og tall tilbake i tid ble laget på et mer usikkert datagrunnlag. Se vedlegg A for flere detaljer om indikatoren.
 *Foreløpige tall fra Utdanningsdirektoratet per 1. oktober 2011.
Kilde: [Skoleporten](#) bortsett fra *

Veiledning til lesing av figur

Figuren viser andelen med ordinær progresjon for hvert år. Med ordinær progresjon fra Vg2 menes overgang fra Vg2 til Vg3 eller læreplass. Årstallet viser til året overgangen fant sted.

For eksempel viser 2010 til at 79,9 prosent av alle som var registrert i Vg2 skoleåret 2009-2010 begynte i Vg3 eller i lære skoleåret 2010-2011. Det er et nasjonalt mål å øke denne andelen til 81,9 prosent i 2013 – med andre ord er målet at 81,9 prosent av elevene i Vg2 skoleåret 2012-2013 begynne i Vg3 eller i lære skoleåret 2013-2014.

Indikatoren for overgang fra Vg2 viser hvor stor andel av elevene i Vg2 som begynner i Vg3 eller i lære det påfølgende skoleåret (også kalt ordinær progresjon). Foreløpige tall for overgangen i 2011 viser at det ikke er noen endring i tallet fra overgangen i 2010. I fjor lå det foreløpige tallet noe lavere enn det endelige, så det kan hende at «ingen endring» blir til en «økning» når endelige tall er tilgjengelige i august. Tidsserien med foreløpige tall er imidlertid ikke lang nok til å si noe sikkert om dette.

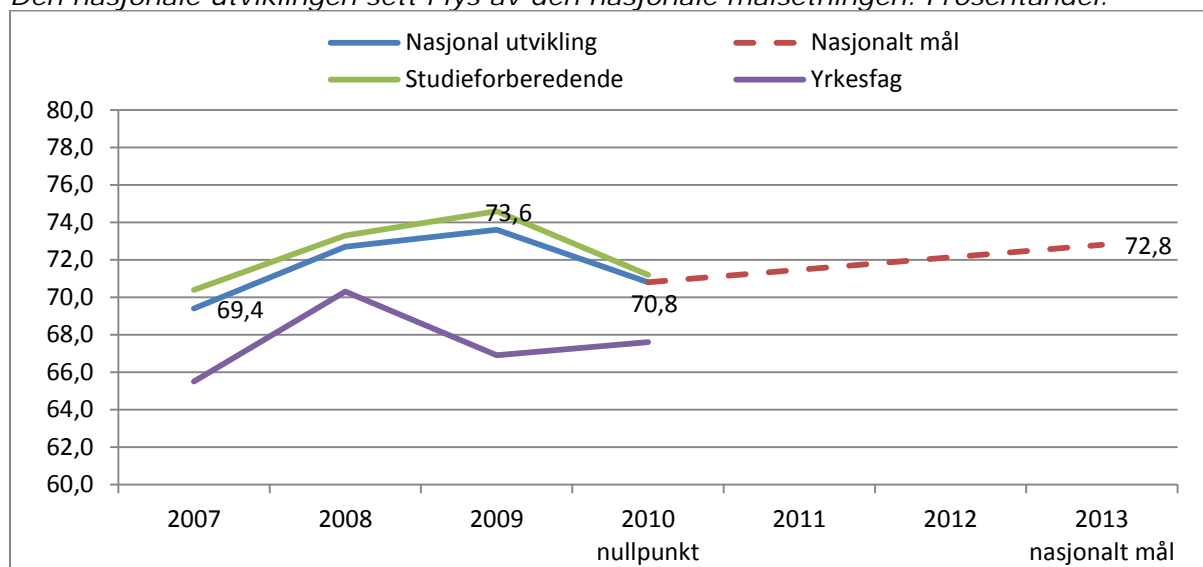
Figuren viser videre at andelen med ordinær progresjon fra Vg2 har variert med kun 1,4 prosentpoeng fra 2007 til 2010. Andelen med ordinær progresjon fra Vg2 sank fra 2007 til 2009. I 2007 var andelen med ordinær progresjon 80 prosent, og andelen sank til 79 prosent i 2009. I 2010 var trenden snudd, og andelen med ordinær progresjon var igjen på rundt 80 prosent.

Andelen med ordinær progresjon er høyere i studieforbereende enn yrkesfaglige utdanningsprogram. For de studieforbereende utdanningsprogrammene har andelen med ordinær progresjon ligget relativt stabilt på rundt 94 prosent fra 2007 til 2010. I samme periode har det for yrkesfagene vært en nedgang fra 70 prosent i 2007 til 65 prosent 2009. I 2010 økte andelen igjen til 68 prosent.

Nasjonalt er det satt som mål å øke andelen med to prosentpoeng fra 2010 til 2013. Tatt i betraktning de små endringene som har vært i indikatoren siden 2007 og det at nullpunktet var et «godt» år, så må målet om en to prosentpoengs økning betraktes som ambisiøst. For å nå målet om to prosentpoengs forbedring må økningen ligge på i gjennomsnitt 0,7 prosentpoeng årlig. Dersom det foreløpige tallet blir stående, betyr dette at forbedringen må ligge på 1 prosentpoeng årlig fra 2011 til 2013.

Det er med andre ord grunn til å holde oppmerksomheten på overgang fra Vg2, og da spesielt overgang fra yrkesfaglig Vg2 til lære plass, oppe. I denne forbindelse er arbeidet med samfunnskontrakten spesielt interessant.

Figur 1.2.1c: Ordinær progresjon fra Vg3 – oppnådd vitnemål eller fag- eller svennebrev. Den nasjonale utviklingen sett i lys av den nasjonale målsetningen. Prosentandel.

Inkluderer både private og offentlige skoler.

Elever som fortsetter videregående opplæring i utlandet, ungdom som starter i lære etter 1. oktober og elever som er oppe til høsteksamen, fanges ikke opp av denne indikatoren.

Ungdom registrert på planlagt grunnkompetanse gis ordinær progresjon.

Indikatoren ble for første gang laget i 2010 og tall tilbake i tid ble laget på et mer usikkert datagrunnlag.

Se vedlegg A for flere detaljer om indikatoren.

Kilde: [Skoleporten](#)

Veiledning til lesing av figur

Figuren viser andelen med ordinær progresjon for hvert år. Med ordinær progresjon fra Vg3 menes normalt fullført og bestått med vitnemål. Enkelte som tar fagopplæring i skole i stedet for i bedrift registreres som elever, og disse registreres med ordinær progresjon dersom de består fag- eller svenneprøven. I enkelte utdanningstilbud i yrkesfag tilbys tre år i skole før opplæring i bedrift og i disse registreres med ordinær progresjon dersom de har overgang til læreplass. Det minnes om at lærlinger ikke er med i denne overgangen. Årstallet viser til året overgangen fant sted.

For eksempel viser 2010 til at 70,8 prosent av alle som var registrert i Vg3 skoleåret 2009-2010 oppnådde vitnemål, fag- og svennebrev eller læreplass innen skoleåret 2010-2011. Det er et nasjonalt mål å øke denne andelen til 72,8 prosent i 2013 – med andre ord er målet at 72,8 prosent av elevene i Vg3 skoleåret 2012-2013 oppnådde vitnemål, fag- og svennebrev eller læreplass innen skoleåret 2013-2014.

Figuren viser at andelen med ordinær progresjon fra Vg3 økte fra 2007 til 2009. I 2007 var andelen med ordinær 69,4 prosent, og andelen økte med fire prosentpoeng (til over 73,6 prosent) i 2010. I 2010 har trenden snudd, og andelen med ordinær progresjon er igjen nesten tilbake på 2007-nivået – rett i overkant av 70 prosent. Nasjonalt er det satt et mål om å øke andelen med to prosentpoeng.

Andelen med ordinær progresjon er høyere i studieforbereende enn yrkesfaglige utdanningsprogram. Andelen med ordinær progresjon fra studieforbereende utdanningsprogram økte med om lag tre prosentpoeng fra 2007 til 2009, og sank tilsvarende fra 2009 til 2010. Det er denne nedgangen som gir en nedgang for hele Vg3. For yrkesfaglige utdanningsprogram har utviklingen variert mer, noe som kan skyldes at det er få personer som er registrert på yrkesfaglig Vg3, og at tilfeldige variasjoner derfor får større utslag.

1.2.2. Hvordan ligger fylkene an i forhold til det nasjonale målet?

Fylkeskommunene skal sette egne fylkeskommunale mål for økning i andelen med ordinær progresjon. Figurene 1.2.2a-c viser hvordan fylkeskommunene ligger an i forhold til de nasjonale målene på hvert trinn, og variasjonen mellom studieforbereende og yrkesfaglige utdanningsprogram.

Figur 1.2.2a viser hvordan fylkeskommunene ligger an i forhold til det nasjonale målet som er satt for andel med ordinær progresjon fra Vg1. Tallene for 2010 viser at det er to fylker – Rogaland og Akershus – som ligger marginalt over den nasjonale målsetningen. Siden det nasjonale målet er et gjennomsnitt, må alle fylker ha en forbedring for at vi skal nå dette målet. De foreløpige tallene for 2011 viser at ni fylkeskommuner ligger over den nasjonale målsetningen.

Figuren inneholder foreløpige tall for overgangen i 2011 og fra 2010 til 2011 er det størst økning i Nord-Trøndelag, og størst nedgang i Sør-Trøndelag. Andelen med ordinær progresjon går litt mer opp og ned fra år til år på fylkesnivå enn nasjonalt nivå. De foreløpige tallene er mindre sikre på fylkesnivå enn nasjonalt nivå, og disse utslagene kan være tilfeldige og/eller skyldes måten indikatoren er konstruert på.

Figuren viser også at det for hele landet i 2010 var 9 prosentpoengs forskjell i andelen med ordinær progresjon fra Vg1 fra studieforbereende og yrkesfaglige utdanningsprogram. For Nordland, Aust-Agder og trøndelagsfylkene var forskjellen på rundt 5 prosentpoeng, mens den for Finnmark var i overkant av 16 prosentpoeng. Forskjellene mellom yrkesfaglige og studieforbereende programmer viser at fylkene har ulike utfordringer knyttet til å øke andelen med ordinær progresjon fra Vg1.

Figur 1.2.2b viser hvordan fylkeskommunene ligger an i forhold til det nasjonale målet som er satt for andel med ordinær progresjon fra Vg2. Tallene for 2010 viser at det er seks fylker som ligger over den nasjonale målsetningen, med Rogaland og Oslo som fylkene som skiller seg mest ut. Siden det nasjonale målet er et gjennomsnitt, må alle fylker ha en forbedring for at vi skal nå dette målet. De foreløpige tallene for 2011 viser at fem fylkeskommuner ligger over den nasjonale målsetningen.

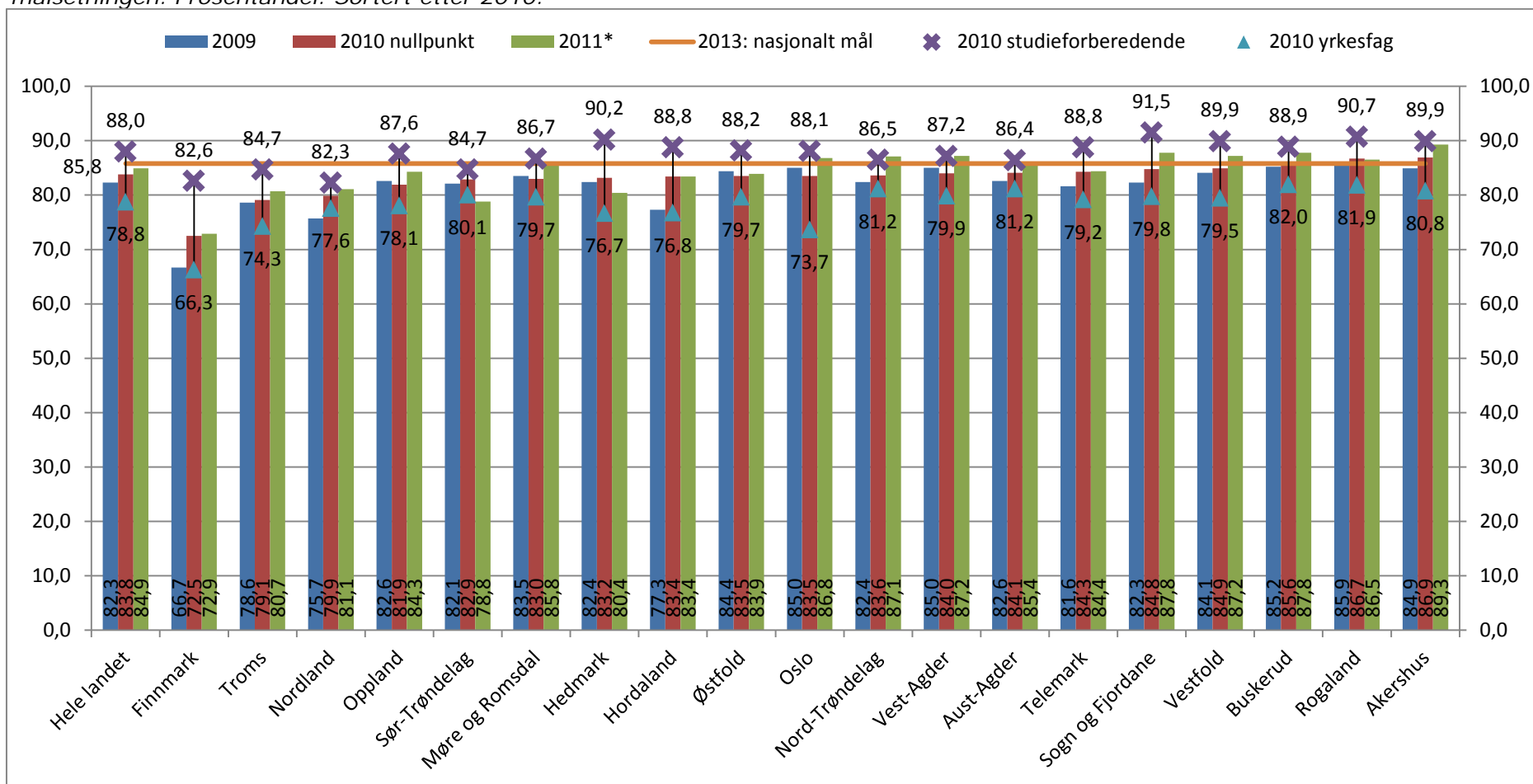
Figuren inneholder foreløpige tall for overgangen i 2011 og fra 2010 til 2011 er det størst økning i Nordland, og størst nedgang i Nord-Trøndelag. Det er også noe større variasjoner fra år til år på fylkesnivå enn nasjonalt nivå. De foreløpige tallene er mindre sikre på fylkesnivå enn nasjonalt nivå, og disse utslagene kan være tilfeldige og/eller skyldes måten indikatoren er laget på.

Figuren viser også at det for hele landet i 2010 var hele 26 prosentpoengs forskjell i andelen med ordinær progresjon fra Vg2 fra studieforbereende og yrkesfaglige utdanningsprogram. For Rogaland var forskjellen på rundt 16 prosentpoeng, mens den for Finnmark, Hedmark, Østfold og Buskerud var i overkant av 30 prosentpoeng. Forskjellene mellom yrkesfaglige og studieforbereende programmer viser at fylkene har ulike utfordringer knyttet til å øke andelen med ordinær progresjon fra Vg2.

Figur 1.2.2c viser hvordan fylkeskommunene ligger an i forhold til det nasjonale målet som er satt for andel med ordinær progresjon fra Vg3. Halvparten av fylkene ligger over den nasjonale målsetningen, med Sogn og Fjordane og Vest-Agder som de to fylkene som skiller seg mest ut. Siden det nasjonale målet er et gjennomsnitt, må alle fylker ha en forbedring for at vi skal nå dette målet.

Figuren viser også at det for hele landet i 2010 var 4 prosentpoengs forskjell i andelen med ordinær progresjon fra Vg3 fra studieforbereende og yrkesfaglige utdanningsprogram. For Troms, Oslo, Nordland, Telemark og Akershus var andelen med ordinær progresjon fra yrkesfaglige utdanningsprogram høyere enn for studieforbereende utdanningsprogram. I Møre og Romsdal lå andelen med ordinær progresjon fra studieforbereende 17 prosent høyere enn for yrkesfag. Forskjellene mellom yrkesfaglige og studieforbereende utdanningsprogrammer viser at fylkene har ulike utfordringer knyttet til å øke andelen med ordinær progresjon fra Vg3.

Figur 1.2.2a: Ordinær progresjon fra Vg1 – overgang til Vg2, lære eller Vg3. Den fylkeskommunale utviklingen sett i lys av den nasjonale målsetningen. Prosentandel. Sortert etter 2010.

Inkluderer både private og offentlige skoler.

Elever som fortsetter videregående opplærings i utlandet og ungdom som tar Vg1 over to år fanges ikke opp av denne indikatoren.

Ungdom registrert på planlagt grunnkompetanse gis ordinær progresjon.

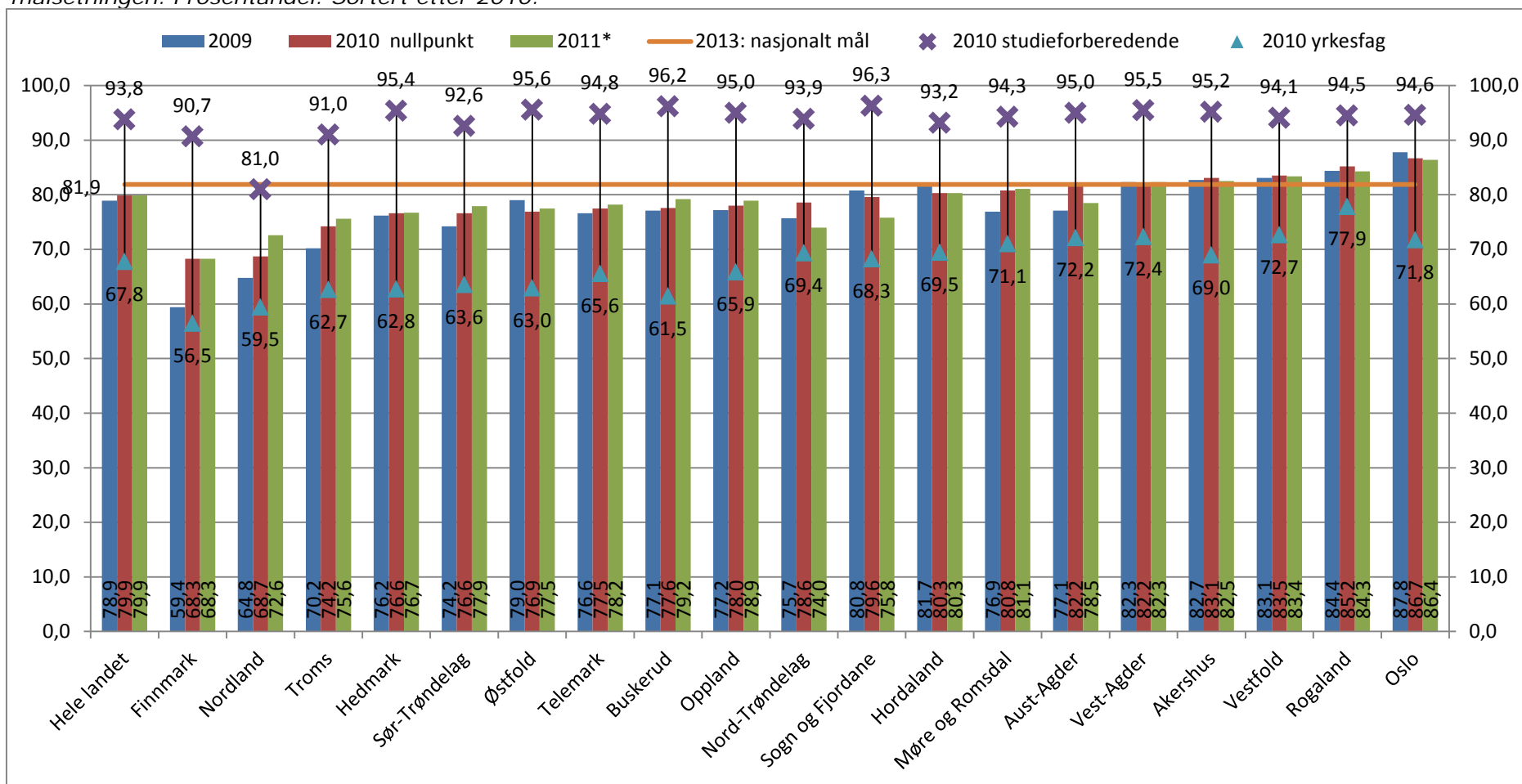
Indikatoren ble for første gang laget i 2010 og tall tilbake i tid ble laget på et mer usikkert datagrunnlag.

Se vedlegg A for flere detaljer om indikatoren.

*Foreløpige tall fra Utdanningsdirektoratet per 1. oktober 2010.

Kilde: [Skoleporten](#) bortsett fra *

Figur 1.2.2b: Ordinær progresjon fra Vg2 – overgang til Vg3 eller lære. Den fylkeskommunale utviklingen sett i lys av den nasjonale målsetningen. Prosentandel. Sortert etter 2010.

Inkluderer både private og offentlige skoler.

Elever som etter Vg1 fortsetter videregående opplæring i utlandet og ungdom som starter i lære etter 1. oktober fanges ikke opp av denne indikatoren.

Ungdom registrert på planlagt grunnkompetanse gis ordinær progresjon.

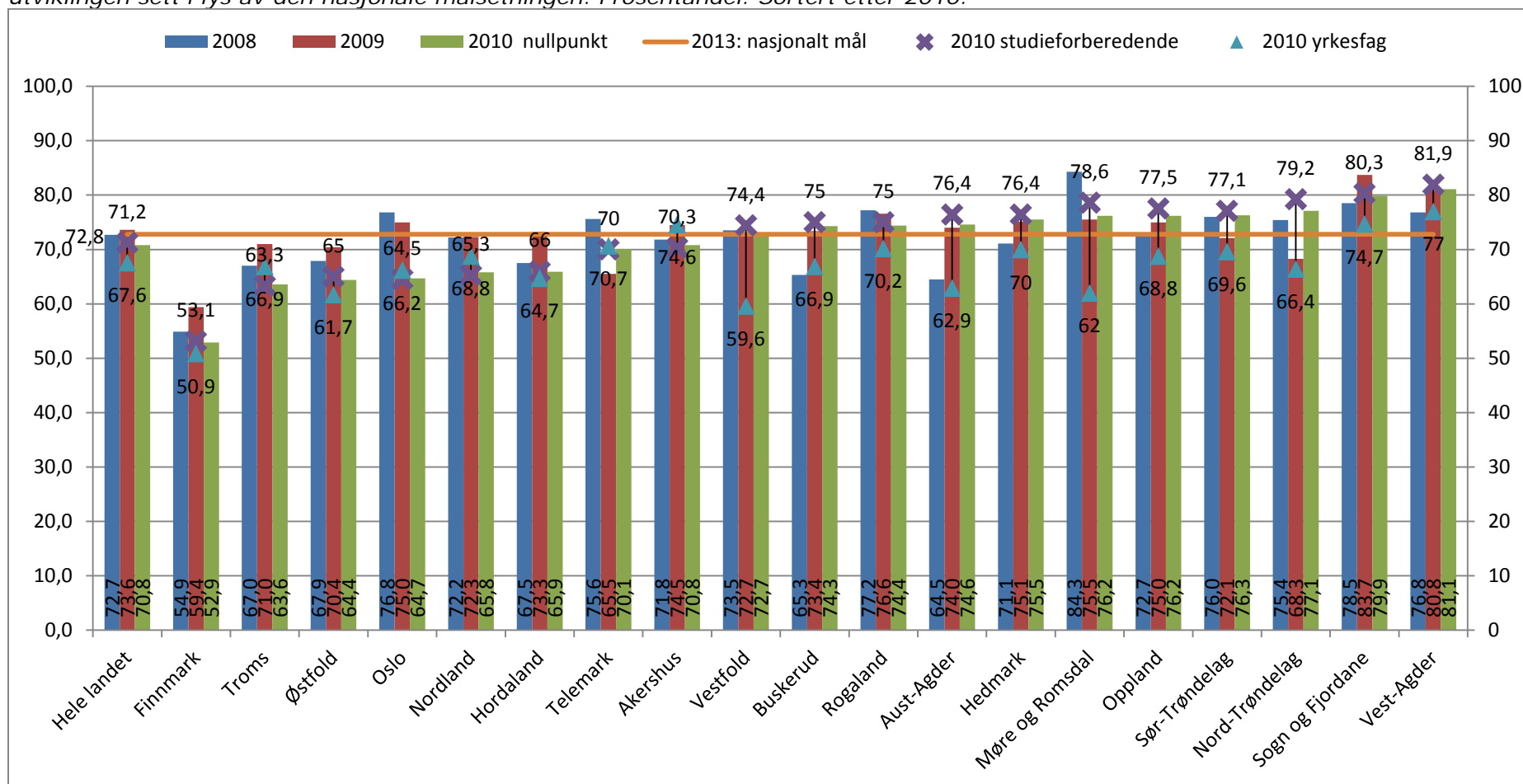
Indikatoren ble for første gang laget i 2010 og tall tilbake i tid ble laget på et mer usikkert datagrunnlag.

Se vedlegg A for flere detaljer om indikatoren.

*Foreløpige tall fra Utdanningsdirektoratet per 1. oktober 2010

Kilde: [Skoleporten](#) bortsett fra *

Figur 1.2.2c: Ordinær progresjon fra Vg3 – oppnådd vitnemål eller fag- eller svennebrev eller fortsetter i lære. Den fylkeskommunale utviklingen sett i lys av den nasjonale målsetningen. Prosentandel. Sortert etter 2010.

Inkluderer både private og offentlige skoler.

Elever som fortsetter videregående opplæring i utlandet, ungdom som starter i lære etter 1. oktober og elever som er oppe til høsteksamen, fanges ikke opp av denne indikatoren.

Ungdom registrert på planlagt grunnkompetanse gis ordinær progresjon.

Indikatoren ble for første gang laget i 2010 og tall tilbake i tid ble laget på et mer usikkert datagrunnlag.

Se vedlegg A for flere detaljer om indikatoren.

Kilde: [Skoleporten](#)

1.2.3. Hvordan er utviklingen i fylkene?

[Høsten 2012 kommer figurer som viser fylkesvise endringer andelen med ordinær progresjon for hvert trinn fra nullpunktet i 2010]

1.2.4. Utdanningsprogram

Statistikk på andelen med ordinær progresjon fra Vg1, Vg2 og Vg3 etter utdanningsprogram og fylke finnes som tabeller i vedlegg C.

1.2.5. Detaljer nasjonalt

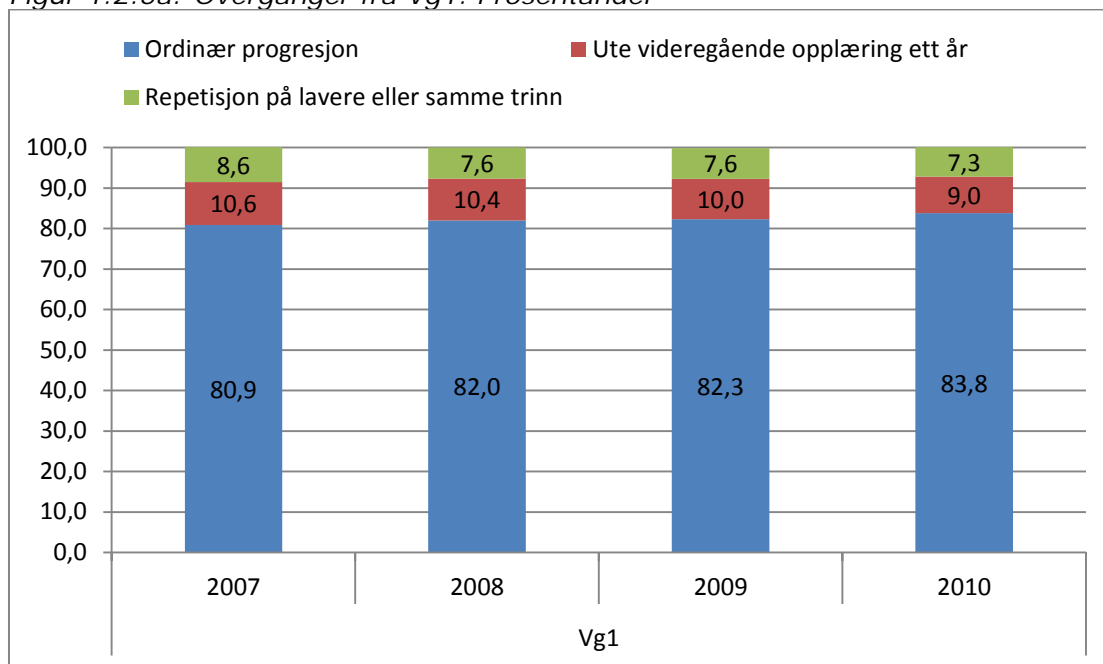
Overgangsindikatorene viser også status for de som ikke har ordinær progresjon. Figuren viser hvor stor andel av elevene i videregående opplæring som har en overgang fra Vg1 og Vg2 og Vg3 som regnes som en ordinær progresjon, hvor stor andel som går om igjen på samme eller på et lavere trinn, og hvor stor andel som ikke er i videregående opplæring i det hele tatt. [Tilsvarende tall på fylkesnivå er tilgjengelige i Skoleporten](#). Det vises for øvrig til definisjoner av overgangene i kapittel 1.2 og veiledning til lesing av figur i kapittel 1.2.1.

Figurene 1.2.5a-c viser først og fremst at de fleste har en ordinær progresjon gjennom videregående opplæring. Videre viser figurene at andelen med de ulike overgangene fra hvert trinn er relativt stabile over tid. Fra Vg1 har i overkant av 80 prosent ordinær progresjon, mens i rundt ti prosent er ute av videregående opplæring i ett år, og i underkant av ti prosent repeterer året etter (inkluderer omvalg).

Fra Vg2 er andelen med ordinær progresjon noe lavere enn fra Vg1 – rundt 80 prosent. Det er en høyere andel som ikke befinner seg i videregående opplæring året etter Vg2 (15 prosent) enn hva tilfellet var for Vg1, og det er en lavere andel som repeterer året etter (5 prosent) (inkluderer omvalg).

Fra Vg3 er det rundt 70 prosent som har en ordinær progresjon, det vil si oppnår vitnemål, fag- eller svennebrev eller har overgang til læreplass. 24 prosent gjør ikke dette, og befinner seg heller ikke i videregående opplæring året etter. Rundt 5 prosent av de uten ordinær progresjon fra Vg3 er å finne i videregående opplæring året etter (inkluderer omvalg).

Figur 1.2.5a: Overganger fra Vg1. Prosentandel

Inkluderer både private og offentlige skoler.

Elever som fortsetter videregående opplæring i utlandet og ungdom som tar Vg1 over to år fanges ikke opp av denne indikatoren.

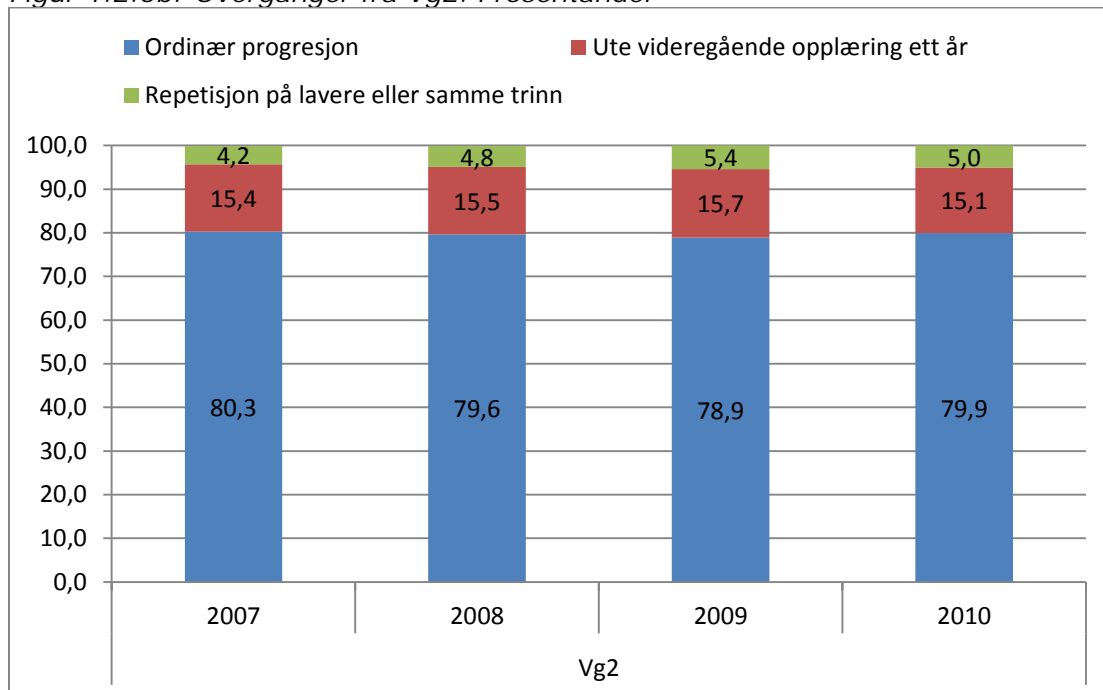
Ungdom registrert på planlagt grunnkompetanse gis ordinær progresjon.

Indikatoren ble for første gang laget i 2010 og tall tilbake i tid ble laget på et mer usikkert datagrunnlag.

Se vedlegg A for flere detaljer om indikatoren.

Kilde: [Skoleporten](#)

Figur 1.2.5b: Overganger fra Vg2. Prosentandel

Inkluderer både private og offentlige skoler.

Elever som etter Vg1 fortsetter videregående opplæring i utlandet og ungdom som starter i lære etter 1. oktober fanges ikke opp av denne indikatoren.

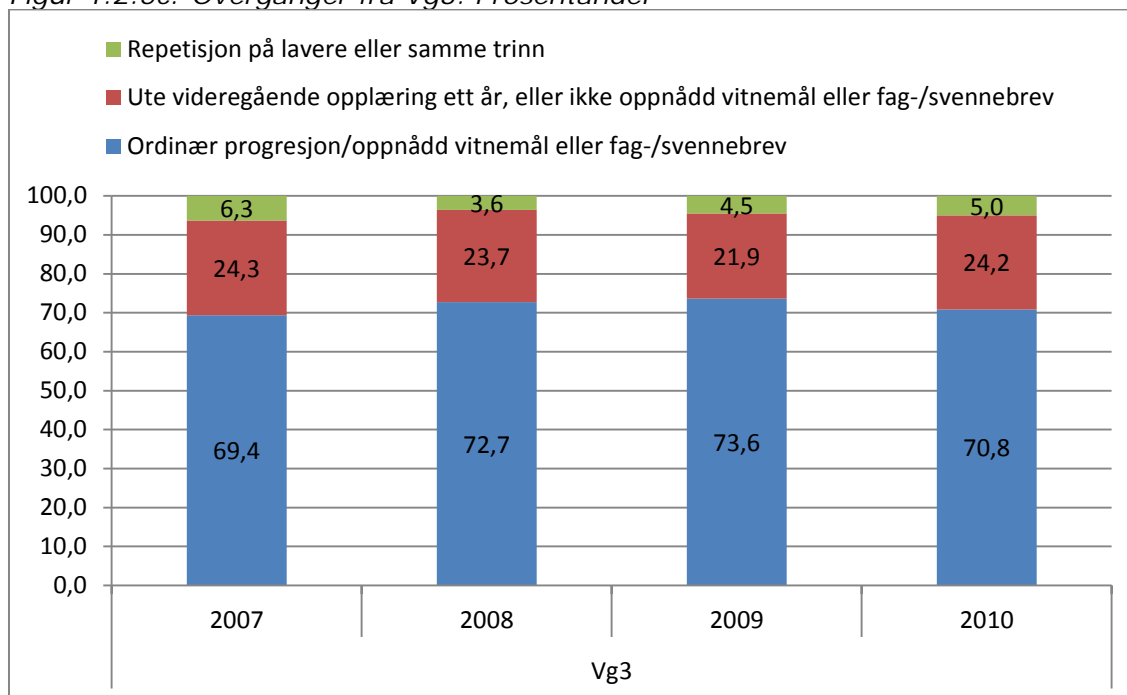
Ungdom registrert på planlagt grunnkompetanse gis ordinær progresjon.

Indikatoren ble for første gang laget i 2010 og tall tilbake i tid ble laget på et mer usikkert datagrunnlag.

Se vedlegg A for flere detaljer om indikatoren.

Kilde: [Skoleporten](#)

Figur 1.2.5c: Overganger fra Vg3. Prosentandel

Inkluderer både private og offentlige skoler.

Elever som fortsetter videregående opplæring i utlandet, ungdom som starter i lære etter 1. oktober og elever som er oppe til høsteksamen, fanges ikke opp av denne indikatoren.

Ungdom registrert på planlagt grunnkompetanse gis ordinær progresjon.

Indikatoren ble for første gang laget i 2010 og tall tilbake i tid ble laget på et mer usikkert datagrunnlag.

Se vedlegg A for flere detaljer om indikatoren.

Kilde: [Skoleporten](#)

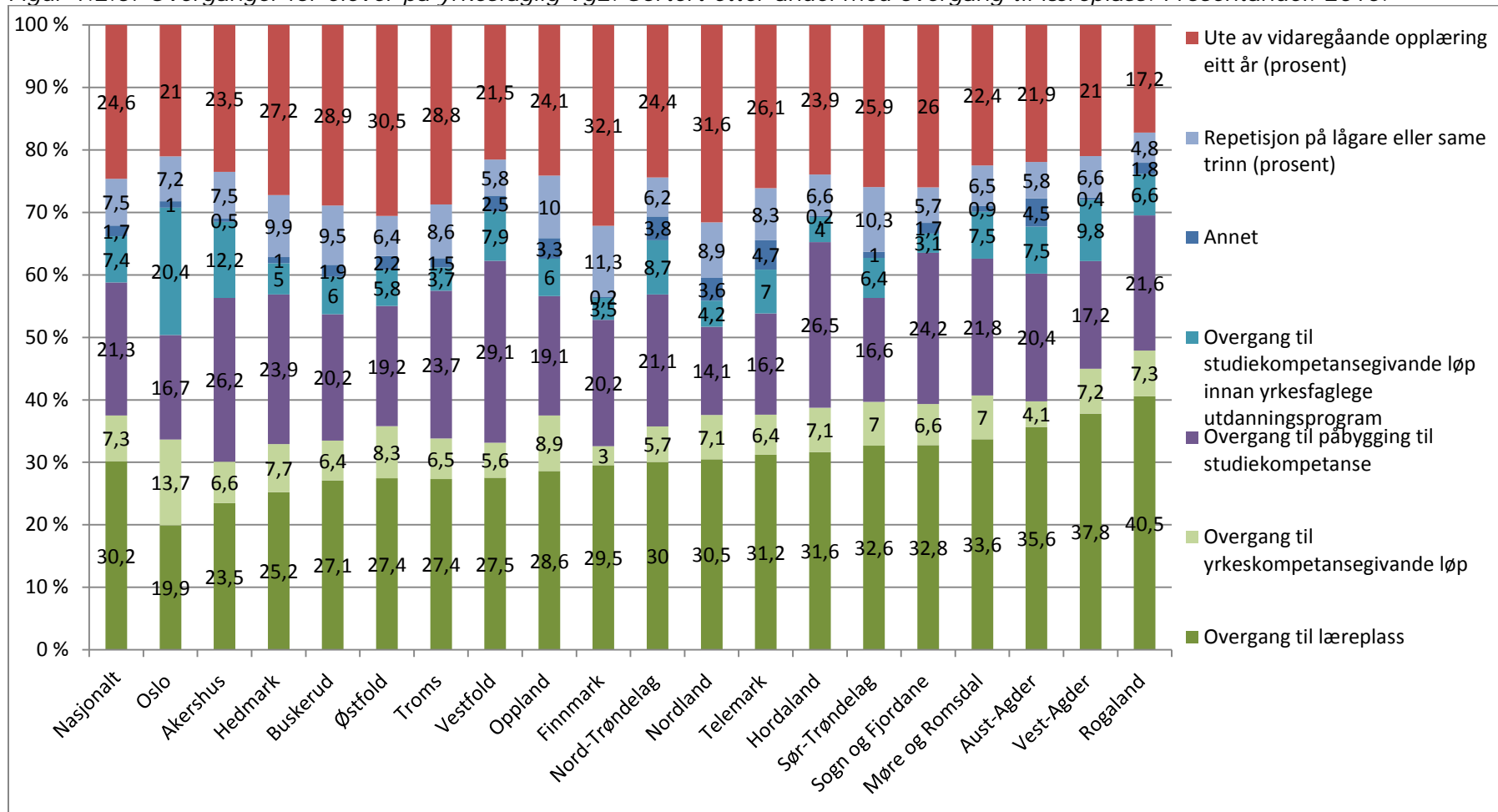
1.2.6. Detaljer fylkeskommunalt

Alle overgangene kan deles inn i overgang fra henholdsvis studieforbereidende og yrkesfaglige utdanningsprogrammer, og det er i tillegg mulig å spesifisere hva en ordinær progresjon innebærer. Tabeller som gir informasjon om overgangene for hvert enkelt utdanningsprogram, på hvert trinn og for hvert fylke er tilgjengelige i vedlegg B. I figur 1.2.6 har vi trukket frem overgangen fra Vg2 yrkesfag i 2010.

Nasjonalt viser figuren at en av fire yrkesfagselever i Vg2 går ut av videregående opplæring i overgangen mellom Vg2 og Vg3/lære, og omtrent 8 prosent har repetisjon på samme eller lavere trinn. To av tre har det som kalles ordinær progresjon, og av disse elevene fortsetter halvparten i et yrkeskompetansegivende utdanningsløp som lærling (30 prosent) eller som elev i skole (7 prosent). Den andre halvparten fortsetter på studiekompetansegivende utdanningsløp enten innenfor et yrkesfaglig utdanningsprogram (7 prosent), eller som påbygging til generell studiekompetanse (21 prosent). Dette bildet varierer mellom fylkene.

Rogaland er det fylket hvor en høyest andel av elevene i yrkesfaglig Vg2 har en overgang til læreplass. 40 prosent av lærlingene i Rogaland har en slik overgang, mens dette gjelder 20 prosent av elevene i Oslo. Andelen som begynner i annet yrkeskompetansegivende løp enn læreplass er relativt lik mellom fylkene. I de fleste fylker er andelen som begynner i påbygging til generell studiekompetanse lavere enn andelen som begynner i lære, mens den er høyere for Akershus og Vestfold. Det er store forskjeller i andelen med overgang til påbygging til generell studiekompetanse, fra 14 prosent i Nordland til 29 prosent i Vestfold. Andelen med overgang til studiekompetansegivende løp innen yrkesfaglige utdanningsprogram (medier og kommunikasjon og naturbruk) er høyest i Oslo hvor 20 prosent av yrkesfagelevne på Vg2 har en slik overgang. I Sogn og Fjordane er tilsvarende andel tre prosent.

Figur 1.2.5: Overganger for elever på yrkesfaglig Vg2. Sortert etter andel med overgang til læreplass. Prosentandel. 2010.

Inkluderer både private og offentlige skoler.

Elever som etter Vg1 fortsetter vidaregåande opplæring i utlandet og ungdom som starter i lære etter 1. oktober fanges ikke opp av denne indikatoren.

Ungdom registrert på planlagt grunnkompetanse gis ordinær progresjon.

Kategorien annet regnes som ordinær progresjon og inkluderer kategoriene: oppnådd vitnemål, oppnådd fag- og svennebrev og ungdom registrert i løp mot grunnkompetanse.

Se vedlegg A for flere detaljer om indikatoren.

Kilde: [Skoleporten](#)

1.3. Overgang fra grunnskolen til videregående opplæring

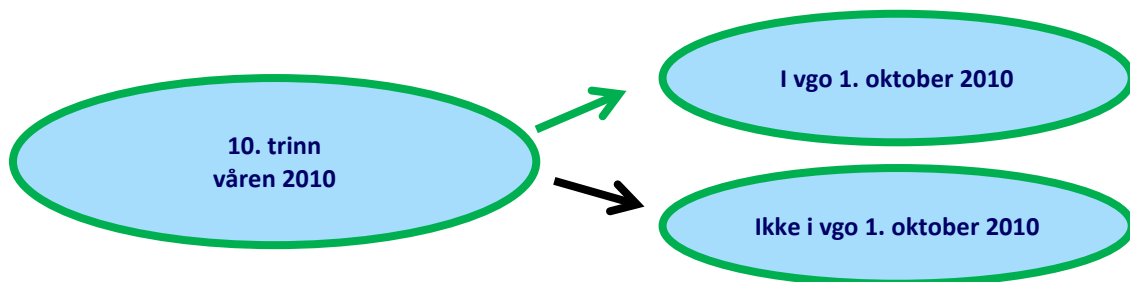
Om overgang fra grunnskolen til videregående opplæring

Indikatoren direkte overgang fra grunnskolen til videregående opplæring gir informasjon om andelen elever som begynnere i videregående opplæring samme år som man avslutter grunnskolen. Indikatoren sier ingenting om hva de uten direkte overgang gjør, og enkelte av disse kan være i tilbud som forbereder ungdommen på videregående opplæring (grunnskole for voksne, norskopplæring og forberedende kurs for minoritetsspråklige elever). Antallet elever dette gjelder kan ikke tallfestes av utdanningsdirektoratet, men skoleeier kan ha oversikt over dette.

Som styringsindikator er en måling av direkte overgang fra grunnskolen til videregående av høy aktualitet siden endringer i indikator kan knyttes til fjorårets aktiviteter. Informasjon om direkte overgang fra grunnskolen til videregående opplæring kan ikke si noe direkte om hvor stor andel som kommer til å fullføre og bestå videregående opplæring. Siden overgangsprosjektet gir intensivert opplæring i 10. trinn, er dette allikevel en overgang det i Ny GIV sammenheng er viktig å følge med på.

Det er ikke satt noen nasjonale målsetninger for andelen med direkte overgang fra grunnskolen til videregående opplæring.

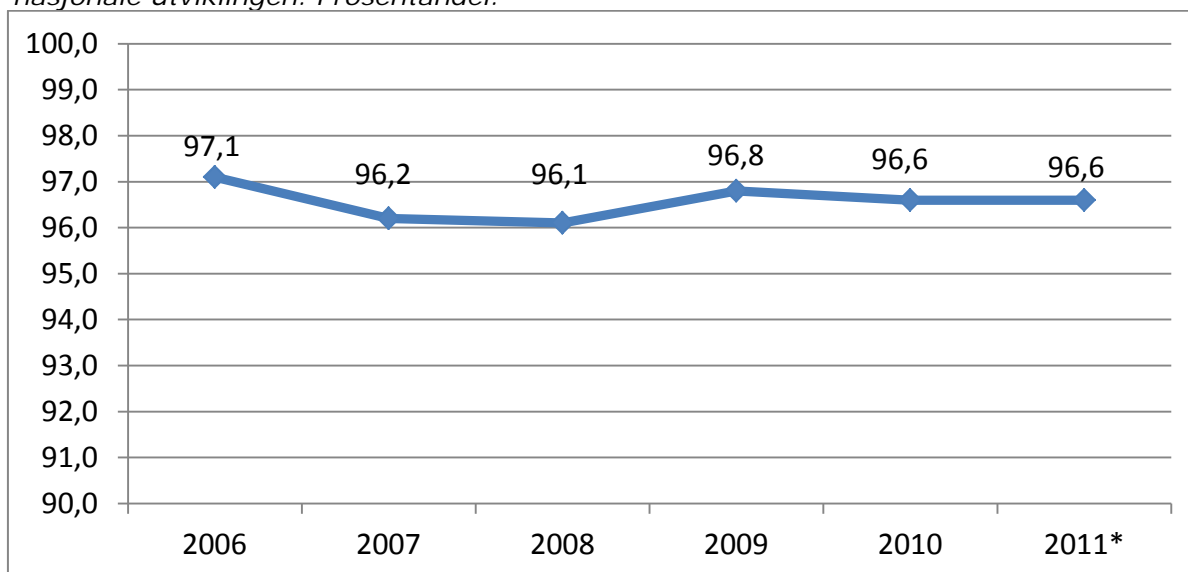
Indikatoren er definert ved andelen av elevene som avslutter grunnskolen med direkte overgang til videregående opplæring. Direkte overgang er definert ved å være registrert i videregående opplæring 1. oktober samme år. Illustrasjonen nedenfor viser hvordan målingen av overgang til videregående opplæring gjøres.

For flere detaljer om indikatorene vises det til vedlegg A.

1.3.1. Hvordan er den nasjonale utviklingen?

Figur 1.3.1: Elever med direkte overgang fra grunnskole til videregående opplæring, den nasjonale utviklingen. Prosentandel.

Inkluderer både private og offentlige skoler.

Ungdom uten direkte overgang kan være i andre tilbud som forbereder ungdommen på videregående opplæring, som grunnskole for voksne, norskopplæring og forberedende kurs for minoritetsspråklige elever. Se vedlegg A for flere detaljer om indikatoren.

*Foreløpige tall fra Utdanningsdirektoratet per 1. oktober 2010

Kilde: [Skoleporten](#) bortsett fra *

Veiledning til lesing av figur

Figuren viser andelen med direkte overgang fra grunnskole til videregående opplæring for hvert år. Årstallet viser til året overgangen fant sted.

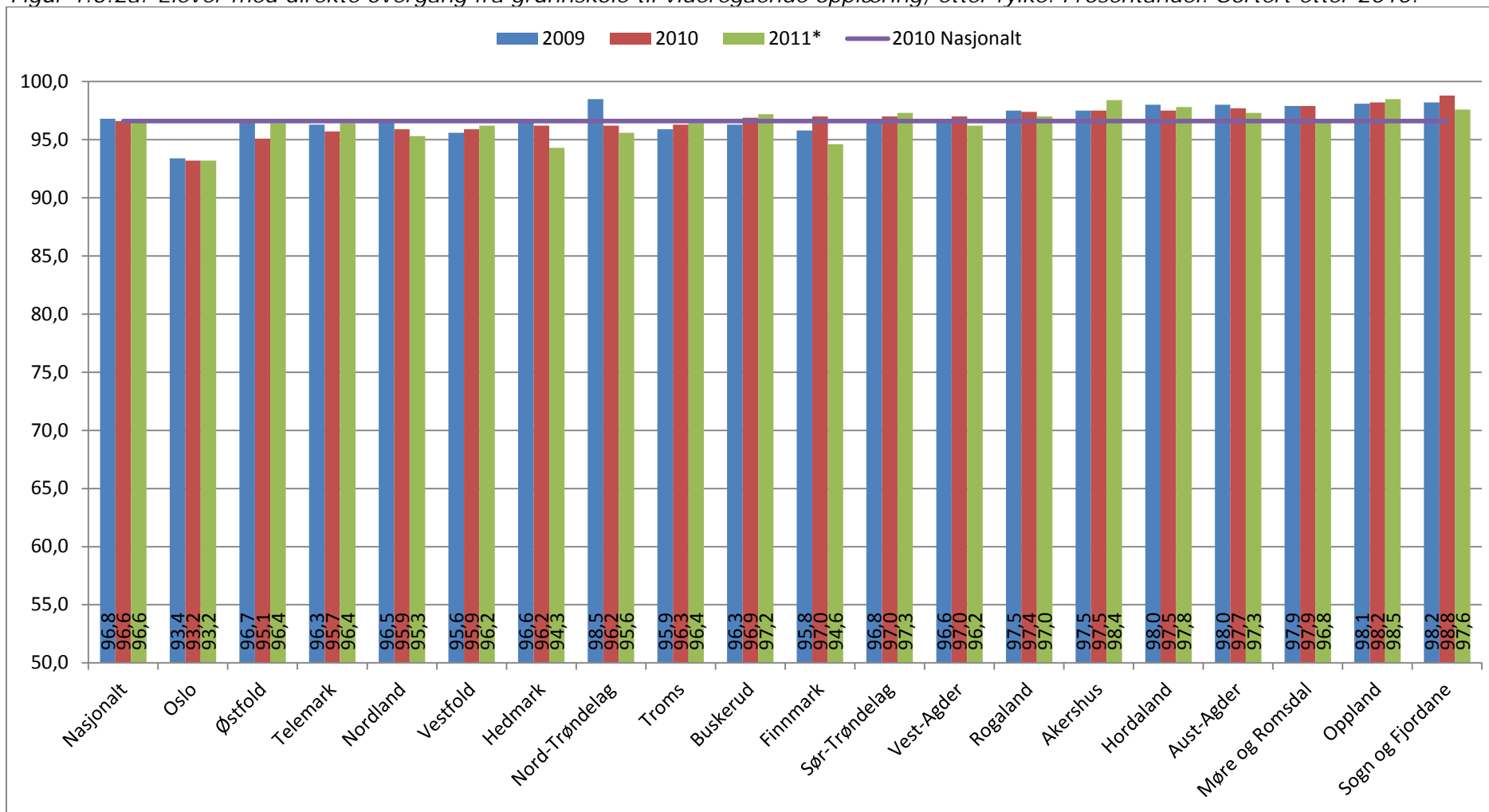
For eksempel viser 2010 til at 96,6 prosent av alle som var registrert i 10. trinn skoleåret 2009-2010 begynte i videregående opplæring skoleåret 2010-2011.

Andelen med direkte overgang fra grunnskolen til videregående opplæring har ligget stabilt mellom 96 og 97 prosent fra innføringen av Kunnskapsløftet i 2006 til 2010. Det er ikke satt noen nasjonale målsetninger for andelen med direkte overgang fra grunnskolen til videregående opplæring. Foreløpige tall for 2011 viser at det ikke er noen endring fra 2010 til 2011.

1.3.2. Hvordan ligger fylkene an i forhold til den nasjonale utviklingen?

Figur 1.3.2a viser at andelen elever med direkte overgang fra grunnskolen til videregående opplæring ligger på 96,6 prosent nasjonalt. Andelen varierer mellom fylkene og halvparten av fylkene ligger over landsgjennomsnittet. Indikatoren sier ingenting om hva de uten direkte overgang gjør, og enkelte av disse kan være i tilbud som forbereder ungdommen på videregående opplæring (grunnskole for voksne, norskopplæring og forberedende kurs for minoritetsspråklige elever). Antallet elever dette gjelder varierer mellom fylkene.

Figur 1.3.2a: Elever med direkte overgang fra grunnskole til videregående opplæring, etter fylke. Prosentandel. Sortert etter 2010.

Inkluderer både private og offentlige skoler.

Ungdom uten direkte overgang kan være i andre tilbud som forbereder ungdommen på videregående opplæring, som grunnskole for voksne, norskopplæring og forberedende kurs for minoritetsspråklige elever. Omfanget av slike tilbud kan variere mellom fylker, men for Oslo utgjør det 2-4 prosentpoeng.

Se vedlegg A for flere detaljer om indikatoren.

*Foreløpige tall fra Utdanningsdirektoratet per 1. oktober 2010

Kilde: [Skoleporten](#) bortsett fra *

1.4. Sluttet i løpet av skoleåret

Om sluttet i løpet av skoleåret

Indikatoren sluttet i løpet av skoleåret gir informasjon om andelen elever i videregående opplæring som slutter i løpet av skoleåret. Indikatorene på sluttet i skoleløpet er ferdig utviklet, mens indikatorer på frafall fra læreplass må utvikles.

Som styringsindikator er en måling av andelen som slutter av høy aktualitet siden endring i indikatoren kan knyttes til aktiviteter som står nært i tid. Informasjon om andel som sluttet i løpet av skoleåret kan ikke si noe direkte om hvor stor andel som kommer til å fullføre og bestå videregående opplæring. Det å slutte i løpet av skoleåret kan resultere i frafall fra videregående opplæring og det er derfor viktig å følge med på utviklingen til disse tallene.

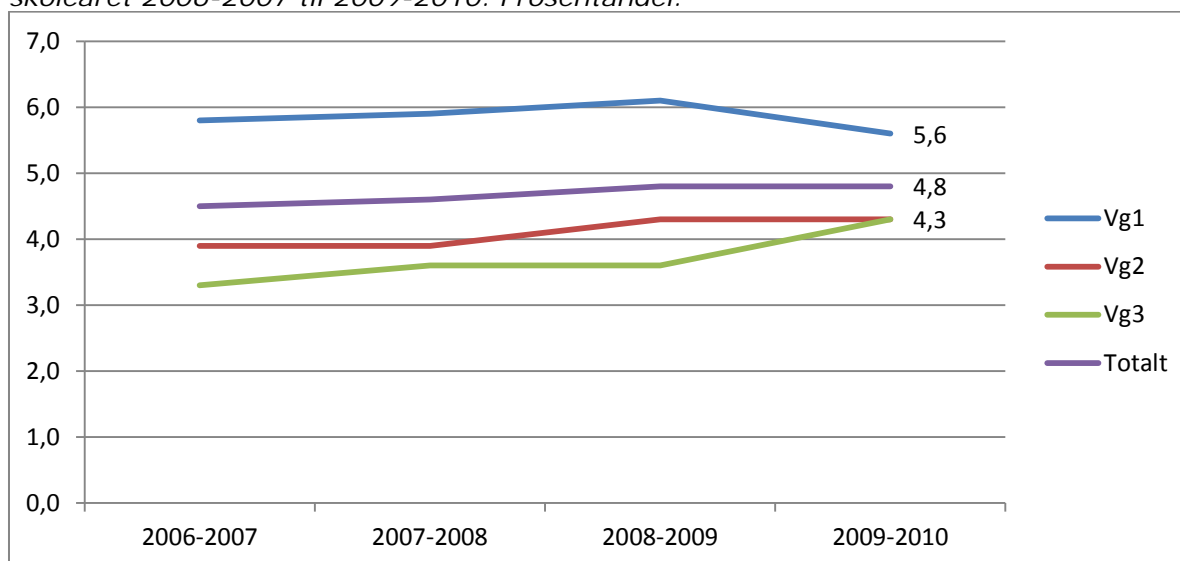
Det er ikke knyttet noe nasjonalt mål til andelen elever i videregående opplæring som slutter i løpet av skoleåret.

Sluttet i løpet av skoleåret er definert ved fullførkode = "S" på elevkurslinje. For personer med flere elevkurslinjer telles andre fullførkoder før "S".

For flere detaljer om indikatorene vises det til vedlegg A.

1.4.1. Hvordan er den nasjonale utviklingen?

Figur 1.4.1: elever som slutter i løpet av skoleåret, den nasjonale utviklingen fra skoleåret 2006-2007 til 2009-2010. Prosentandel.

Inkluderer både private og offentlige skoler.

Elever som slutter før 1. oktober fanges ikke opp av indikatoren.

Indikatoren ble for første gang laget i 2010 og tall tilbake i tid ble laget på et mer usikkert datagrunnlag.

Se vedlegg A for flere detaljer om indikatoren.

Kilde: [Skoleporten](#)

Veiledning til lesing av figur

Figuren viser andelen elever som sluttet i videregående opplæring for hvert år. Årstallet viser til skoleåret elevene sluttet.

For eksempel viser 2009-2010 til at 4,8 prosent av alle elever (totalt) som var registrert i videregående opplæring skoleåret 2009-2010 sluttet fra videregående opplæring dette skoleåret.

Totalt øker andelen som slutter i løpet av skoleåret fra 2007 til 2010. Økningen gjelder for både Vg2 og Vg3, men for Vg1 har andelen som slutter gått ned fra 2009 til 2010. Det er ikke knyttet noe nasjonalt mål til elever som slutter i løpet av skoleåret.

1.4.2. Hvordan ligger fylkene an i forhold til den nasjonale utviklingen?

Figur 1.4.2a-d viser hvordan fylkene ligger an i forhold til hverandre etter andelen sluttet i løpet av skoleåret for hvert trinn, og variasjonen mellom studieforbereende utdanningsprogram og yrkesfaglige utdanningsprogram.

Figur 1.4.2a viser at andelen som slutter totalt på alle trinn ligger på i underkant av fem prosent på landsbasis. Fem fylker har en høyere andel enn landsgjennomsnittet, og andelen som slutter varierer fra 3,5 prosent i Hedmark til 8,4 prosent i Finnmark. For enkelte fylker varierer andelen som slutter relativt mye fra ett år til neste, noe som kan skyldes varierende datakvalitet.

Totalt for hele landet er det en dobbelt så stor andel av elevene i yrkesfag som slutter enn hva tilfellet er for elevene i studieforberedende. Dette mønsteret gjelder for alle fylker, selv om forskjellen mellom de to varierer.

Figur 1.4.2b viser at andelen som slutter i løpet av Vg1 ligger på i underkant av seks prosent på landsbasis. Syv fylker har en høyere andel enn landsgjennomsnittet, og andelen som slutter varierer fra 3,6 prosent i Nord-Trøndelag til 9,1 prosent i Finnmark. For enkelte fylker varierer andelen som slutter relativt mye fra ett år til neste, og dette kan henge sammen med datakvaliteten.

Totalt for hele landet er det en tre ganger så stor andel av elevene i yrkesfaglige utdanningsprogram som slutter enn hva tilfellet er for elevene i studieforberedende utdanningsprogram. Dette mønsteret gjelder for alle fylker, selv om forskjellen mellom de to varierer.

Figur 1.4.2c viser at andelen som slutter i løpet av Vg2 ligger på i overkant av fire prosent på landsbasis. Åtte fylker har en høyere andel enn landsgjennomsnittet, og andelen som slutter varierer fra 2,8 prosent i Hedmark til 6,8 prosent i Finnmark. For enkelte fylker varierer andelen som slutter relativt mye fra ett år til neste, noe som kan skyldes varierende datakvalitet.

Totalt for hele landet er det en tre ganger så stor andel av elevene i yrkesfag som slutter enn hva tilfellet er for elevene i studieforberedende. Dette mønsteret gjelder for alle fylker, selv om forskjellen mellom de to varierer.

Figur 1.4.2d viser at andelen som slutter i løpet av Vg3 ligger på rundt fire prosent på landsbasis. Åtte fylker har en høyere andel enn landsgjennomsnittet, og andelen som slutter varierer fra 1,6 prosent i Vest-Agder til 9,6 prosent i Finnmark. For enkelte fylker varierer andelen som slutter relativt mye fra ett år til neste, noe som kan skyldes varierende datakvalitet.

Totalt for hele landet er det en større andel av elevene i studieforberedende som slutter enn hva tilfellet er for elevene i yrkesfag. Dette mønsteret varierer mellom fylkene, noe som kan skyldes at det er forskjeller mellom fylkene i hvilke yrkesfaglige tilbud de har på Vg3-nivå.

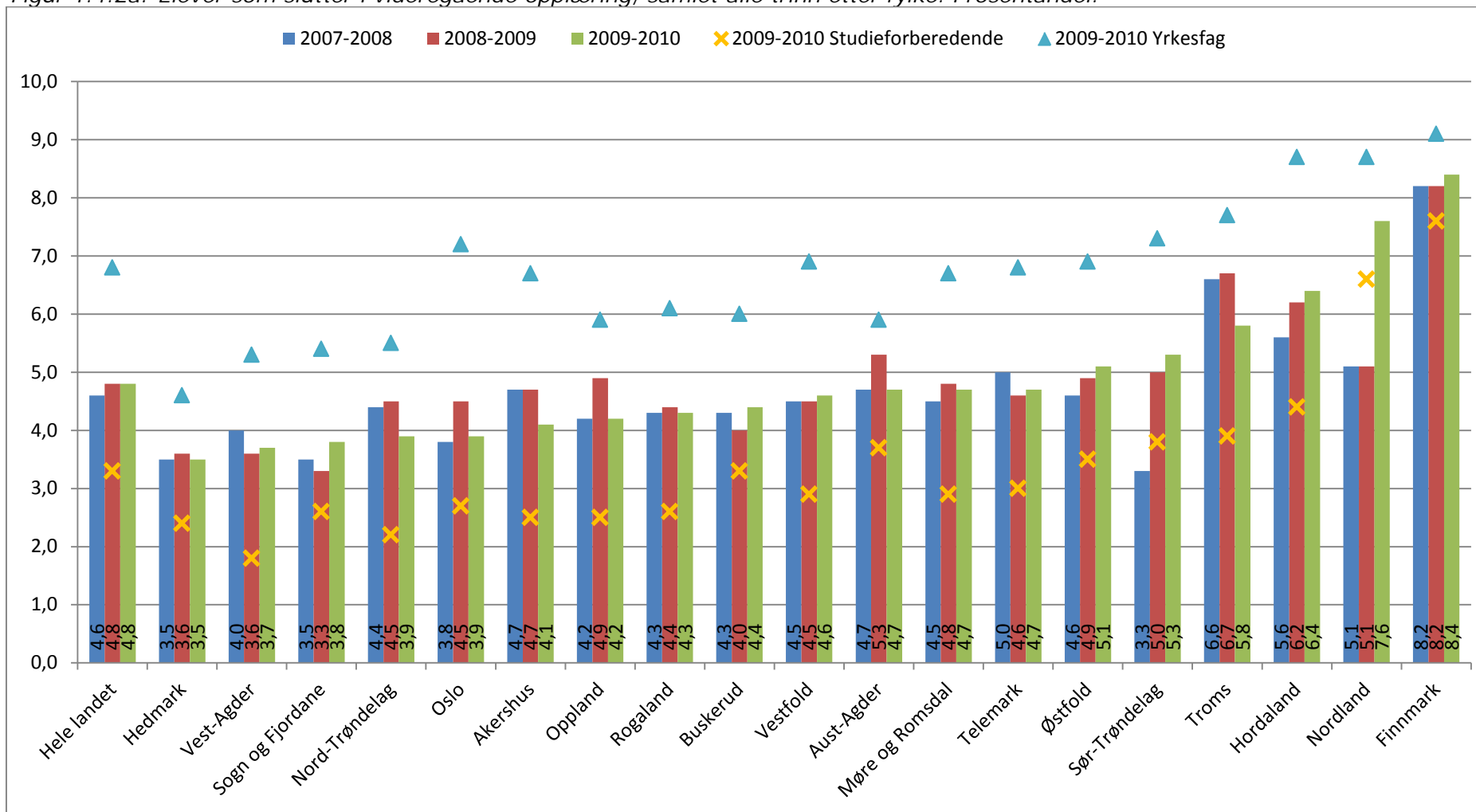
1.4.3. Hvordan er utviklingen i fylkene?

[Figurer kommer høsten 2012]

1.4.4. Utdanningsprogram

[Figurer kommer høsten 2012]

Figur 1.4.2a: Elever som slutter i videregående opplæring, samlet alle trinn etter fylke. Prosentandel.

Inkluderer både private og offentlige skoler.

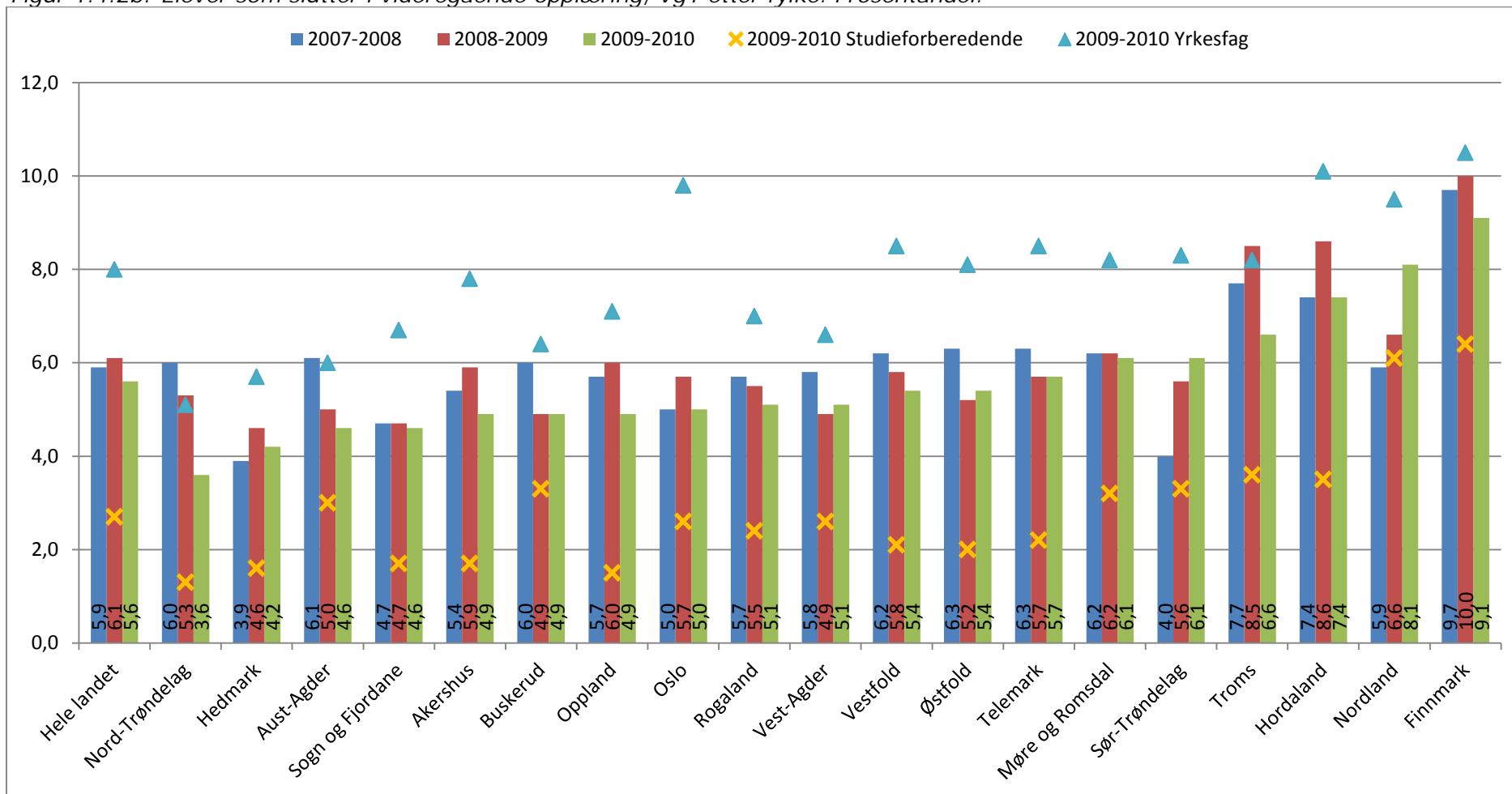
Elever som slutter før 1. oktober fanges ikke opp av indikatoren.

Indikatoren ble for første gang laget i 2010 og tall tilbake i tid ble laget på et mer usikkert datagrunnlag.

Se vedlegg A for flere detaljer om indikatoren.

Kilde: [Skoleporten](#)

Figur 1.4.2b: Elever som slutter i videregående opplæring, Vg1 etter fylke. Prosentandel.

Inkluderer både private og offentlige skoler.

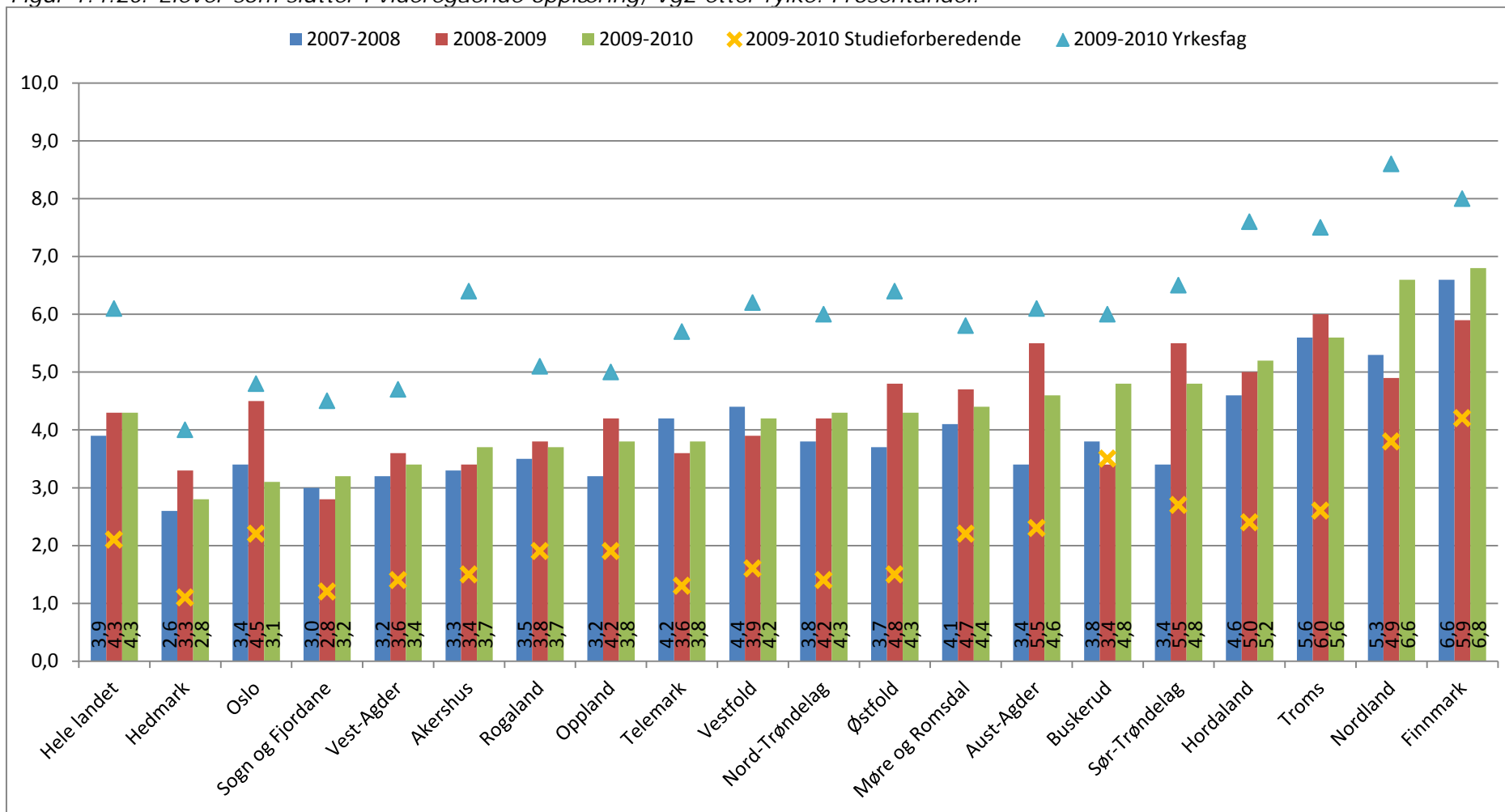
Elever som slutter før 1. oktober fanges ikke opp av indikatoren.

Indikatoren ble for første gang laget i 2010 og tall tilbake i tid ble laget på et mer usikkert datagrunnlag.

Se vedlegg A for flere detaljer om indikatoren.

Kilde: [Skoleporten](#)

Figur 1.4.2c: Elever som slutter i videregående opplæring, Vg2 etter fylke. Prosentandel.

Inkluderer både private og offentlige skoler.

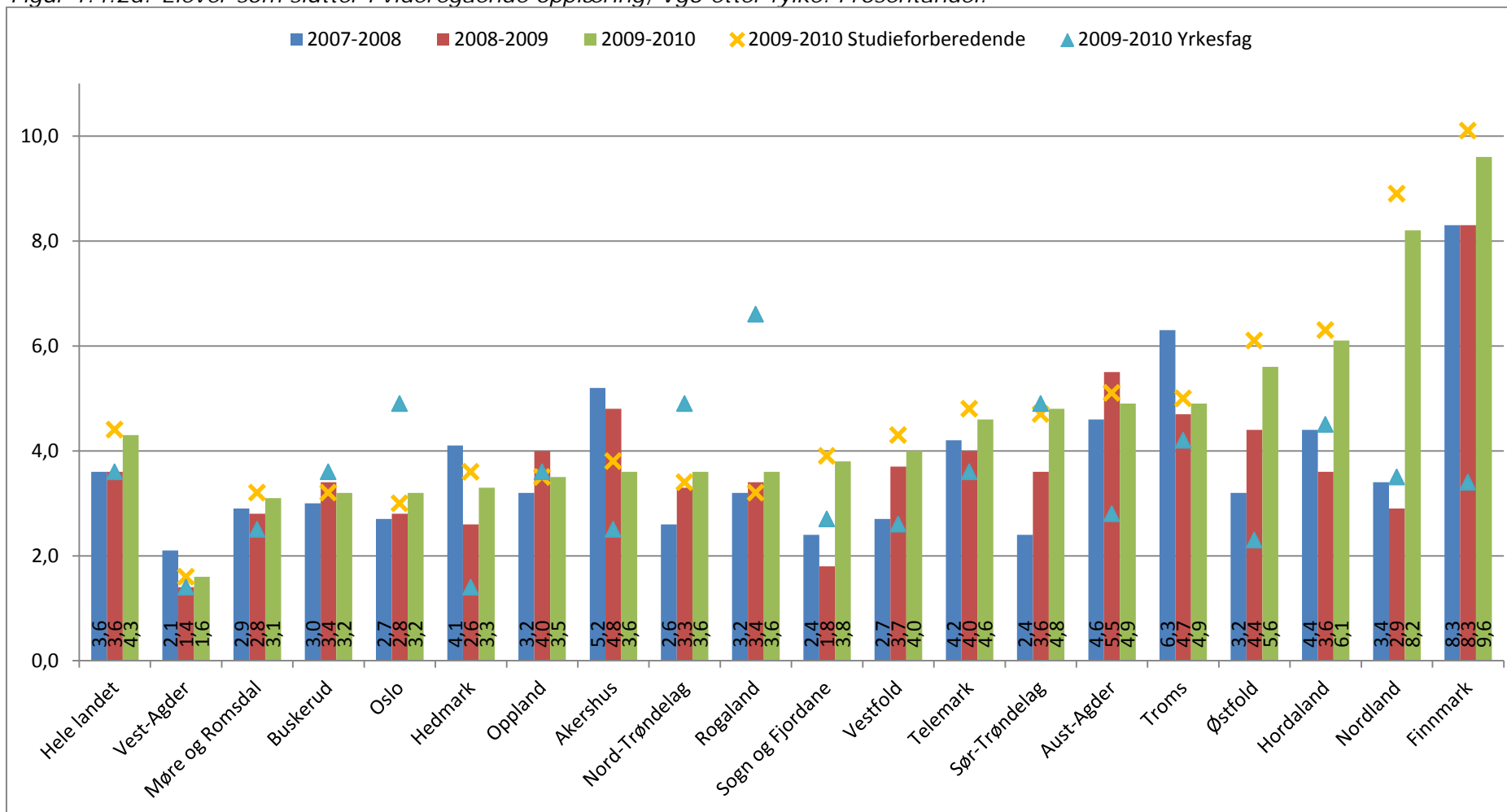
Elever som slutter før 1. oktober fanges ikke opp av indikatoren.

Indikatoren ble for første gang laget i 2010 og tall tilbake i tid ble laget på et mer usikkert datagrunnlag.

Se vedlegg A for flere detaljer om indikatoren.

Kilde: [Skoleporten](#)

Figur 1.4.2d: Elever som slutter i videregående opplæring, Vg3 etter fylke. Prosentandel.

Inkluderer både private og offentlige skoler.

Elever som slutter før 1. oktober fanges ikke opp av indikatoren.

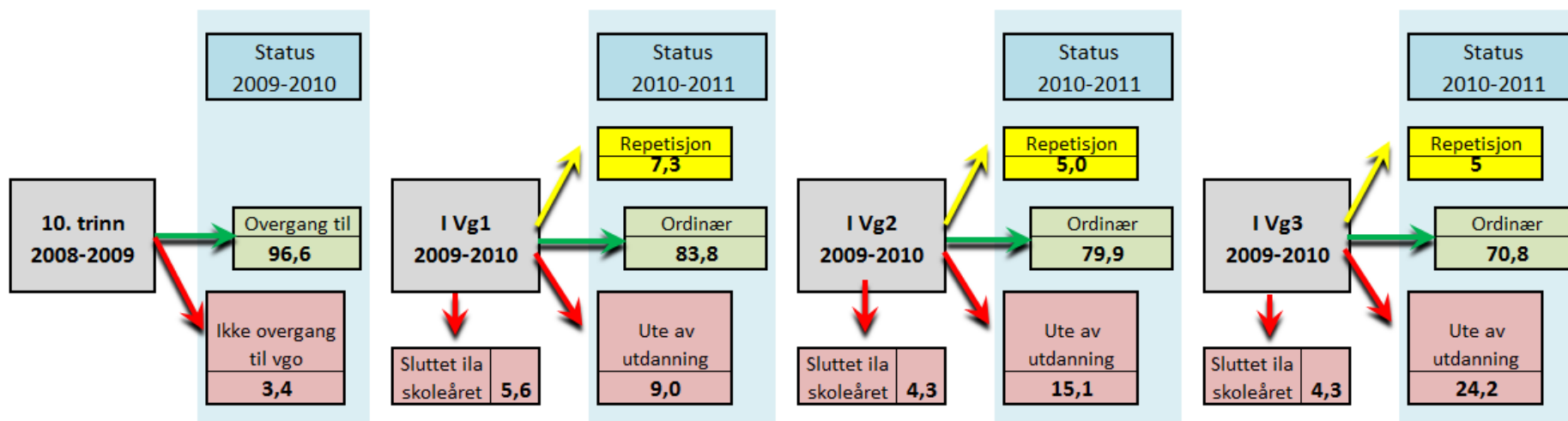
Indikatoren ble for første gang laget i 2010 og tall tilbake i tid ble laget på et mer usikkert datagrunnlag.

Se vedlegg A for flere detaljer om indikatoren.

Kilde: [Skoleporten](#)

1.5. Flytskjema

Sammenstilling av Ny GIV- indikatorene Nasjonalt

Inkluderer både private og offentlige skoler.

Samlet for studieforberedende og yrkesfag.

Kilde: Skoleporten (satt sammen av flere indikatorer)

Indikatorene i kapittel 1.2, 1.3 og 1.4 kan settes sammen til et flytskjema som gir en fin oversikt over hvor i systemet de største utfordringene finnes. I vedlegg C finnes et tilsvarende flytskjema for alle fylker.

1.6. Ungdom utenfor og uten videregående opplæring

Om indikatoren

Indikatoren ungdom utenfor og uten videregående opplæring er en ny indikator i Ny GIV, og gir informasjon om andelen ungdom i alderen 16-25 som verken er i opplæring eller har fullført og bestått videregående opplæring. Videre skiller indikatoren denne gruppen mellom de som er i arbeid og de som ikke er i arbeid.

Som styringsindikator gir indikatoren – som gjennomføringsindikatoren – det store bildet på de utfordringene vi står overfor. Siden indikatoren gir et bilde av situasjonen "her og nå", er informasjonen den gir av høyere aktualitet enn gjennomføringsindikatoren.

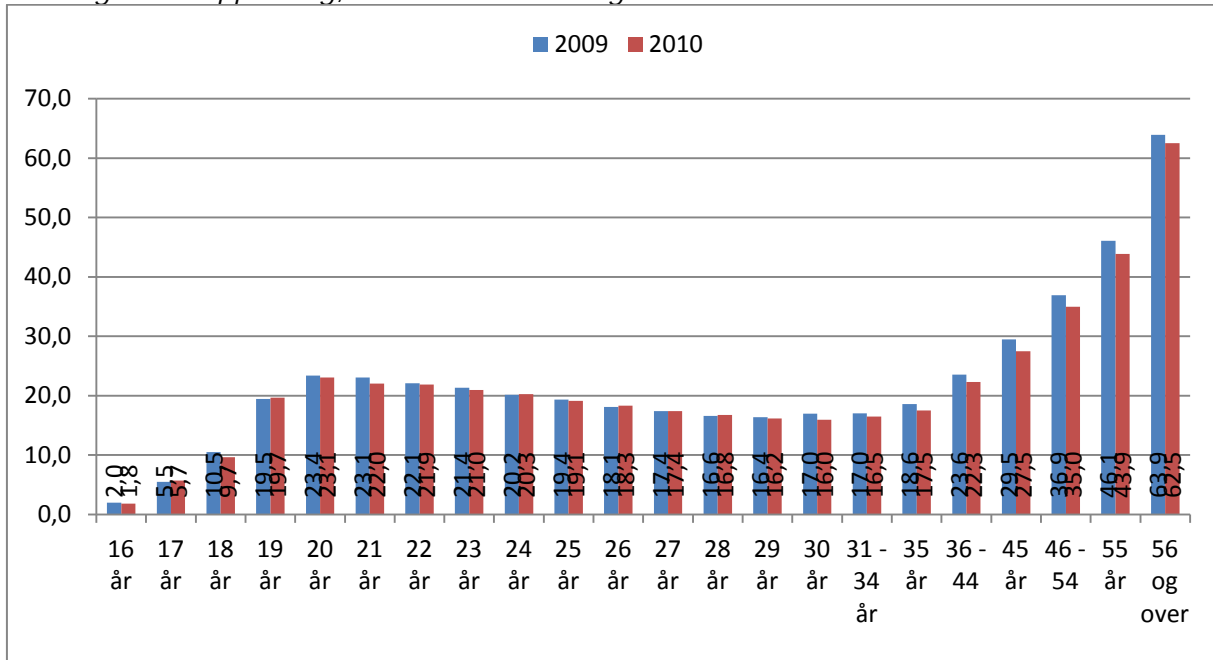
Det er ikke satt noen nasjonale mål for andelen ungdom utenfor opplæring og arbeid.

Andelen ungdom utenfor opplæring og arbeid er definert som andelen av all ungdom mellom 16 og 25 år som verken har fullført og bestått videregående opplæring eller befinner seg i videregående opplæring. Aldersgruppen 16 til 25 år er valgt siden disse faller inn under Ungdomsretten, men også ungdommer uten ungdomsrett er med i nevneren.

For flere detaljer om indikatorene vises det til vedlegg A.

1.6.1. Hvordan er den nasjonale utviklingen?

Figur 1.6.2a: Personer over 16 år som verken er i utdanning eller har fullført og bestått videregående opplæring, etter alder. 2009 og 2010. Prosentandel.

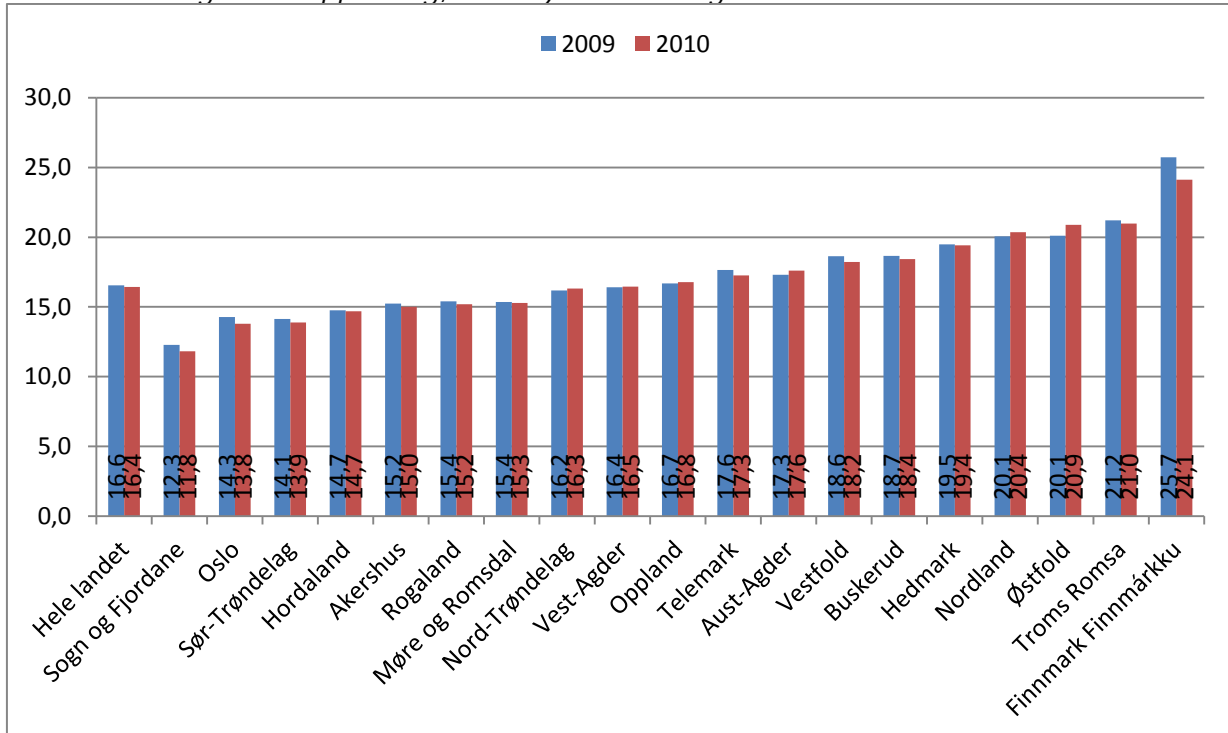
Fylkestilhørighet er bostedetsfylket på det tidspunktet statistikken lages.

Se vedlegg A for flere detaljer om indikatoren.

Kilde: SSB

1.6.2. Hvordan er utviklingen i fylkene?

Figur 1.6.2a: Ungdom i alderen 16 til 25 år som verken er i utdanning eller har fullført og bestått videregående opplæring, etter fylke. 2009 og 2010. Prosentandel.

Fylkestilhørighet er bostedetsfylket på det tidspunktet statistikken lages.

Se vedlegg A for flere detaljer om indikatoren.

Kilde: SSB

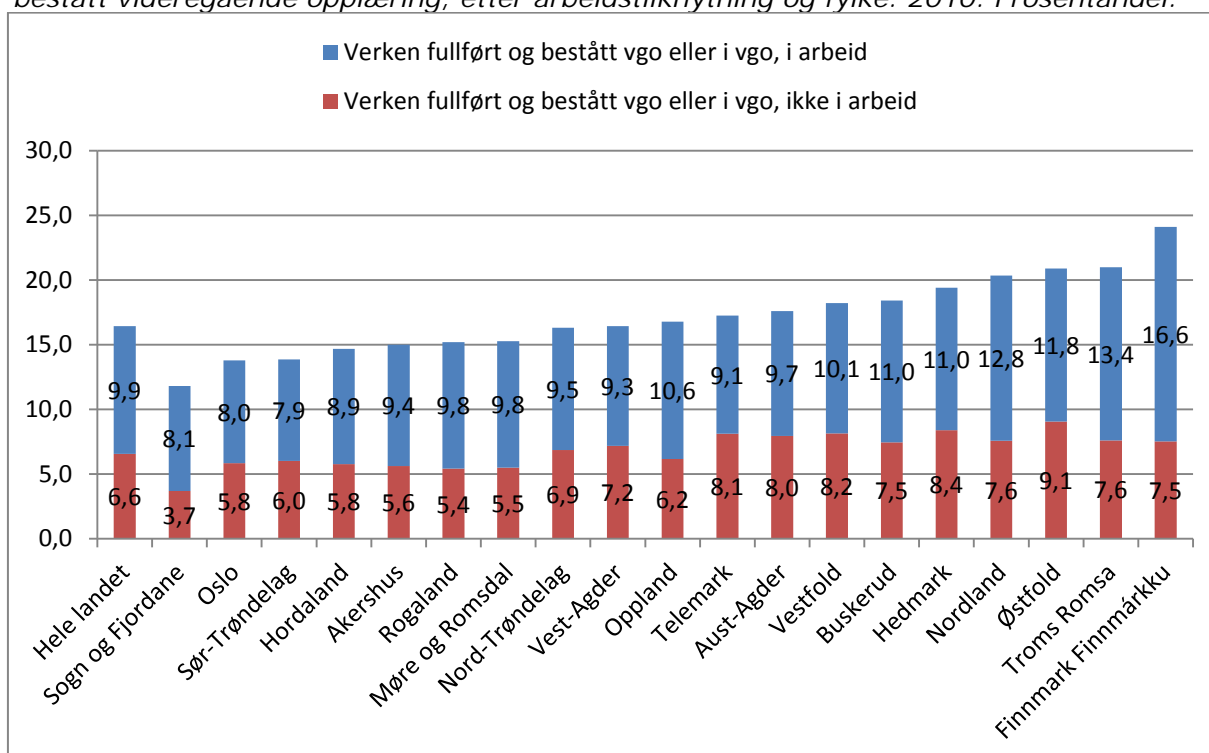
Veiledning til lesing av figur

Figuren viser andelen elever som verken har fullført og bestått videregående opplæring eller befinner seg i videregående opplæring fordelt etter fylke.

For eksempel viser figuren at til sammen 16,5 prosent av all ungdom i alderen 16–25 år verken har fullført og bestått videregående opplæring, eller befinner seg i videregående opplæring.

Figuren viser at det er store variasjoner mellom fylkene i andelen ungdom i alderen 16–25 som verken har fullført og bestått videregående opplæring, eller befinner seg i videregående opplæring. Fra 12 prosent av ungdommene i Sogn og Fjordane til 26 prosent av ungdommene i Finnmark.

Figur 1.6.2b: Ungdom i alderen 16 til 25 år som verken er i utdanning eller har fullført og bestått videregående opplæring, etter arbeidstilknypning og fylke. 2010. Prosentandel.

Fylkestilhørighet er bostedsfylket på det tidspunktet statistikken lages.

Se vedlegg A for flere detaljer om indikatoren.

Kilde: SSB

Veiledning til lesing av figur

Figuren viser andelen elever som verken har fullført og bestått videregående opplæring eller befinner seg i videregående opplæring fordelt etter hvorvidt de er i arbeid eller ikke.

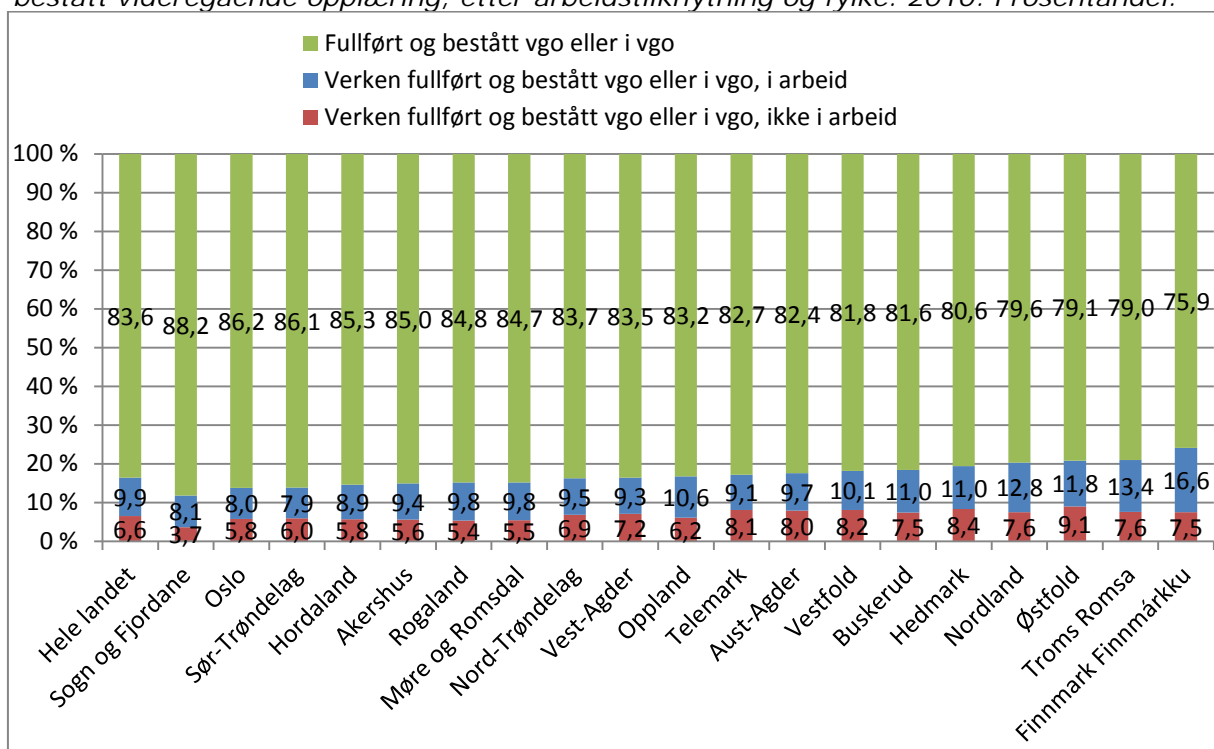
For eksempel viser figuren at til sammen 16,5 prosent av all ungdom i alderen 16–25 år verken har fullført og bestått videregående opplæring, eller befinner seg i videregående opplæring. Videre er det 6,6 prosentpoeng av disse som ikke var registrert i arbeid, mens 9,9 prosentpoeng var registrert i arbeid.

Figuren viser at det er store variasjoner mellom fylkene i andelen som er i arbeid blant de som verken har fullført og bestått eller befinner seg i videregående opplæring. Fra 17 prosent i Finnmark til 8 prosent i Oslo og Sogn og Fjordane.

Figuren sier ingenting om hva som ligger i at ungdommen er i arbeid – omfang, lengde og inntekt – men arbeidsmarkedstilknypning kan i seg selv være en indikasjon på at ungdommen ikke er helt isolert. Dersom vi trekker denne gruppen fra andelen utenfor utdanning, finner vi de ungdommene som er mest utsatt – de uten videregående opplæring som står utenfor arbeidslivet. Med enkeltunntak er variasjonen i hvor stor andel som er mest utsatt relativt liten mellom fylkene.

1.6.3. Detaljer fylkeskommunalt

Figur 1.6.3: Ungdom i alderen 16-25 år som verken er i utdanning eller har fullført og bestått videregående opplæring, etter arbeidstilknypning og fylke. 2010. Prosentandel.

Fylkestilhørighet er bostedfylket på det tidspunktet statistikken lages.

Se vedlegg A for flere detaljer om indikatoren.

Kilde: SSB

1.7. Frafall

Om frafall

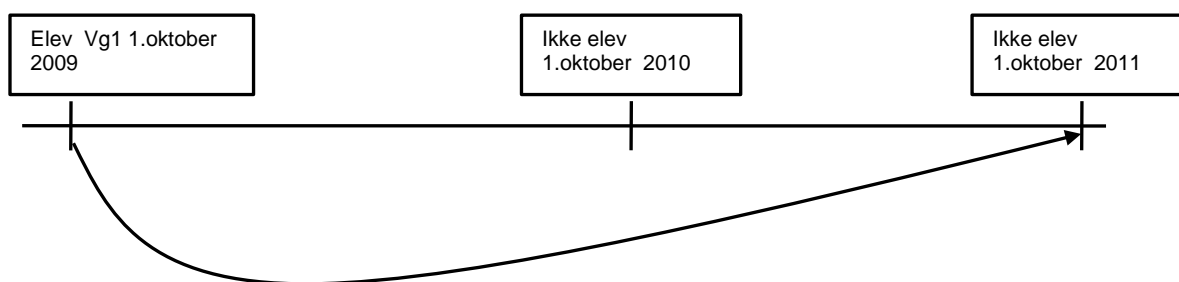
Indikatoren frafall gir informasjon om andelen elever som er borte fra videregående opplæring i Norge i to år på rad. På grunn av utfordringer knyttet til produksjonen av indikatorer på frafall fra skoleløpet, er publiseringen av disse tallene utsatt. Indikator for frafall fra læreplass er under utvikling.

Forskning viser at ungdom som er borte fra utdanning to år på rad har en vesentlig lavere sannsynlighet for å komme tilbake i utdanning enn ungdom som er borte i ett år. Andelen som er borte i to år på rad er derfor en indikasjon på hvor stor andel som står i fare for å aldri oppnå kompetanse på videregående nivå.

Som styringsindikator er en måling av frafall av middels aktualitet siden målingen av frafall skjer to år etter at elevene befant seg i videregående opplæring og endringer i indikatoren lar seg ikke knytte til fjorårets aktiviteter. Indikatoren kan si noe direkte om andelen som ikke kommer til å fullføre og bestå videregående opplæring, og er viktig for å kartlegge hvor stor andel av elevmassen som står i fare for å falle ut av utdanningssystemet på relativt varig basis.

Det er ikke satt noen nasjonale målsetninger for andelen med frafall fra videregående opplæring.

Frafall er definert ved andel av elevene som var registrert i videregående opplæring (i Norge) ett år (eks 2008) som verken har deltatt i, eller fullført og bestått videregående opplæring de to neste årene (eks 2009 og 2010). Illustrasjonen nedenfor viser hvordan målingen av frafall fra Vg1 gjøres.

For flere detaljer om indikatorene vises det til vedlegg A.

1.7.1. Hvordan er den nasjonale utviklingen?

[Figurer kommer]

1.7.2. Hvordan ligger fylkene an i forhold til den nasjonale utviklingen?

[Figurer kommer]

1.7.3. Hvordan er utviklingen i fylkene

[Figurer kommer]

1.7.4. Detaljer/mål utdanningsprogram

[Figurer kommer]

2. Indikatorer knyttet til oppfølgingsprosjektet

Oppfølgingsprosjektet har hovedvekt på oppfølgingstjenestens målgruppe, unge som verken er i videregående opplæring eller arbeid. Den fylkeskommunale oppfølgingstjenesten (OT) klarer ikke å etablere kontakt med, og mangler derfor oversikt over, om lag en femtedel av de 20 000 ungdommene som utgjør målgruppen til OT, unge mellom 16 og 21 år utenfor opplæring og arbeid.

Målet med oppfølgingsprosjektet er å skape et bærekraftig, strukturert og målrettet system slik at flest mulig av ungdommene i OT motiveres og kvalifiseres til deltakelse i opplæringsløp som fører til grunnkompetanse, yrkeskompetanse eller studiekompetanse. Dette krever et bedre og mer forpliktende samspill mellom de virkemidler som fylkeskommunen, kommunene og NAV rår over. Fylkeskommune og NAV må samarbeide om å kombinere tiltak, for eksempel ved at praksisplasstiltak gis et innhold som knytter aktiviteten til opplæringsmål fra videregående opplæring.

Som en del av arbeidet med å målrette OTs virksomhet ytterligere, ble OT-forskriften endret med virkning fra 1. februar 2012. Endringene var i hovedsak presiseringer av eksisterende forskrift og innebærer ingen nye oppgaver for OT.

I regi av oppfølgingsprosjektet har det vært gjennomført kompetanseheving for ansatte i OT og NAV. Kompetansehevingen ble gitt i form av seks regionale samlinger. Samlingene ble gjennomført høsten 2011, to i hver region. En sluttevaluering av kompetansesamlingene ble gjennomført av Høgskolen i Lillehammer, lenke til evalueringen er her: <http://www.udir.no/Spesielt-for/Radgivere1/Positiv-evaluering-av-Ny-GIV-/>

Tabell 2 viser en foreløpig oversikt over indikatorer som utarbeides for oppfølgingsprosjektet og status nasjonalt for disse per 1. februar 2012. Indikatorene i tabellen oppdateres etter skoleårets slutt, med data per 15. juni 2012.

Tabell 2. Indikatorer for oppfølgingsprosjektet, skoleåret 2011-2012, status per 1. februar 2012. Prosentandel.

	Status nasjonalt (2011-2012, per 01.02.2012)
Andel med ungdomsrett som er registrert i OT	9 %
Andel ukjente i OT	20 %
Andel under oppfølging og veiledning i OT	22 %
Andel i aktivitet	35 %
Andel i tiltak (NAV/Fylkeskommunale) i OT	23 %
Andel som er registrert i OT to skoleår på rad*	40 %
Andel i OT tilbake i skole/lære påfølgende skoleår	Data ikke klare ennå

*Andel ungdommer registrert i OT skoleåret 2010-2011 som også er registrert i OT skoleåret 2011-2012.

Kilde: Utdanningsdirektoratet

2.1. Innhold i kapittel 2

I dette kapitlet om oppfølgingsprosjektet skal vi før vi presenterer indikatorer og status fra oppfølgingstjenesten (OT) per 1. februar 2012, forklare hvordan det siste års endringer i rapporteringsrutiner og implementering av nytt revidert statuskodeverk for OT påvirker statistikken.

I tillegg til å presentere indikatorer og status for OT har vi også med to avsnitt med utdypende informasjon om ungdom i OT: OT-ungdom og innvandrerbakgrunn og ungdommer i OT som er registrert i NAV. Disse avsnittene gir et nytt kunnskapsgrunnlag som vi håper vil være nyttig i det videre arbeidet i oppfølgingsprosjektet og i oppfølgingstjenesten generelt.

2.2. Revidert kodeverk og nye rapporteringstidspunkter i OT påvirker statistikken og OT-indikatorene

2.2.1. Nye rutiner for rapportering av data fra OT

Fra og med skoleåret 2011-2012 innhenter Utdanningsdirektoratet data tre ganger i året fra oppfølgingstjenesten, mot tidligere to ganger årlig¹. Bakgrunnen for overgangen fra to til tre årlige innsamlinger er at nasjonale myndigheter har behov for å få raskere informasjon om hva som er situasjonene for ungdommene som er registrert i OT. Hyppigere rapportering gir også økt fokus og større oppmerksomhet på registrering og oppfølging av OT-ungdommer gjennom hele skoleåret.

2.2.2. Nytt revidert kodeverk for OT tatt i bruk høsten 2011

Høsten 2011 ble det implementert et revidert kodeverk for saksbehandlerne i OT. Det er de samme kodene som også brukes ved rapportering fra oppfølgingstjenesten til Utdanningsdirektoratet. Kodeverket er tilgjengelig på udir.no. Alle fylkeskommuner har fått tilbud om kurs for sine OT-saksbehandlere i det nye kodeverket.

Bakgrunnen for revideringen av kodeverket fra 2006 var behov for å gi OT et mer relevant og tydelig arbeidsverktøy og for å få bedre og mer pålitelig statistikk. Det var også nødvendig at statistikken i større grad speilet OTs målgruppe, slik den er definert i forskrift til opplæringsloven § 13-2.

De viktigste endringene i det nye kodeverket er at ungdom som er i opplæring, ungdom som er i arbeid og ungdom som har flyttet ut av fylket eller som har flyttet ut av landet, er tatt ut av den statistiske målgruppen. Disse ungdommene er i utgangspunktet blitt feilaktig tilmeldt OT. Et eksempel er en ungdom som er registrert i OT som ukjent, og som saksbehandler kontakter. Saksbehandler får opplyst fra ungdommen at hun går på privatskole og har gjort det hele skoleåret. Dette er en ungdom som ikke skulle vært tilmeldt OT i utgangspunktet, fordi ungdommen går på skole. Men fordi søking til privatskoler i mange tilfeller ikke skjer via web/Vigo.no, fanger ikke OTTO/Vigo opp at ungdommen har søkt og takket ja til skoleplass før de er blitt overført til OT. En ungdom som OT får vite at går på privatskole, og har gjort det hele skoleåret, skal ut av OTs målgruppe.

Endringene innebærer i liten grad en forandring i saksbehandlerpraksis, det er i hovedsak en endring i hvordan Utdanningsdirektoratet behandler og presenterer de innsamlede

¹ Tidligere datoer for datainnsamling var 01.01 og 15.06. Fra og med høsten 2011, er datoene for datainnsamling fra OT 15.11, 01.02 og 15.06.

dataene. Det er med andre ord hvordan statistikken lages som er endret, og ikke saksbehandlers oppfølging av ungdommene.

2.2.3. Endringer i kodeverket og nye rutiner for rapportering av data fra oppfølgingstjenesten medfører tidsbrudd i datainnsamlingen

Skoleåret 2011-2012 er det første året de nye rapporteringstidspunktene og nytt kodeverk tas i bruk. Vi kan derfor ikke sammenligne skoleåret 2011-2012 direkte med datainnsamlinger fra tidligere skoleår.

Den første datainnsamlingen i skoleåret 2011-2012, per 15. november, kommer en og en halv måned før tidligere års datainnsamlinger. Dette påvirker både antall ungdommer som er tilmeldt OT og hvor langt OT har kommet i sitt arbeid med å kartlegge situasjonen og starte med oppfølging av ungdommene. Det gjør at det er vanskelig å sammenligne for eksempel antall ukjente med tidligere års data. Datainnsamlingen 1. februar er en ny mellomrapportering, og rapportering per 15. juni opprettholdes som tidligere.

Oppfølgingstjenestens målgruppe er i det nye kodeverket definert strengere, fordi ungdom som er i skole, lære eller arbeid, samt ungdommer som har flyttet til utlandet eller til et annet fylke, ikke lenger er en del av målgruppen. Resultatet av denne klargjøringen i målgruppedefinisjonen, er at OTs netto målgruppe er redusert i omfang fra tidligere om lag 30 000 til rundt 20 000 ungdommer skoleåret 2011-2012. Endringene gjør det vanskelig å sammenligne OT-statistikk fra før og etter revideringen av kodeverket.

Når antall ungdommer som er registrert i OT går ned, påvirker dette indikatorene. For eksempel vil andelen ukjente ungdommer stige, hvis antall ukjente er uforandret men antall ungdommer i OT går ned. På samme måte vil andelen ungdommer som er i tiltak stige, hvis antall ungdommer i OT reduseres, mens antall ungdommer i tiltak holder seg stabilt. For noen indikatorer vil en nedgang være en positiv utvikling. For eksempel vil en nedgang i andel ukjente og en nedgang i andel ungdommer som takker nei til oppfølging regnes som positivt. Men for andre indikatorer vil en nedgang bli oppfattet som negativt, for eksempel en nedgang i andel ungdommer i tiltak eller en nedgang i andel ungdommer som kommer i opplæring. Andeler kan derfor gi et uriktig bilde av utviklingen i OT.

I den grad vi sammenligner resultater fra OT tilbake i tid, ser vi på antall, og ikke andeler, fordi antall ikke påvirkes av målgruppepresiseringen som har redusert antall tilmeldte til OT. Siden noen statuskoder i OT er nye, noen er fjernet og noen har fått nytt innhold, kan vi ikke sammenligne antall for alle kodene.

Koder som er uforandret og som dermed kan sammenlignes er:

- ukjent aktivitet
- under oppfølging og veiledning
- opplæring og arbeidspraksis i regi av fylket
- arbeidspraksis eller annet tiltak i regi av NAV
- ungdom har takket nei til oppfølging
- ungdom er i militæret
- ungdom har barn
- ikke-formell opplæring

De andre kodene er enten splittet², slått sammen (ungdom er syk og ungdom får oppfølging i institusjon) fjernet (ungdom er helt ledig) eller er en ny kode (OT har ikke lykket med å finne et tilbud til ungdommen).

2.3. Status fra oppfølgingstjenesten per 1. februar 2012

I denne delen analyseres tall innhentet fra oppfølgingstjenesten (OT) per 1. februar 2012. Vi bruker i noen grad tall fra forrige OT-innsamling, 15. november 2011. Vi har i 2.2 redegjort for hvordan endringer i kodeverket og nye rutiner for rapportering av data fra oppfølgingstjenesten medfører tidsbrudd i datainnsamlingen, og derfor gjør det vanskelig å sammenligne OT-statistikk tilbake i tid.

Oppfølgingstjenesten

Oppfølgingstjenesten (OT) er en fylkeskommunal tjeneste som skal følge opp ungdom som har rett til opplæring etter § 3-1 i opplæringsloven, men som ikke er i opplæring eller arbeid. Tjenesten gjelder til og med det året de fyller 21 år. (§ 3-6 i opplæringsloven).

Formålet med OT er å sørge for at all ungdom i målgruppen får tilbud om opplæring, arbeid eller andre kompetansefremmende tiltak, eventuelt en kombinasjon av disse (§ 13-1 i forskrift til opplæringsloven).

Fylkeskommunene skal gjennom OT

- a) ha oversikt over målgruppa
- b) gi skriftlig informasjon til målgruppa om hvilke rettigheter de har
- c) etablere kontakt med hver enkelt ungdom i målgruppa med sikte på veiledning og oppfølging
- d) gi alle i målgruppa tilbud i samsvar med § 13-1 i forskrift til opplæringsloven eventuelt i samarbeid med andre aktører
- e) etter behov følge opp ungdom som har tatt imot tilbud gjennom OT gjennom en eller flere veiledningssamtaler (§ 13-3 i forskrift til opplæringsloven).

OT skal sikre tverretattlig samarbeid mellom kommunale, fylkeskommunale og statlige instanser som har ansvar for målgruppa og formidle, eventuelt samordne tilbud fra ulike instanser (§ 13-4 i forskrift til opplæringsloven).

Ungdomsrett

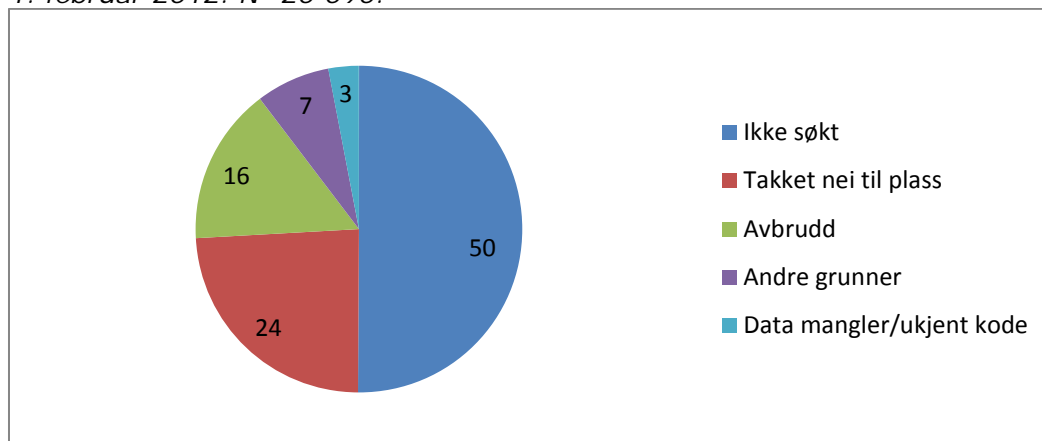
Ungdom som har fullført grunnskolen eller tilsvarende opplæring, har etter søknad rett til tre års heltids videregående opplæring (§ 3-1 i opplæringsloven).

2.3.1. En av to ungdommer er i OT fordi de ikke har søkt videregående opplæring

Hovedgrunnen til at ungdom tilmeldes OT er at de ikke har søkt videregående opplæring. Dette gjelder for 50 prosent av ungdommene i OT, eller 10 064 ungdommer. 24 prosent av ungdommene i OT har takket nei til plass og 16 prosent av ungdommene er i oppfølgingstjenesten fordi de har sluttet i videregående opplæring i løpet av skoleåret. Antallet ungdommer som tilmeldes OT fordi de slutter øker utover i skoleåret, fordi ungdom som slutter i opplæring fortløpende skal tilmeldes OT gjennom hele skoleåret. Andelen sluttere økte fra 6 prosent i november 2011 til 16 prosent i februar 2012. Ved slutten av forrige skoleår, juni 2010-2011, var andelen ungdommer i OT som hadde sluttet i løpet av skoleåret 21 prosent.

² De tidligere kodene som signaliserte at ungdommen var i opplæring eller arbeid er nå splittet. Vi kan dermed skille mellom ungdommer som feilaktig er tilmeldt OT, fordi det viser seg at de er i opplæring eller arbeid, og ungdommer som faktisk er i målgruppen til OT, og som har begynt i opplæring eller arbeid etter at de ble tilmeldt OT.

Figur 2.3.1. Tilmeldingsårsaker til oppfølgingstjenesten skoleåret 2011-2012. Status per 1. februar 2012. N=20 090.

Kilde: Utdanningsdirektoratet

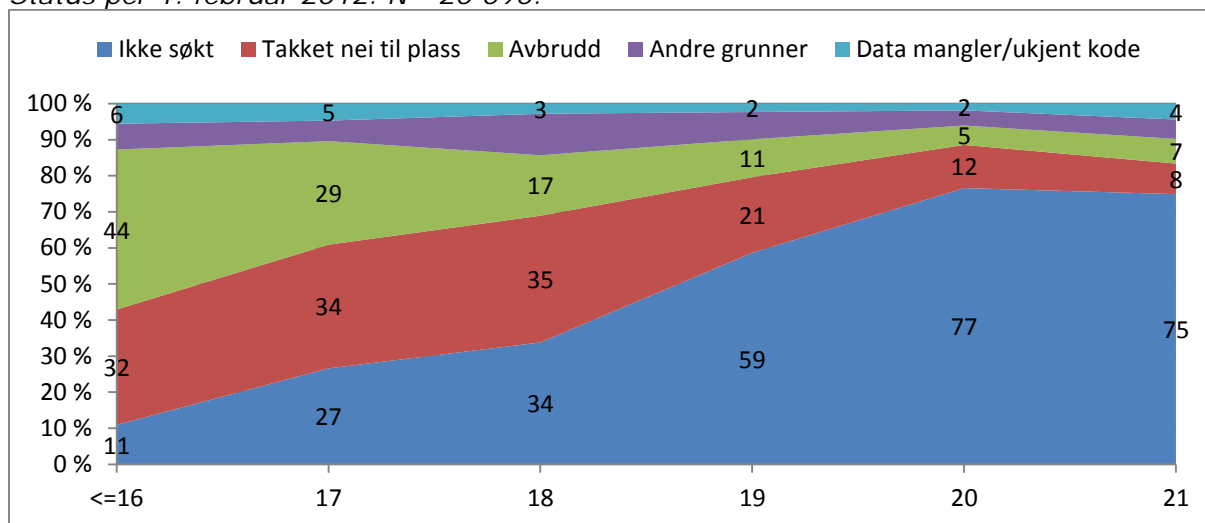
2.3.2. Årsakene til at ungdom tilmeldes OT varierer med alder

Andelen ungdommer som tilmeldes OT fordi de ikke har søkt om skole eller læreplass er sterkt stigende med alderen. Blant de yngste, 16 år eller yngre, er det 11 prosent som er i OT fordi de ikke har søkt. Blant 21-åringene er det 75 prosent som ikke har søkt om skole eller læreplass av dem som er i OT.

44 prosent av ungdommene som er 16 år eller yngre, tilmeldes OT fordi de har avbrutt opplæringen. Denne andelen synker med alderen. Blant 21-åringene er det sju prosent som er registrert i OT fordi de har sluttet. Det er også klare forskjeller i andelen ungdommer som takker nei til skole eller læreplass etter alder.

Det er med andre ord store forskjeller i tilmeldingsårsaker blant ungdom i OT etter alder. De yngste ungdommene søker skole eller læreplass, men takker nei til plass, mens de eldre ungdommene i liten grad søker skole eller læreplass. Det er en klart større andel blant de yngste som tilmeldes OT fordi de har avbrutt opplæringen.

Figur 2.3.2. Tilmeldingsårsaker til oppfølgingstjenesten etter alder skoleåret 2011-2012. Status per 1. februar 2012. N= 20 090.

Kilde: Utdanningsdirektoratet

2.3.3. Ni prosent av ungdom med ungdomsrett er registrert i oppfølgingstjenesten

Av alle ungdommer med ungdomsrett opp til 21 år, var det 9 prosent som i februar 2012 var tilmeldt OT (se tabell 2.3.3). Andelen varierer mellom fylkene, fra 7 til 15 prosent. Det betyr at det er variasjoner mellom fylkeskommunene når det gjelder hvor mange ungdommer med ungdomsrett opp til 21 år som står utenfor opplæring og arbeid.

Tabell 2.3.3. Antall og andel ungdommer med ungdomsrett og antall og andel ukjente ungdommer i OT skoleåret 2011-2012. Status per 01.02.2012.

	Antall ungdommer med rett	Sum ungdom tilmeldt OT	Andel ungdom tilmeldt OT av ungdommer med rett	Antall ungdommer med statuskode ukjent	Andel ukjente
I alt	221 873	20 090	9	3 925	20
Østfold	12 802	1 388	11	91	7
Akershus	25 743	1 732	7	330	19
Oslo	18 257	1 252	7	647	52
Hedmark	8 705	833	10	152	18
Oppland	8 234	608	7	6	1
Buskerud	11 543	1 220	11	340	28
Vestfold	11 037	1030	9	56	5
Telemark	7 916	691	9	79	11
Aust-Agder	5 232	547	10	43	8
Vest-Agder	8 255	728	9	50	7
Rogaland	20 969	1 795	9	171	10
Hordaland	22 509	1 899	8	614	32
Sogn og Fjordane	5 246	349	7	14	4
Møre og Romsdal	11 889	960	8	126	13
Sør-Trøndelag	13 088	1 351	10	321	24
Nord-Trøndelag	6 526	567	9	63	11
Nordland	12 288	1 668	14	430	26
Troms	7 885	918	12	236	26
Finnmark	3 749	554	15	156	28

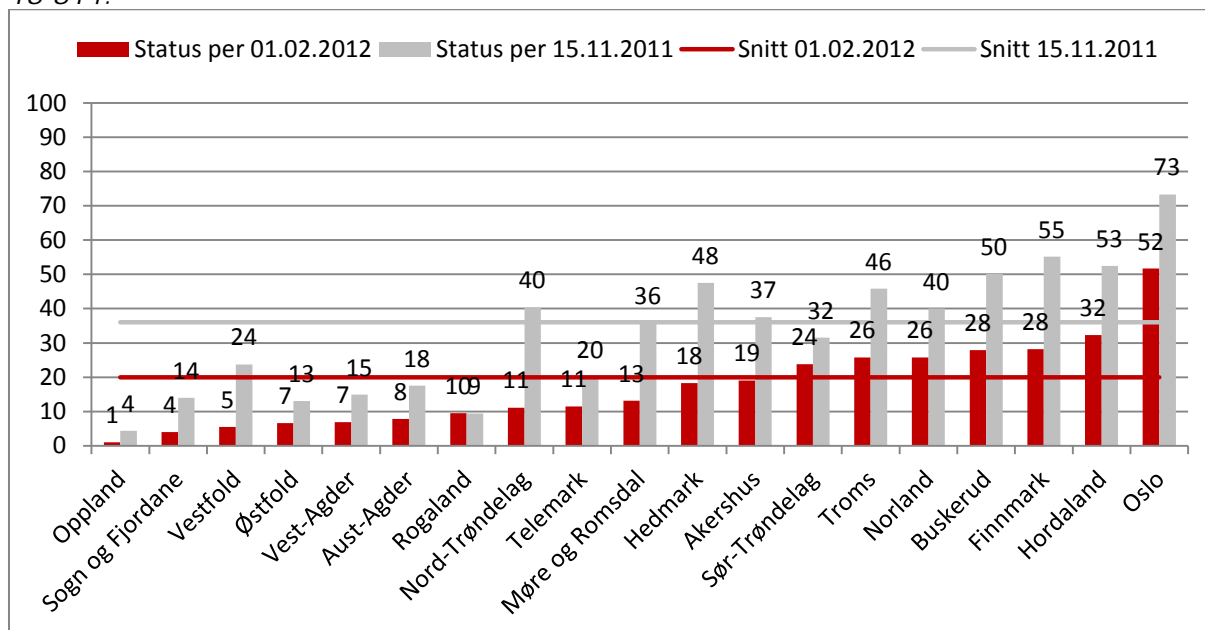
Kilde: Utdanningsdirektoratet

2.3.4. En av fem ungdommer er ukjente for OT

Av de 20 090 ungdommene som var registrert i OT var 3 925 ukjente per 1. februar 2012 (se tabell 2.3.3). Det vil si at OT ikke har kommet i kontakt med 20 prosent av målgruppen, eller på annen måte kan redegjøre for hva som er situasjonene for ungdommene. Ved forrige innsamling, 15. november 2011, var det 36 prosent ukjente i OT. Det er 2 871 færre ukjente, og en nedgang på 58 prosent målt i antall ukjente fra forrige rapportering.

Det er fremdeles flere måneder igjen av skoleåret, og vi kan anta at både antall og andel ukjente vil synke ytterligere frem mot neste rapportering ved skoleårets slutt.

Figur 2.3.4: Andel ungdommer registrert i OT med statuskode ukjent etter fylke skoleåret 2011-2012. Data per 1. februar 2012 N = 20 090 og data per 15. november 2011 N = 18 814.

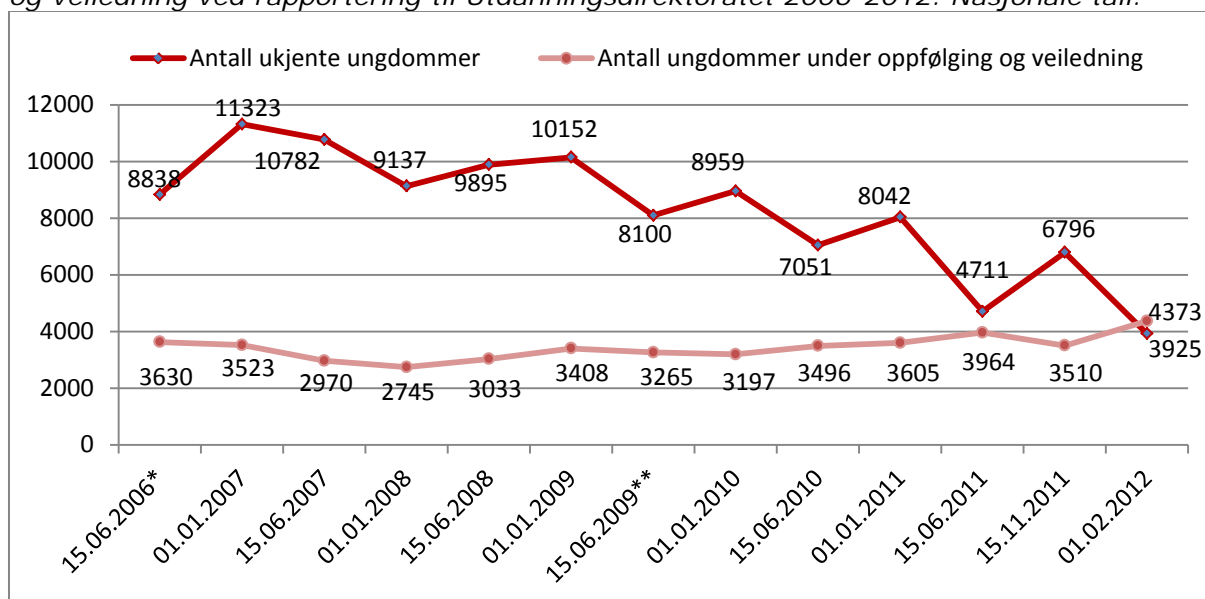
Antall ungdommer per fylke per 1. februar 2012, se tabell 2.3.3.

Kilde: Utdanningsdirektoratet

2.3.5. Antall ukjente ungdommer i OT har aldri vært lavere

Selv om vi ikke direkte kan sammenligne innsamlingen i februar med foregående skoleår, på grunn av nye rapporteringstidspunkter og endringer i kodeverket, har ikke antall ukjente ungdommer vært lavere ved rapportering fra fylkeskommunene til Utdanningsdirektoratet siden OT-innsamlingene begynte juni 2006 med det kodeverket og de rapporteringsrutinene vi bygger på i dag (se figur 2.3.5). Så lenge vi snakker om antall ukjente i OT og ikke andel ukjente, er tallet relativt upåvirket av endringer i kodeverket fordi ukjent-koden har vært lik hele tiden.

Figur 2.3.5: Antall ungdommer med statuskode ukjent og statuskode under oppfølging og veiledning ved rapportering til Utdanningsdirektoratet 2006-2012. Nasjonale tall.

*Tall for Hordaland mangler

**Tall for Sør-Trøndelag mangler

Kilde: Utdanningsdirektoratet

2.3.6. En av fem ungdommer er i en oppfølgings- og veiledningsprosess med OT

22 prosent av ungdommene som var tilmeldt OT per 1. februar var i en oppfølgings- og veiledningsprosess med OT (se figur 2.3.7). Andelen ungdommer som er i en oppfølgings- og veiledningssituasjon varierer gjennom året. Mange ungdommer starter sin kontakt med OT med å være i en oppfølgings- og veiledningssituasjon, før de eventuelt kommer i opplæring, arbeid eller annen type aktivitet. Enkelte ungdommer kan være i en oppfølgings- og veiledningssituasjon gjennom hele skoleåret.

Antall ungdommer under oppfølging og veiledning har holdt seg relativt stabil siden 2006 (se figur 2.3.5). Men ved rapporteringen i februar var det en økning i antall ungdommer som var under oppfølging og veiledning. Det er vanskelig å si om det er en trend ut fra kun en datainnsamling.

Ved innsamlingen 1. februar 2012 var det for første gang flere ungdommer som var registrert i OT med en oppfølgings- og veiledningskode enn det var ungdommer som var registrert med en ukjent kode.

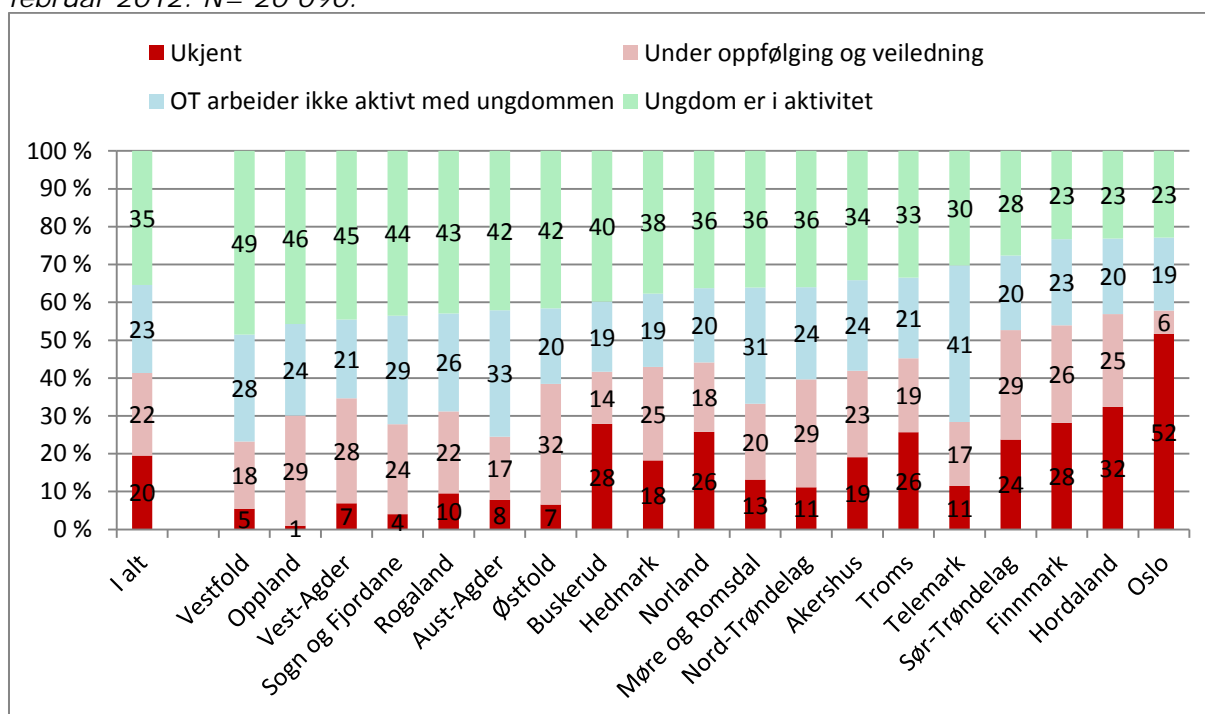
2.3.7. En av tre ungdommer har kommet i aktivitet

Formålet med oppfølgingstjenesten er å sørge for at alle ungdommer i målgruppa får tilbud om opplæring, arbeid eller andre kompetansefremmende tiltak, eventuelt en kombinasjon av disse (forskrift til opplæringsloven § 13-1). Å få ungdom i aktivitet er med andre ord en viktig måloppnåelse for OT. Andelen ungdommer som har kommet i aktivitet, som opplæring, arbeid eller tiltak jf. aktiviteter i hovedgruppe to i [OT-kodeverket](#), etter at de ble tilmeldt OT er 35 prosent. I antall er det 7 121 ungdommer.

Det er store variasjoner mellom fylkeskommunene i andelen ungdommer som er kommet i aktivitet etter at de ble tilmeldt OT. Andelen varierer fra 23 til 49 prosent (se figur 2.3.7).

Aktivitetskodene, ungdom er i aktivitet er markert med grønt i figur 2.3.7, er delvis nye koder fra høsten 2011. Når det innføres nye koder tar det som regel litt tid før bruken av kodene "sitter". Tilbakemeldinger fra fylkeskommunene, tyder på at enkelte fylkeskommuner har registrert for få ungdommer i denne kategorien, og at antall ungdommer dermed sannsynligvis skulle vært høyere.

Figur 2.3.7. Ungdom i OTs målgruppe etter status skoleåret 2011-2012. Status per 1. februar 2012. N= 20 090.

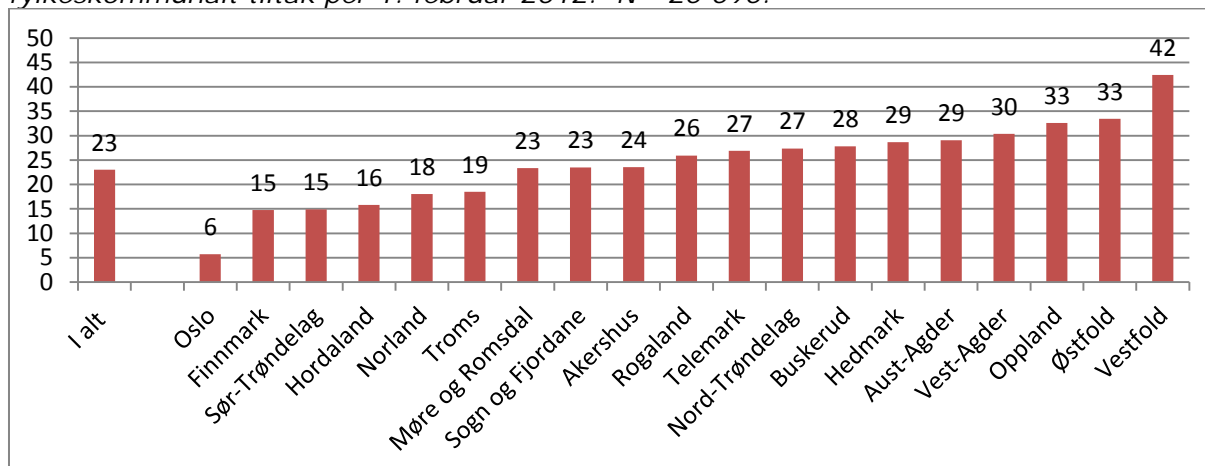
Antall ungdommer per fylke per 1. februar 2012, se tabell 2.3.3.

Kilde: Utdanningsdirektoratet

2.3.8. En av fire ungdommer i OT er i et NAV- eller fylkeskommunalt tiltak

23 prosent av ungdommene i OT var per 1. februar 2012 registrert med en kode som tilsier at de var i arbeidspraksis eller annet tiltak i regi av NAV eller i opplæring og arbeidspraksis i regi av fylket. Vi omtaler her disse to statuskodene samlet som tiltak. Det er store variasjoner mellom fylkene i andelen ungdommer i OT som er registrert med et tiltak. I hovedsak har fylker som har en høy andel ungdommer i aktivitet også en tilsvarende høy andel ungdommer registrert i tiltak. I flere fylker utgjør tiltakene over 80 prosent av ungdommene som er i aktivitet. Det betyr at det kun er om lag 20 prosent av ungdommene som har kommet i aktivitet etter at de ble tilmeldt OT, som har begynt i opplæring eller arbeid.

Figur 2.3.8: Andel ungdommer i OT som er registrert med et tiltak i NAV eller fylkeskommunalt tiltak per 1. februar 2012. N= 20 090.

Kilde: Utdanningsdirektoratet

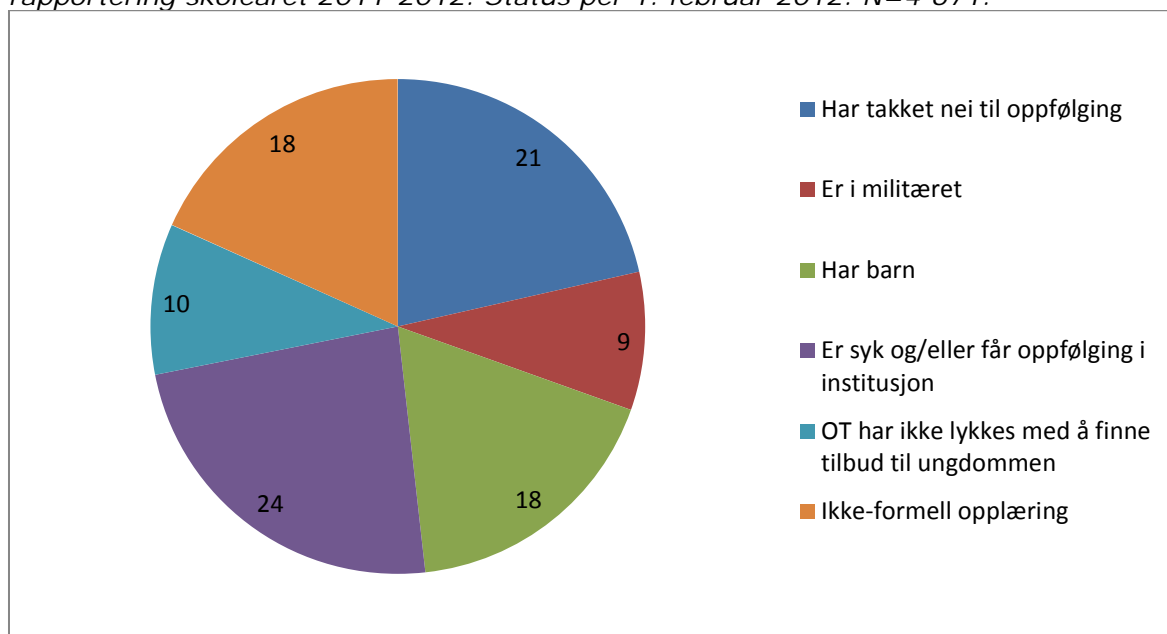
2.3.9. En del ungdommer er i en situasjon der videregående opplæring og arbeid ikke er aktuelt

Av ulike grunner jobber ikke OT aktivt med en del ungdommer, etter at de har kommet i kontakt med dem og avklart hva som er situasjonen. Det kan for eksempel være ungdommer som er i militæret, ungdom som takker nei til oppfølging eller ungdom som har omsorg for små barn og derfor er i en situasjon der opplæring eller arbeid ikke er aktuelt. OT har noen ganger arbeidet med disse ungdommene tidligere, og skal kanskje jobbe videre med ungdommene senere dette skoleåret, men akkurat på rapporteringstidspunktet til Utdanningsdirektoratet har disse ungdommene en kode som tilsier at OT ikke jobber aktivt med dem.

Dette er årsakene til at OT ikke jobber aktivt med noen ungdommer:

- 24 prosent av ungdommene er syke eller er i en institusjon
- 21 prosent av ungdommene har takket nei til oppfølging fra OT
- 18 prosent av ungdommene er i et ikke-formelt opplæringsløp
- 18 prosent oppgir at de har omsorg for barn
- 10 prosent av ungdommene har en kode som sier at OT ikke har lyktes med å finne et tilbud til ungdommen. Dette kan bety både at OT ikke har funnet et hensiktsmessig tilbud til ungdommen, eller at ungdommen ikke tar imot eller fungerer i tiltaket OT har gitt
- 9 prosent av ungdommene i militæret

Figur 2.3.9. Andel ungdommer i OT som tjenesten ikke jobber aktivt med ved rapportering skoleåret 2011-2012. Status per 1. februar 2012. N=4 671.

Kilde: Utdanningsdirektoratet

2.3.10. Store variasjoner i andel ungdommer som er registrert med koden takket nei til oppfølging

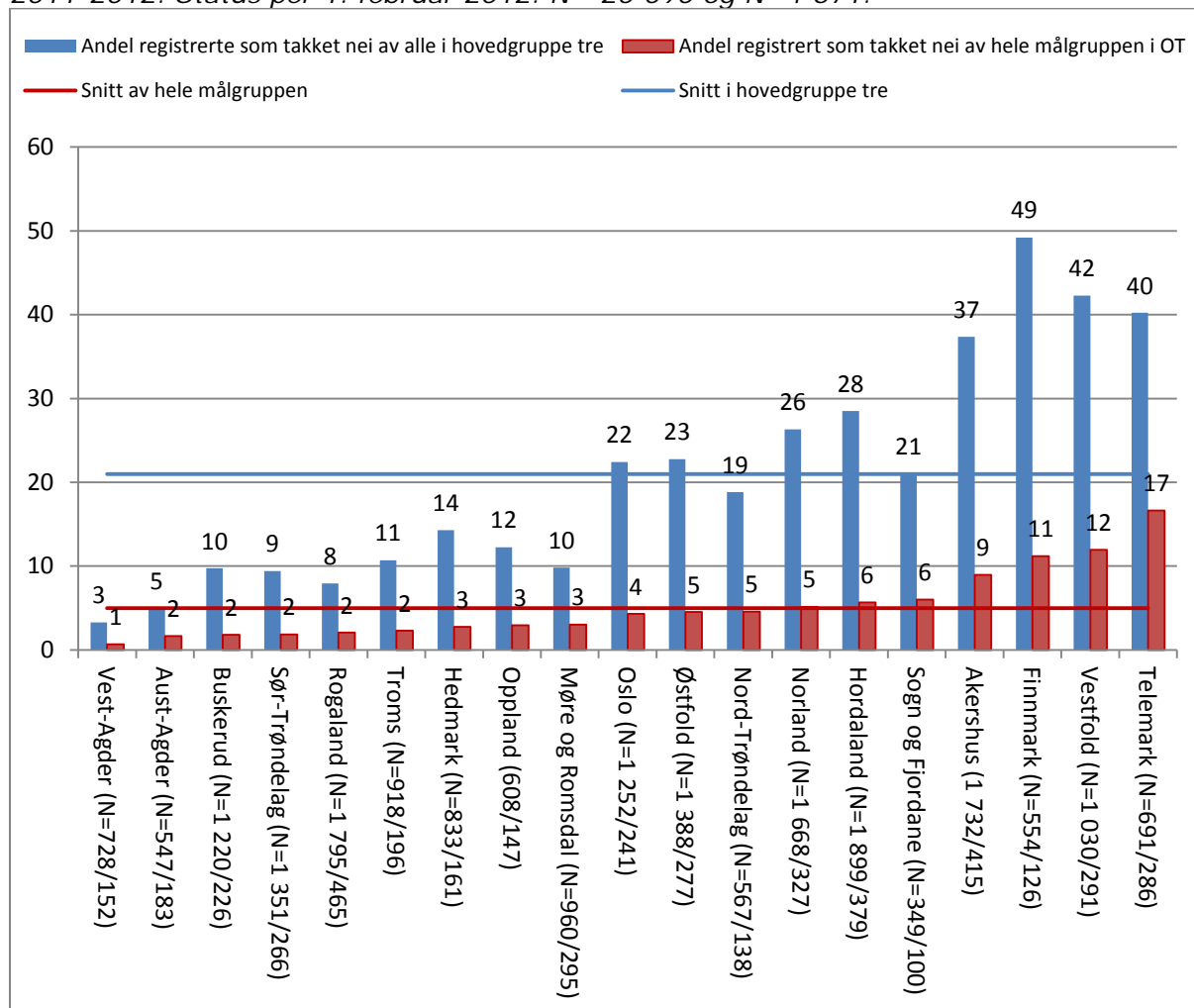
Det er forskjeller mellom fylkeskommunene i hvor stor andel som har statuskoden ungdom har takket nei til oppfølging av alle registrerte i OTs målgruppe. En prosent av ungdommene i Vest-Agder har koden takket nei til oppfølging, mens 17 prosent av alle ungdommene som tilmeldes OT i Telemark har den samme koden.

Ser vi på andelen ungdommer som takker nei til oppfølging fra OT av de ungdommene som OT ikke jobber aktivt med, det vil si ungdommene i hovedgruppe tre i kodeverket,

ser vi også variasjoner mellom fylkeskommunene. Denne gruppen utgjør 40 prosent eller mer i tre fylker, Finnmark, Vestfold og Telemark. Mens andelen er under 10 prosent i Vest-Agder, Aust-Agder, Rogaland og Sør-Trøndelag.

Forskjellene kan tyde på at det er ulike rutiner i fylkeskommunene når det gjelder å sette koden takket nei til oppfølging.

Figur 2.3.10. Andel ungdommer i OTs målgruppe som takket nei til oppfølging og andel ungdommer som takket nei til oppfølging (hovedgruppe tre i kodeverket) i skoleåret 2011-2012. Status per 1. februar 2012. N= 20 090 og N=4 671.

Antall ungdommer (N) i OT står først i parentesen, antall ungdommer i hovedgruppe tre (OT arbeider ikke aktivt med ungdommen) står sist i parentesen.

Kilde: Utdanningsdirektoratet.

2.3.11. Andelen ungdommer som kommer i aktivitet stiger med alderen

De fleste ungdommene i OT er mellom 18 og 20 år, hele 73 prosent av ungdommene i OT er i denne aldersgruppen.

Det er forskjeller mellom alderstrinnene når vi deler inn etter hovedstatusgrupper. Andelen ukjente er høyest blant de som er 19 år eller eldre. Men forskjellene er ikke veldig store.

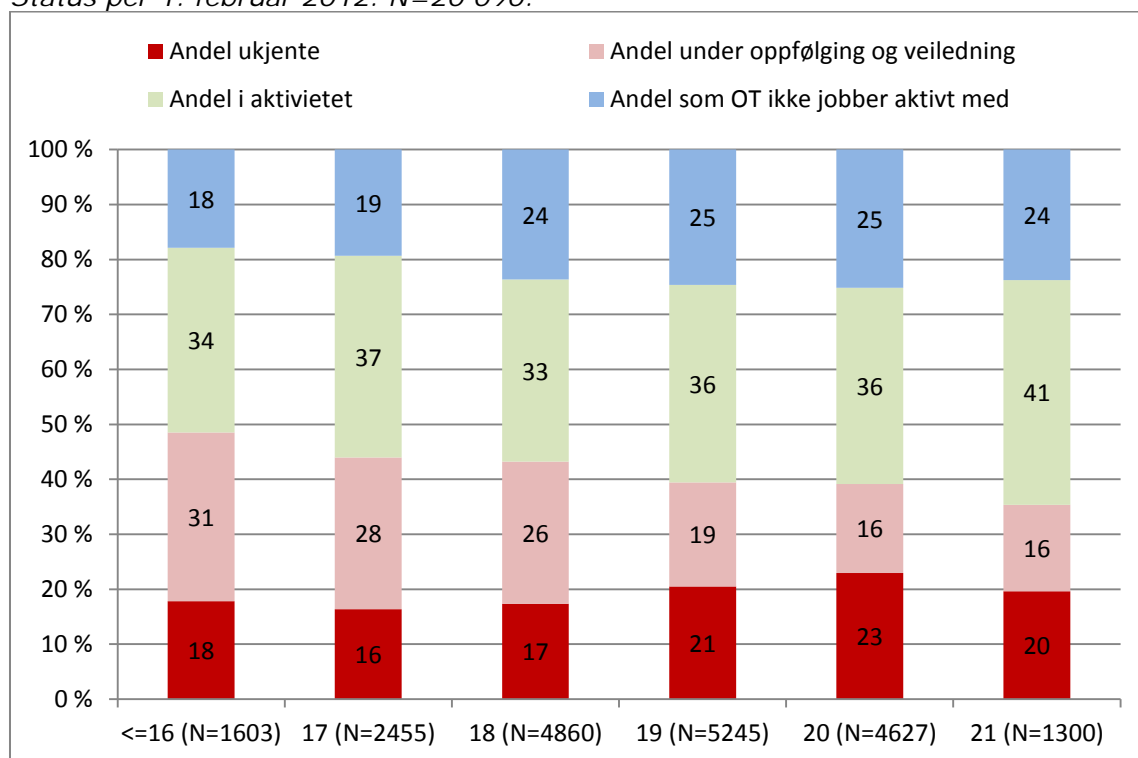
Den største forskjellen finner vi i andelen ungdommer som er under oppfølging og veiledning. Andelen unge som er under oppfølging og veiledning er klart høyere blant de

ungste enn blant de eldste ungdommene. 31 prosent av 16-åringene er i en oppfølgings- og veiledningssituasjon, mens 16 prosent av 21-åringene er det samme.

Andelen unge som har kommet i aktivitet etter at de ble tilmeldt OT stiger med alderen. Forskjellene skyldes i hovedsak at andelen ungdommer som deltar i NAV-tiltak og andelen ungdommer som kommer i arbeid stiger med økt alder. Mens andelen som blir elever i videregående opplæring og andelen ungdommer som deltar i et fylkeskommunalt opplæringstiltak er høyest blant de yngste.

Andelen ungdom som OT ikke jobber aktivt med er lavest blant de yngste, de som er 17 år eller yngre. Forskjellene skyldes at det er flere i de eldste aldersgruppene som har omsorg for barn som gjør at opplæring eller arbeid ikke er aktuelt, som er i militæret eller som takker nei til oppfølging.

Figur 2.3.11. Ungdom i OTs målgruppe etter alder og statuskoder skoleåret 2011.2012. Status per 1. februar 2012. N=20 090.

Kilde: Utdanningsdirektoratet

2.3.12. 40 prosent av ungdommene er registrert i OT to skoleår på rad

Ungdom som er registrert i OT to skoleår på rad, omtaler vi som gjengangere. Ungdom som har vært utenfor opplæring i mer enn ett år, har lav sannsynlighet for å returnere til opplæring (Raaum mfl. 2009³). Fravær fra skole eller lære i to år på rad eller mer kategoriseres som frafall⁴.

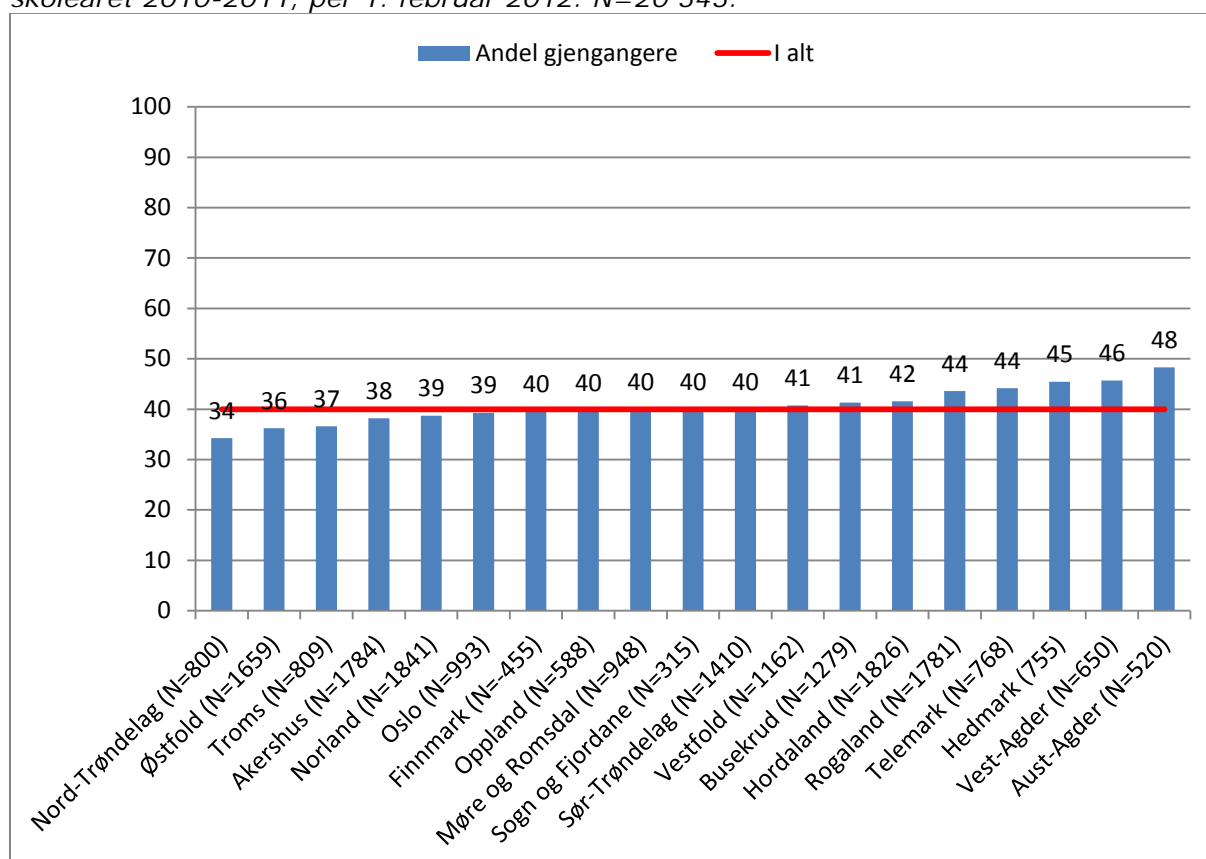
³ Hægeland, T., Kirkebøen, L.J. og Raaum, O, 2009. Øre for læring: ressurser i grunnskole og videregående opplæring i Norge 2003-2008, Frischsenteret, Oslo.

⁴ Se kapittel 1.7 for statistikk og indikatorer om frafall.

Av de ungdommene som var tilmeldt OT ved skoleårets slutt i 2010-2011, ble 40 prosent også tilmeldt OT dette skoleåret. Det vil si at av 20 343 elever i OT forrige skoleår ble 8 203 av dem også tilmeldt OT dette skoleåret, per 1. februar 2012.

Det er forskjeller mellom fylkene. I Nord-Trøndelag, Østfold og Troms er henholdsvis 34, 36 og 37 prosent av ungdommene som var registrert OT ved utgangen av forrige skoleår også registrert i OT per 1. februar 2012. I Aust-Agder, Vest-Agder og Hedmark er henholdsvis 48, 46 og 45 prosent av ungdommene som var i OT forrige skoleår også tilmeldt OT inneværende skoleår.

Figur 2.3.12. Andel ungdommer registrert i OT skoleåret 2010-2011 som også er registrert i OT skoleåret 2011-2012 etter hvilket fylke ungdommen var registrert i skoleåret 2010-2011, per 1. februar 2012. N=20 343.

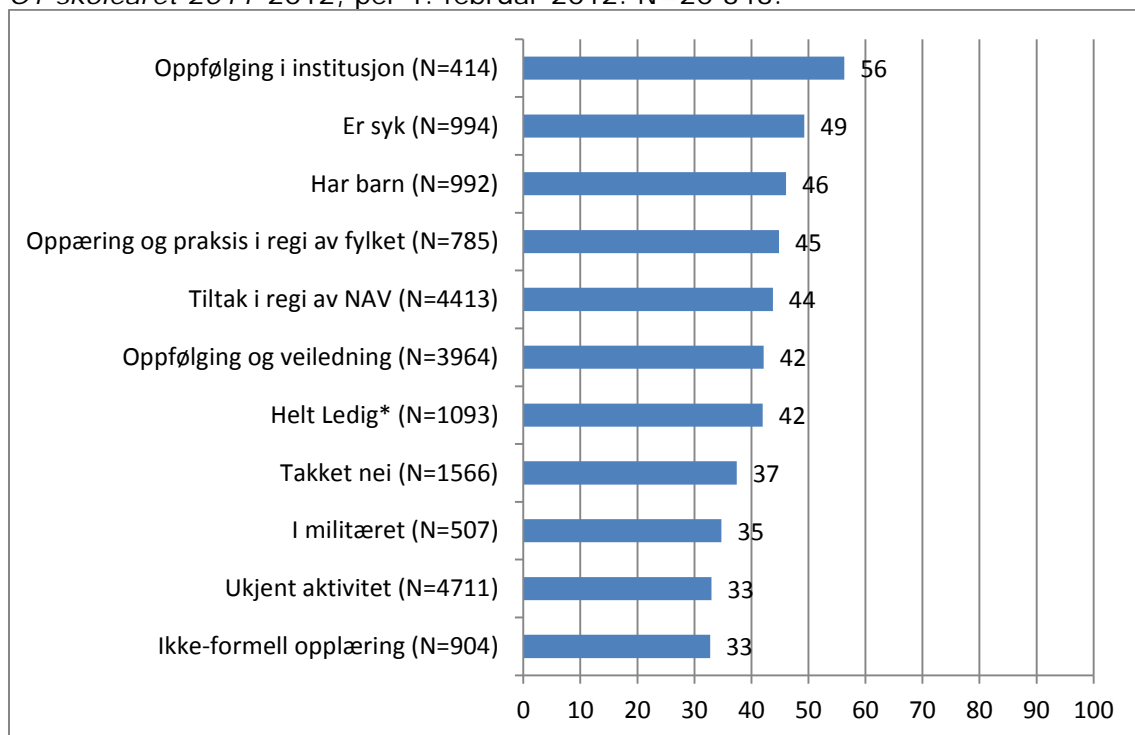
Kilde: Utdanningsdirektoratet

2.3.13. Ungdom som er i institusjon eller er syke er oftest gjengangere i OT

En oversikt over hvilken status ungdommene hadde ved utgangen av forrige skoleår viser at det er færrest gjengangere blant ungdommer som var i ikke-formell opplærings, 33 prosent, ungdom som var ukjente, 33 prosent, og ungdom som var i militæret, 35 prosent.

Høyest andel gjengangere er det blant ungdom som har statuskoden får oppfølging i institusjon. 56 prosent av ungdommene som forrige skoleår hadde koden i institusjon, var registrert i OT også skoleåret 2011-2012. Nesten halvparten av ungdommene som hadde koden syk forrige skoleår, ble tilmeldt OT på nytt dette skoleåret. 46 prosent av ungdommene som oppgav at de hadde omsorg for barn i skoleåret 2010-2011, ble også tilmeldt OT neste skoleår.

Figur 2.3.13. Andel ungdommer etter statuskode per 2010-2011, som også er tilmeldt OT skoleåret 2011-2012, per 1. februar 2012. N=20 343.

*Koden 'Helt ledig' er fjernet fra OT-kodeverket fra og med skoleåret 2011-2012.

Kilde: Utdanningsdirektoratet

2.4. OT og innvandrere

I dette avsnittet skal vi se på ungdommer med innvandrerbakgrunn registrert i OT. Vi benytter oss av to ulike innvandrer kategorier (<http://www.ssb.no/innvandring/>):

- **Innvandrere** er personer som er født i utlandet av to utenlandsfødte foreldre og som på et tidspunkt har innvandret til Norge.
- **Norskfødte med innvandrerforeldre** er født i Norge, men har to foreldre som er innvandrere.

Landbakgrunn er definert som

- **EU etc.:** EU/EØS, USA, Canada, Australia og New Zealand.
- **Afrika, Asia etc.:** Asia, Afrika, Latin-Amerika, Oseania unntatt Australia og New Zealand, og Europa utenom EU/EØS.

Vi skal også se på innvandrernes botid i Norge og foreldrenes høyeste fullførte utdanningsnivå.

Utgangspunktet for tabellene i dette avsnittet er OT-data per 15. juni 2011. Dubletter er fjernet fra datagrunnlaget før påkobling av bakgrunnsvariablene⁵.

2.4.1. Andel innvandrere registrert i OT

I hele befolkningen var ni prosent av alle ungdommer med ungdomsrett i alderen opp til 21 år registrert i OT per 15. juni 2011.

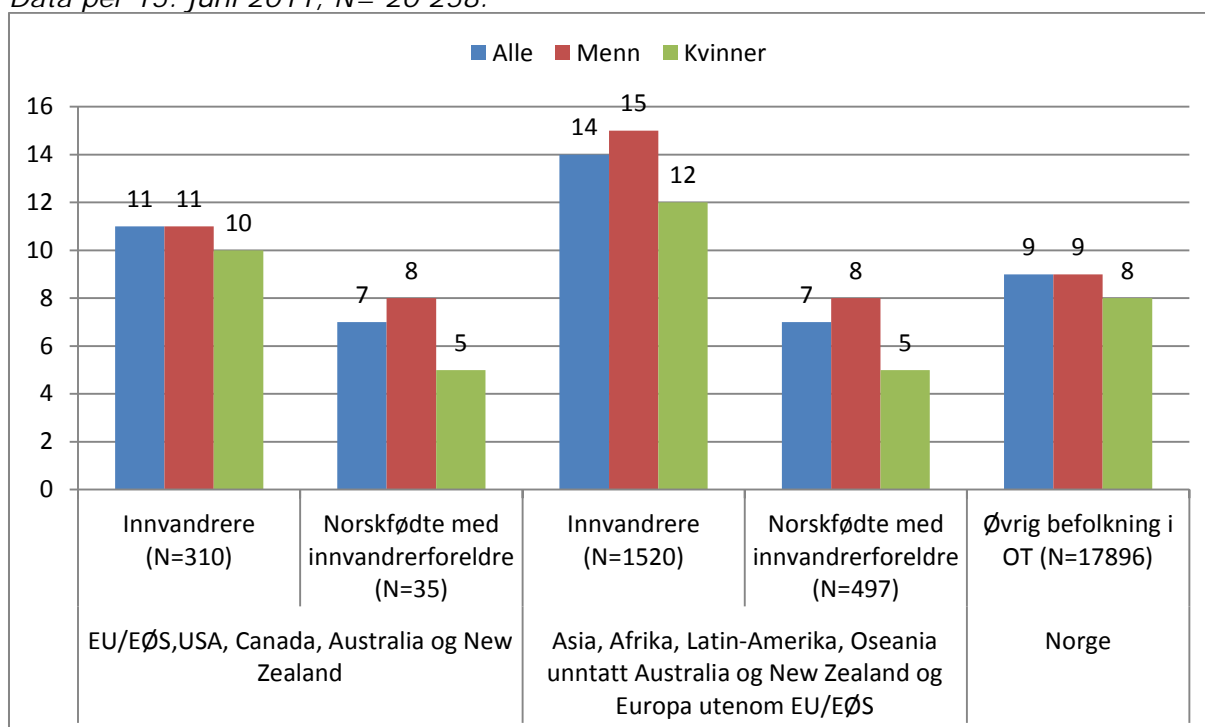
Blant norskfødte med innvandrerforeldre, både fra EU etc. og Afrika, Asia etc., var en lavere andel både kvinner og menn registrert i OT enn i den øvrige befolkningen, henholdsvis tre prosent færre kvinner og en prosent færre menn (se figur 2.4.1a). Vi gjør oppmerksom på at antall norskfødte med innvandrerforeldre fra EU etc. er lavt. Det lave antallet gjør resultatene for denne innvandrer kategorien usikkert.

Blant innvandrere, både fra EU etc. og Afrika, Asia etc., var en høyere andel ungdommer registrert i OT enn i den øvrige befolkningen. Innvandrere fra Afrika, Asia etc. hadde seks prosent flere menn og fire prosent flere kvinner registrert i OT, og innvandrere fra EU etc. hadde to prosent flere både kvinner og menn registrert i OT enn den øvrige befolkningen.

Kort oppsummert kan vi si at norskfødte med innvandrerforeldre i mindre grad enn den øvrige befolkningen tilmeldes OT, mens innvandrere tilmeldes OT i større grad enn den øvrige befolkningen. Uavhengig av innvandrer kategori og landbakgrunn, er gutter i større grad enn jenter i OT. Kjønnsforskjellene er større blant innvandrerne og norskfødte med innvandrerforeldre enn blant befolkningen for øvrig.

⁵ 85 dubletter er fjernet fra fila.

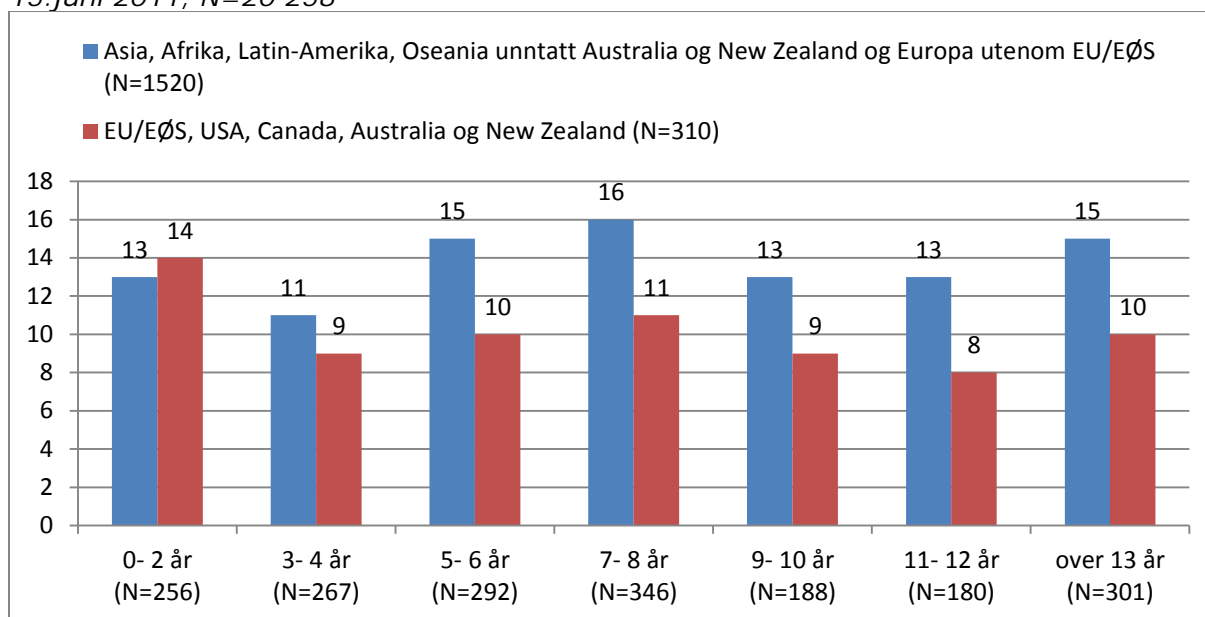
Figur 2.4.1a. Andel ungdommer registrert i OT etter landbakgrunn og innvandrerkategori. Data per 15. juni 2011, N= 20 258.

Kilde: Utdanningsdirektoratet og SSB.

Botid slår positivt ut for innvandrere med bakgrunn fra EU etc.: 14 prosent av innvandrerne med en botid på 0-2 år fra EU etc. tilmeldes OT (se figur 2.4.1b). Etter mer enn to års botid i Norge er andelen innvandrere fra EU etc. som er i OT, på nivå med andelen i OT for befolkningen for øvrig. For innvandrere fra Afrika, Asia etc., er andelen ungdommer med en botid på 0-2 år som tilmeldes OT, 13 prosent. Men i motsetning til innvandrerne fra EU etc., synker ikke denne andelen med økt botid. Andelen ungdommer i OT med innvandrerbakgrunn fra Afrika, Asia etc. stiger med økt botid.

Figur 2.4.1b. Andel ungdommer registrert i OT etter landbakgrunn og botid. Data per 15. juni 2011, N=20 258

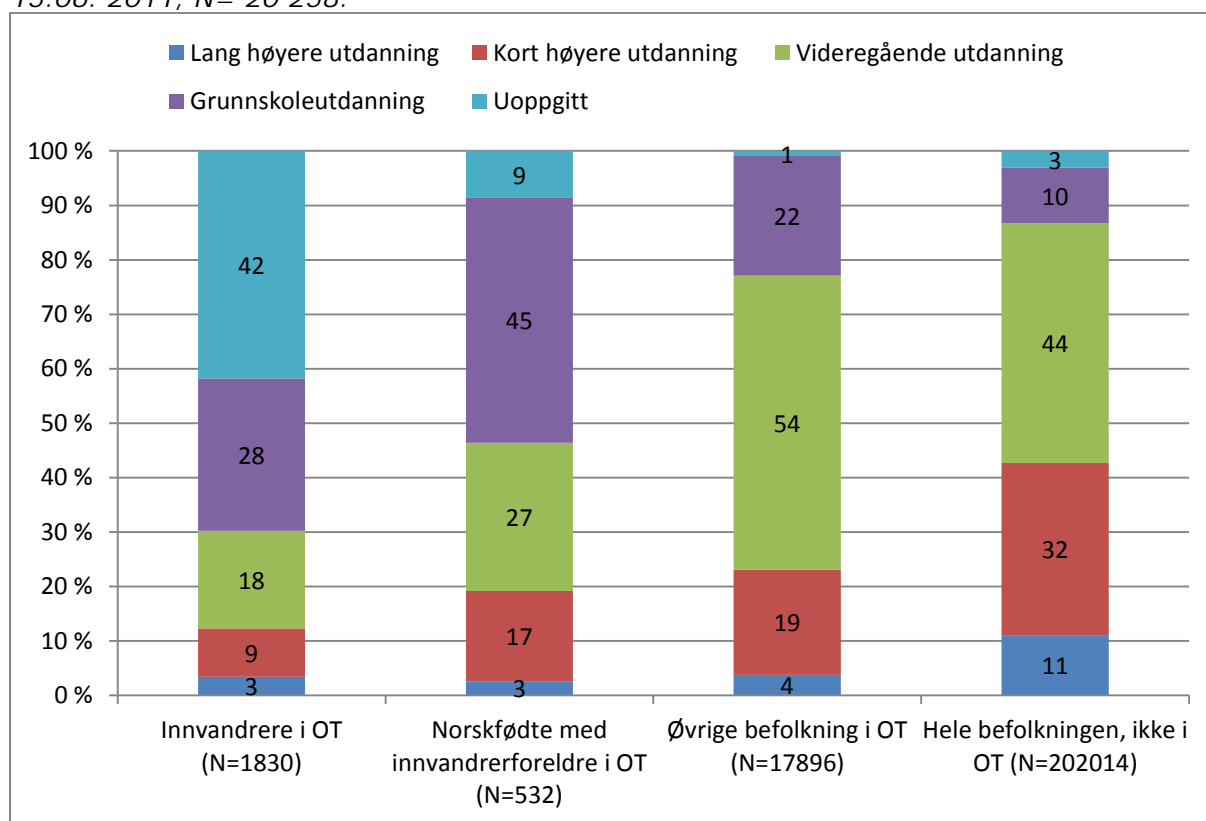
Kilde: Utdanningsdirektoratet og SSB.

2.4.2. Innvandrere i OT og foreldrenes utdanningsbakgrunn

42 prosent av innvandrerne i OT har foreldre som har uoppgitt utdanningsbakgrunn og 28 prosent har grunnskole som sin høyeste fullførte utdanning (se figur 2.4.2). Også i den totale innvandrerbefolkningen er utdanningen til fire av ti innvandrere ukjent. SSB har ikke opplysninger om utdanning fra utlandet før innvandring, derfor er andelen med uoppgitt utdanningsnivå så høy blant innvandrerne⁶. Det er grunn til å tro at de med uoppgitt utdanning ville fordelt seg slik at mønsteret og forskjellene mellom innvandrere fra Afrika, Asia etc. og fra EU etc. forsterkes (ssb.no). Blant dem som har bodd relativt kort tid i Norge, er andelen med "uoppgitt" størst.

12 prosent av innvandrerne i OT har foreldre som har høyere utdanning, både kort og lang. 21 prosent av innvandrere født i Norge som er tilmeldt OT, har foreldre med høy utdanning. Det er nesten like stor andel som øvrige i OT, der 23 prosent har foreldre som har høyere utdanning. Av ungdommer med ungdomsrett som ikke er i OT, har er 43 prosent foreldre med høy utdanning. Med andre ord er foreldrenes utdanningsnivå til ungdommer tilmeldt OT klart lavere enn i hele befolkningen om ikke er i OT. Det er ikke store forskjeller mellom andel foreldre som har høyere utdanning for innvandrere født i Norge og befolkningen for øvrig i OT. Innvandrere i OT har lavest andel foreldre med høy utdanning.

Figur 2.4.2 Ungdommer i OT etter landbakgrunn og foreldres utdanningsnivå. Data per 15.06. 2011, N= 20 258.

Kilde: Utdanningsdirektoratet og SSB

⁶ Den siste undersøkelsen ble gjennomført i 1999. Personer som har innvandret etter 1999, og som ikke har vært i kontakt med det norske utdanningssystemet, mangler det i stor grad utdanningsopplysninger om (Innvandring og innvandrere 2010 – kapittel 3. Utdanning). SSB er nå i gang med en ny spørreundersøkelse om dette.

2.5. OT-ungdommer som er registrert i NAV

I dette avsnittet skal vi se hvor mange av OT-ungdommene som er registrert hos NAV. Det er interessant å se i hvilken grad ungdommer som er registrert i OT, mottar ytelser fra NAV. Særlig er det nyttig å danne seg et overblikk over om det er mange ungdommer om er ukjente for OT, men som er registrert hos NAV. Styrking av samarbeidet mellom OT og NAV er sentralt i oppfølgingsprosjektet. Kanskje kan dette avsnittet gi nyttig informasjon som kan brukes inn i prosjektet.

2.5.1. Om statistikken

Vi har valgt ut trygdeytelser fra forløpsdatabasen FD-Trygd⁷ som kan være relevante for OT-ungdommer opp til 21 år (se tabell 2.5.1). Enkelte ytelser som kunne være aktuelle, er likevel utelatt fordi det var for få ungdommer registrert med ytelsen i OT. Dette gjelder for eksempel introduksjonsstønad. Enkelte ytelser er slått sammen i større grupper, fordi de hadde for få treff. Sosialhjelp og kvalifiseringsstønad er blant annet slått sammen til én kategori. Uførepensjoner og medisinsk rehabilitering er også slått sammen. Denne kategorien inneholder uførepensjon, foreløpig uførepensjon, tidsbegrenset uførepensjon og medisinsk rehabilitering. Sistnevnte kategori er slått sammen på grunn av få treff i foreløpig uførepensjon, tidsbegrenset uførepensjon og medisinsk rehabilitering.

Treff på tre eller færre personer skjermes i tabellene og har fått verdien tre. Det vil si at tabellceller med en, to eller tre treff får verdien tre. Årsaken til at observasjoner på tre eller mindre ikke vises, er på grunn av fare for direkte eller indirekte identifisering av personer.

OT-data per juni 2010 er koplet med NAV-data per mai 2010. Personer over 21 år er fjernet fra statistikken.

Tabell 2.5.1: Oversikt over ytelser i NAV som er aktuelle for ungdom i OT:

*Uførepensjoner og medisinsk rehabilitering
Pensjon - Etterlatt barn
**Enslige forsørgere
Fødsels- og sykepenges
Barnetrygd, person som er mottaker av barnetrygd
Arbeidssøkere som mottar økonomiske ytelser
Arbeidssøkere uten økonomiske ytelser
***Sosialhjelp og kvalifiseringsstønad
Sysselsetting

***Uførepensjoner og medisinsk rehabilitering** inneholder uførepensjon, foreløpig uførepensjon, tidsbegrenset uførepensjon og medisinsk rehabilitering. Disse er slått sammen på grunn av få treff i foreløpig uførepensjon, tidsbegrenset uførepensjon og medisinsk rehabilitering.

****Enslige forsørgere** inneholder tre treff i minst en av de tre ytelsene overgangsstønad, stønad til barnetilsyn eller utdanningsstønad.

*****Sosialhjelp og kvalifiseringsstønad**; Disse to ytelsene er slått sammen på grunn av få treff på kvalifiseringsstønad. Kvalifiseringsstønad er en ytelse som gis til personer med høy risiko for å bli langtidsmottakere av sosialhjelp. I motsetning til sosialhjelp er det aktivitetskrav knyttet til denne ytelsen.

⁷ Forløpsdatabasen FD-Trygd inneholder informasjon om økonomisk sosialhjelp, bevegelser i trygdesystemet og arbeidsmarkedet og demografiske bakgrunnsopplysninger. De viktigste datatypene som inngår i FD-Trygd er tryggedata, demografidata, sosialhjelpsdata, sysselsettingsdata og arbeidssøkerdata. Dataene er hentet fra administrative registre i Statistisk sentralbyrå, NAV (Arbeids- og velferdsdirektoratet, tidligere Rikstrygdeverket og Aetat) og Skattedirektoratet.

Ikke alle treff i FD-Trygd er det vi normalt kaller ytelser, for eksempel arbeidssøkere uten økonomiske ytelser og sysselsatte. Vi velger likevel å bruke betegnelsen ytelser om alle treff i tabell 2.5.1. Disse kategoriene er med fordi vi ønsker å finne ut hvor mange av OT-ungdommene som er registrert i NAV eller er kjente for NAV. Det er særlig interessant å få vite mer om hvor mange av de ukjente ungdommene i OT vi finner registrert i NAV.

Når det gjelder gruppen 'arbeidssøkere uten økonomiske ytelser', inneholder denne personer som har søkt, men ikke fått, dagpenger og attføringspenger i tillegg til de som er registrert som ID - ikke dagpenger.

'Arbeidssøkere som mottar økonomiske ytelser' inneholder i tillegg til dagpenger også stønader som sosialhjelp, sykepenger, uføretrygd, ventestønad, individstønad og attføringspenger. Altså ikke kun dagpenger.

Som 'sysselsatt' regnes i FD-Trygd *ansatte* med avtalt arbeidstid på minst 4 timer per uke og arbeidsforhold som er forventet å vare i minst sju dager, og er basert på Arbeidsgiver-/arbeidstakerregisteret (Aa-registeret) og Lønns- og trekkoppgaverregisteret (LTO-registeret). Det betyr bl.a. at selvstendig næringsdrivende, freelancere og oppdragstakere ikke telles som sysselsatte her.

Ytterligere dokumentasjon om variablene FD-Trygd er tilgjengelig på [ssb.no](http://www.ssb.no/emner/03/fd-trygd/) (<http://www.ssb.no/emner/03/fd-trygd/>).

2.5.2. Dubletter i statistikken

Mange ungdommer er registrert med flere ytelser i FD-Trygd, dette kaller vi dobbeltregistrering eller dubletter. En ungdom som for eksempel mottar barnetrygd, kan også få sosialhjelp. Tabell 2.5.4. kan inkludere treff på flere ytelser på en og samme person. Derfor vil antall unik fødselsnummer ikke være det samme som summen av alle tiltakene.

Det er flest personer som er registrert som arbeidssøkere uten økonomiske ytelser som samtidig mottar sosialhjelp og kvalifiseringsstønad. Dette gjelder både for ungdommer som er ukjente for OT og for de øvrige ungdommene i OT. For en oversikt over omfang av dubletter, se vedlegg C.

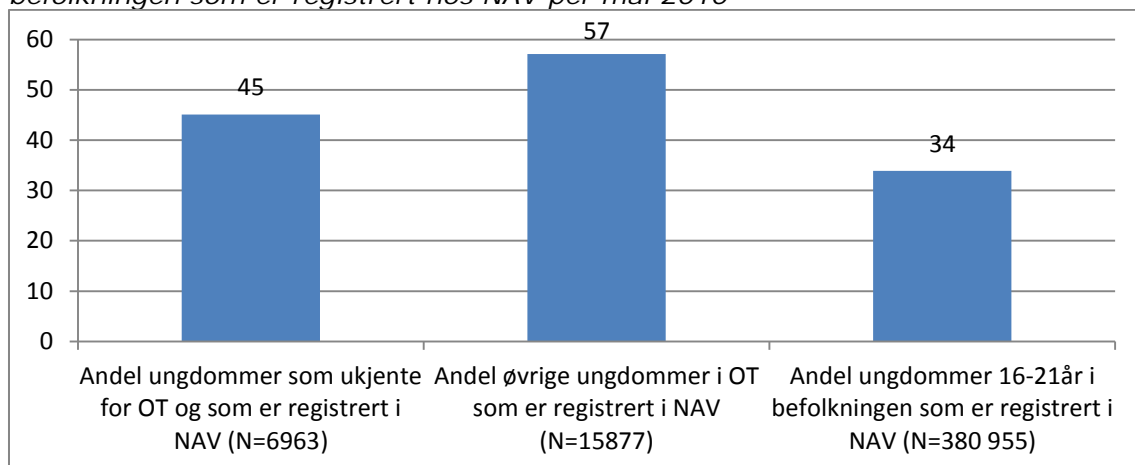
2.5.3. Ungdom som er ukjente for OT, men registrert hos NAV

57 prosent av ungdommene som var registrert i OT skoleåret 2009-2010, var også registrert med en ytelse hos NAV (se figur 2.5.3a). Andelen ukjente som var registrert hos NAV, var 45 prosent. Snittet for befolkningen generelt i samme aldersgruppe var 34 prosent. Det er verd å merke seg at tallene inkluderer ungdom som er sysselsatt. Særlig når det gjelder befolkningen generelt, utgjør de sysselsatte en stor del av registreringene. Dette er sannsynligvis ungdom som er i opplæring, men som har en kveldsjobb eller lignende ved siden av utdanningen.

Nærmere halvparten av ungdommene som var ukjente for OT ved utgangen av skoleåret 2009-2010, var registrert hos NAV. Det kan tyde på at samarbeidet mellom OT og NAV ikke fungerte optimalt med tanke på å utveksle informasjon om ungdommene. Dette var ungdom som OT gjennom et helt skoleåret hadde forsøkt å etablere kontakt med.

Ungdom i OT er i større grad registrert i NAV enn befolkningen generelt (se figur 2.5.3a).

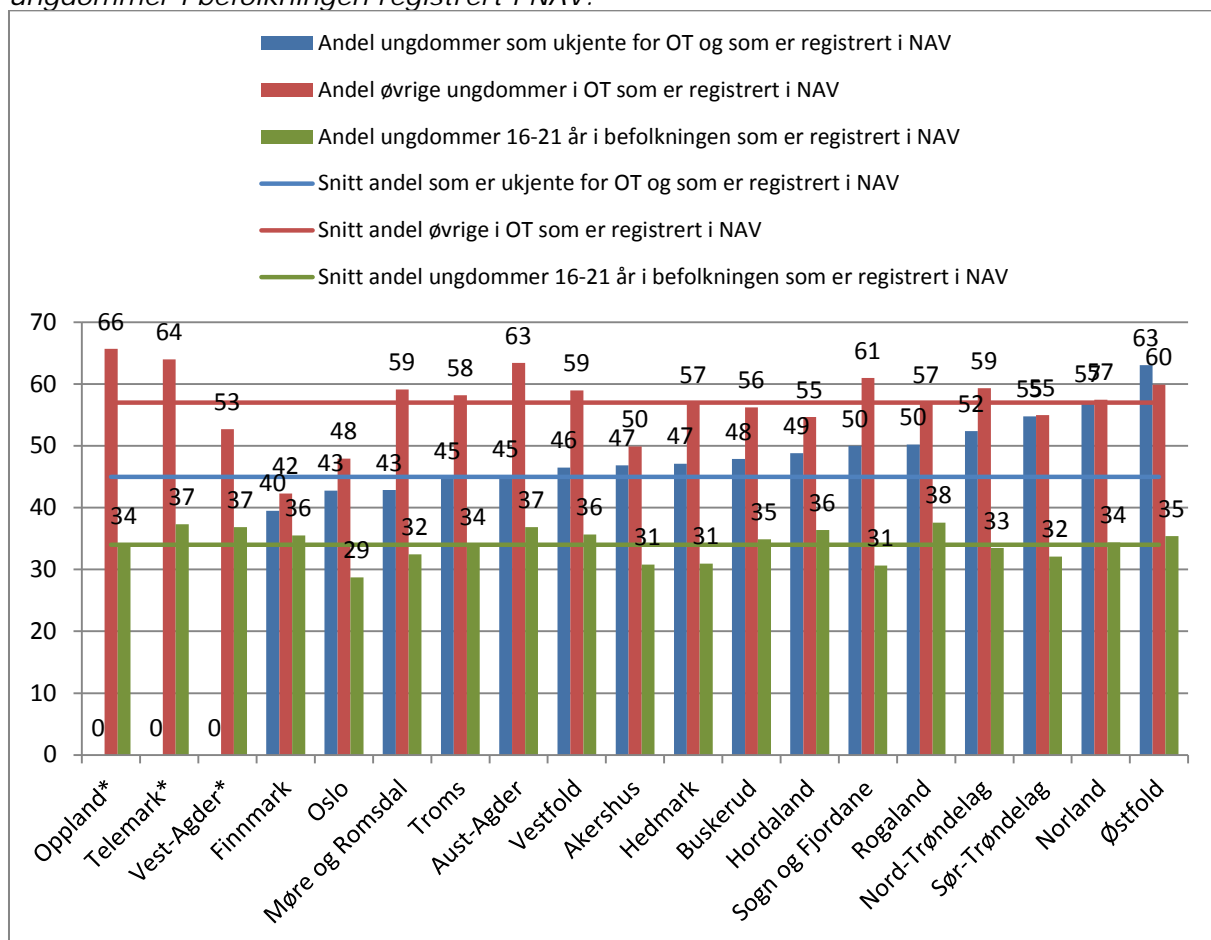
Figur 2.5.3a. Andel ungdommer som er henholdsvis ukjente i OT, øvrige i OT og befolkningen som er registrert hos NAV per mai 2010

Kilde: Utdanningsdirektoratet og SSB

Andelen ungdommer som er registrert i OT med statuskode ukjent og samtidig er registrert i NAV, varierer fra 40 prosent til 60 prosent mellom fylkene (se figur 2.5.3b). Tre fylker har så få ukjente at vi ikke har tall for dem. Disse fylkene er markert med * i figuren.

Figur 2.5.3b. Andel ungdommer som er registrert i NAV med en ytelse fordelt på ukjente i OT, øvrige i OT og ungdom i aldersgruppen 16-21 år generelt. Status per mai 2010. N=6 963 ukjente i NAV, N=15 877 øvrige ungdommer registrert i NAV og N=380 955 ungdommer i befolkningen registrert i NAV.

Kilde: Utdanningsdirektoratet og SSB

Andelen øvrige ungdommer i OT som er registrert i NAV, er høyere enn andelen ukjente i OT som er registrert i NAV. Denne andelen varierer fra 42 til 66 prosent. Det er naturlig at andelen øvrige ungdommer er høyere, fordi vi her blant annet finner ungdommer som er registrert i OT med 'arbeidspraksis eller annet tiltak i regi av NAV' eller 'i arbeid'.

Andelen ungdommer i alderen 16 til 21 år i befolkningen generelt som er registrert i NAV, er lavere enn for OT-ungdommer. 34 prosent av alle ungdommene i alderen 16-21 år er registrert hos NAV. De fleste av disse ungdommene er registrert i kategorien sysselsatt.

2.5.4. Mange av de ukjente ungdommene i OT er registrert som sysselsatt i NAV

De fleste ungdommene som er ukjente for OT og som er registrert i NAV, er registrert som sysselsatt (se tabell 2.5.4). 40 prosent av registreringene er i kategorien sysselsatt. Vi vet ikke mer om arbeidsforholdet enn at dette er avtalt arbeidstid på minst fire timer i uka og av en forventet varighet på minst 7 dager. Ungdom som er i arbeid, er ikke i OTs målgruppe. Det er imidlertid ikke en klar definisjon med tanke på omfang og lengde på arbeidsforholdet i OT-forskriften når det gjelder hva som skal til for at det skal regnes som arbeid i OT. Men vi kan anta at en del av de ukjente ungdommene er i et arbeidsforhold som er av et slikt omfang at de derfor ikke skulle vært registrert i OT. En stor del av de ukjente ungdommene i OT er også registrert i kategoriene 'sosialhjelp og kvalifiseringsstønad' og arbeidssøkere, med og uten økonomiske ytelser.

For øvrige ungdommer i OT er antall registreringer i NAV høyest i kategoriene arbeidssøkere med og uten økonomiske ytelser og sosialhjelp og kvalifiseringsstønad. Det er relativt sett flere registreringer blant øvrige ungdommer i OT enn blant ukjente i OT i disse kategoriene.

Ungdommer i hele befolkningen er hovedsakelig registrert i kategorien sysselsatt. Ser vi bort fra kategorien sysselsatt i befolkningen generelt, er få ungdommer registrert i NAV.

Tabell 2.5.4. Antall registreringer av OT-ungdommer i NAV per mai 2010 som er henholdsvis ukjente i OT, øvrige i OT og befolkningen generelt.

	Ukjente i OT	Øvrige i OT	Hele befolkningen
Uførepensjoner og medisinsk rehabilitering	65	215	2447
Pensjon - Etterlatt barn	49	171	3152
Enslige forsørgere	35	83	763
Fødsels og sykepenger	219	309	5085
Barnetrygd, person som er mottaker av barnetrygd	420	1366	7321
Arbeidssøkere som mottar økonomiske ytelser	503	2821	9538
Arbeidssøkere uten økonomiske ytelser	655	2285	8161
Sosialhjelp og kvalifiseringsstønad	751	2508	7964
Sysselsetting	1702	2089	98491
Antall registreringer i NAV*	4399	11847	142922
Antall ungdommer	3138	9069	129024

*Antall registreringer i NAV er høyere enn antall ungdommer i NAV. Se avsnitt tidligere i kapittel 2.5.2 om dubletter.

Kilde: Utdanningsdirektoratet og SSB.